

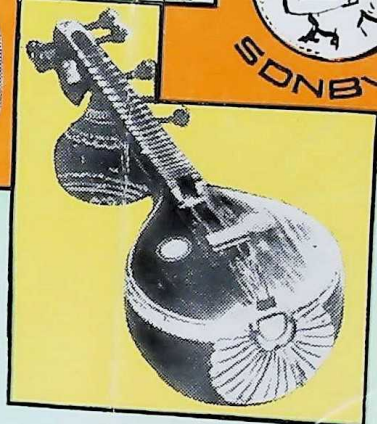

MAGAZINE

८८

संस्कृत

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College for Women
Chromepet, Madras - 600 044.**

VOLUME - XX

1988

THE COLLEGE CREST

The College Crest is enshrined within a lotus in full bloom to represent the cult of the devotion preached by Mahaprabhu Shri Vallabhacharya. At the centre of the Crest is sacrificial fire, which symbolises the Lord himself. "Yagno Vai Vishnu". The Lord is reached by the three steps of the altar signifying KSHARA, AKSHARA AND POORNA PURUSHOTHAMA. The Volume at the foot of the altar stands for the Book of Knowledge (the Veda) and the three flowers on it show the factors that conduce to the accumulation and propagation of Knowledge, Intelligence Action and Material Resources. The aim of all knowledge is the realisation of the Supreme Truth and this is embodied in the College Motto taken from Srimad Bhagavatam.

"SATYAM PARAM DHEEMAHI"

Our Revered Founder Chairman
SHRI NANALAL BHATT

SHRIMATHI DEV KUNVAR

कलाशाला प्रार्थना

- (१) सत्यव्रतं सत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य योर्नि निहितं च सत्ये ॥
सत्ययस्य सत्य ऋतसत्यनेत्र सत्यात्मकं त्वा शरणं प्रपन्ना ।

श्रीभागवतम् (२०-२-२६)

- (२) वाणी गुणानुकथने श्रवणो कथाया दृस्तौ च कर्मसु मनसस्तव पादायोर्नः ।
स्मृत्यां शिरस्तव निवासजगत्प्रणामे दृष्टिः सतां दर्शनेऽस्तु भवत्तनूनाम् ॥

—श्री भागवतम् (१०-१०-३५)

- (३) नमो भगवते तस्मै कृष्णायानुभूतकर्मणे ।
रूपनामविभेदेन जगत्क्रीडति यो यतः ॥

—तत्त्वयंदीपनिबन्ध शास्त्रार्थ प्रकरण—१

Editorial Committee

President :

Mrs. Thangam Seshan, M. A.
Principal

Editors :

Dr. (Mrs.) Jayalakshmi Subramanian
Department of Hindi

Mrs. S. Nimmi
Department of Tamil

Miss. A. Sudha
Department of English

Mrs. A. Uma
Department of Sanskrit

Mrs. Prema Sampathkumar
Department of Commerce

CONTENTS

The College Crest

Kalasala Prarthana

Editorial Committee

Editorial

College Annual Report

The Union Office Bearers

Union Diary

Prize Winners List

Smrti - 1987—88

Inter Collegiate Competitions Prize List

Sports Annual Report

Vais Views - Report

N. S. S. Annual Report

Articles

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College Magazine**

FORM IV
See Rule 8

1. Place of Publication ... Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044.
2. Periodicity of its Publication ... Annual
3. Printer's Name ... Sri V. Ananthanarayanan
- Nationality ... Indian
- Address ... Murugan Printing Press
No, 25, Royapettah High Road,
Mylapore, Madras-600 004.
Phone: 74550
4. Publisher's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.
Principal
- Nationality ... Indian
- Address ... Principal, Shrimathi Devkunvar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras-600 044.
5. Editor's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.
Principal
- Nationality ... Indian
- Address ... Principal, Shrimathi Devkunvar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras-600 044.
6. Name and address of individuals who own of newspaper and partner or share-holders holding more than one per cent of the total capital.
- Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044.

I, Mrs. Thangam Seshan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) D. THANGAM SESHAN
Signature of Publisher

EDITORIAL

“ असतो मा सद्गमय
तमसो मा ज्योतिर्गमय

Lead me from untruth to truth
Lead me from darkness to light. ”

This prayer echoes the eternal desire of man to be led from the darkness of ignorance to the light of Knowledge. Education is sought to attain this knowledge. The purpose of education, according to V.K. Gokak is to create a fully rounded personality; to inculcate the five fold qualities of knowledge, skill, balance, understanding and gentleness. Time and again, great men and sages have stressed the need for these qualities. While the intellectual may recognise this function of education; the pragmatist thinks of education with the accent on its utilitarian value. But man does not live by bread alone, as the cliché goes, and there is something more to education than its utilitarian value.

Education as Dr. John Hibben, a former President of Princeton University said, “is the ability to meet life's situations ”

Learning should develop a rational and analytical approach to bear on things and situations. More so in a democratic society where every citizen has the right to choose his/her leader. Hence it becomes imperative that wisdom and care should be exercised in the choice of leadership. It is rather strange that the educated elite, more often than not, keep themselves aloof from whatever is happening around them. They feel that being in a minority they are ineffective in any decision making. This apathy is to be condemned.

It is this educated minority who have to shoulder the responsibility of guiding the masses as it is the latter who decide the fate of the nation. If only emotions sway the multitude to choose their leaders, the charisma or glamour of an individual rather than his or her ability, will be the deciding factor. This does not bode good for nation.

A well planned educational system with the focus on qualitative improvement besides quantitative expansion may help in educating

the masses. As the philosopher, Herbert Spencer states, "The great aim of education is not knowledge but action" It is his knowledge that guides a man to act in any given situation.

This Sanskrit Verse epitomises the value of education.

विद्या नाम नरस्य रूपमधिकं प्रच्छन्नगुप्तं धनं
विद्या भोगकरी यशस्सुखकरी विद्या गुरुणां गुरुः ।
विद्या बन्धुजनो विदेशगमने विद्या परा देवता
विद्या राजसु पुजिता न तु धनं विद्या विहीनः पशुः ।

"Learning enhances a man's personality
and it is a hidden treasure

Learning brings pleasure, fame and comfort
Learning is the preceptor of preceptors
Learning serves as a kinsman in an alien land.

Learning is the greatest of deities
Even among kings only learning is valued not wealth
Man without learning is a beast."

S. N. BHATT
Chairman

Madras-17.

ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमस परमच्यते ।
ज्ञान ज्ञेय ज्ञानगम्य हृदि सत्स्य विष्टितम् ॥
अमानित्वमदम्भित्वमहिंसा क्षान्तिराजैवम् ।
आचार्योपासन शौच स्थैर्यमात्मविनिग्रह ॥

[Srimad Bhagavad Gita XIII Chapter]

He is the Light of lights,
said to be beyond darkness.
Knowledge, the object of knowledge
and the goal of knowledge—
He is seated in the hearts of all.

Humility (absence of pride), integrity (absence of deceit)
non-violence, patience, uprightness,
service of the teacher, purity (of body and mind)
steadfastness and selfcontrol.

The knower is expected to imbibe these qualities
while participating in the work of the world
which is a manifestation of the Divine.

With utmost faith in the Almighty
Our aim is to serve the cause of Humanity

(Sd) S. N. BHATT

MANAGEMENT ADVISORY COMMITTEE

Our Chairman

SHRI. S. N. BHATT
Connoisseur of art and administration

SHRI. SANKARLAL JAIN
Our friend, philosopher and guide

SHRI. CHANDRAKANT M. TOLIA
The architect of our new wing

SMT. SUSHILA DALMIA
Personification of cheerfulness

SHRI. C. N. BHATT
The quiet soul behind the curtain

SHRI. JAYANTHILAL R. SHAH
Ever ready to offer his service

SHRI. KANTILAL K. PATEL
Our financial adviser

College Annual Report 1987 - 88

SHRI. KIRAN S. BHATT

The energetic and enthusiastic young members of the committee.

SHRI. VIMALKUMAR S. JAIN

The members of our College Managing Committee, we staff and students extend a warm welcome to you, Sir and cordially invite you to be with us this evening. We take this opportunity to thank you for having so very graciously consented to preside over our Twentieth College Day Celebrations, in spite of your busy schedule.

We also most heartily welcome all parents and well-wishers who have come to grace the occasion with their presence.

We are deeply indebted to our Revered Founder Chairman, Late Shri Nanalal Bhatt and his beloved wife, Late Shrimathi Devkunvar for their invaluable service towards the noble cause of women's education. Vyasa Samhiti states :

शतेषु जायते शूरः सहस्रेषु च पंडितः ।

वक्ता दशसहस्रेषु दाता भवति वा न वा ॥

"Out of hundreds of persons, one is born a hero; out of thousand, one is born a learned man; out of tens of thousands, one is born an orator; but a charitable minded person may or may not be born".

Indeed it is very rare to see a philanthropic minded person like our Founder Chairman. No doubt education is not the cure to all the problems but no problem can be solved without education. This must have been the purpose for which our Founder Chairman chose this field of service, for humanity. One characteristic feature of this College is that it caters to the needs of many girls coming from low and middle income groups for whom education alone is an asset to support the family. I rightly feel that my colleagues are really doing some service to the less-privileged and economically backward families by taking extra pains in educa-

ting them and thereby they live up to the expectation of our Founder Chairman's ideals. By founding this College in the outskirts of the city he has not only conferred a blessing on the young and aspiring girls of this area, but has also upheld the Indian tradition and Hindu culture, which is the need of the day, when education is becoming less value-oriented.

We are very fortunate to have valuable guidance and enthusiastic encouragement from all the members of our Managing Committee and special mention has to be made of our College Secretary Sri Chandrakant M. Tolia for his dynamic role and keen interest in the development of our College.

A word of praise is due to my colleagues both teaching and non-teaching for their sense of duty and co-operative spirit in lending their support to me, in shouldering the administrative responsibilities and to my students for their excellent behaviour and academic performance.

True to the saying of the sage-poet Thiruvalluvar

‘ தொட்டனைத்தூறும் மறைக்கேணி
மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத்தூறும் அறிவு ”

our staff members, while imparting knowledge to our students are themselves engaged in academic pursuits such as seminars, discussions and project work etc. Most of our staff are engaged in Research work either on part-time basis or by joining sequential programme or on deputations sponsored by UGC. This year Miss R. Geetha has joined our Teaching Staff. Mrs. Parvathy Gopalan from the department of Chemistry has been deputed to do M. Phil course under Faculty Improvement Programme of the UGC.

Our Principal

SMT. THANGAM SESHAN
Lead Kindly light

Our hearty congratulations to Selvi V. Alamelu of Physics Department on her acquiring Ph. D. Degree - She is the first member in the Department to obtain this degree. We congratulate Tmt Sumitra, Tmt. Chandravathy and Selvi P. Thara of Commerce Department, Tmt. Seethalakshmi of Economics Department, Tmt. Sudha of English Department, Tmt. Rajalakshmi and Tmt. S. Lakshmi of Physics Department, Tmt K. Chellam, Tmt. K. Mallika of Chemistry Department, Selvi Kanakavalli of Mathematics Department, Selvi V.S. Jayalakshmi and Tmt. Shanthakumari of Tamil Department on obtaining M. Phil degree in their subjects.

Our students have always evinced keen interest in academic matters. V Usha and N.C Srimathi have got the second and fifth ranks in Part I Tamil, N. Sukanya Sixth Rank in Sanskrit, K.S Shree Gomathi and S. Vidya (both literature students) eighth and ninth ranks in Part II English. R. Sudha has got the seventh rank in Mathematics. In Statistics Amirtham, V. Rajalakshmi, N. Nalini J. Radha and K. N. Latha have secured the second, fourth, fifth, seventh and ninth ranks respectively. M.N. Kalyani das obtained the fifth rank in Physics. H. Meena and K. P. Amudha have secured the eighth and ninth ranks in Botany.

UNION ACTIVITIES :

The activities of our College Union commenced with the election of the office bearers. S. Rathna of III B.Com. was elected student President. Leena Varghese of II Literature and Anuradha of II Literature were elected Secretary and Joint Secretary of the Union. The inauguration of the College Union was held on 28th, July 1987. Tmt. Sumathi S. Rao, State Health Educator and Training Officer, Directorate of Public Health and Preventive Medicine was the Chief Guest of the occasion. The inaugural was followed by the various activities of the allied associations. Experts from different fields were invited. Thiru Kumari Anandhan, an eminent speaker in Tamil, while addressing the students of the College advised women to be brave and to contribute to the better-

ment of the society. Dr. (Mrs) Balambal Reader, Department of History, University of Madras, highlighted the importance of the study of History. Professor T. V. Pillai from Pennsylvania University suggested that it would be proper to evolve our own methods to improve science and Technology in our country. Tmt Sushila Mariappan, Secretary, University Students' Advisory Bureau spoke on the various job opportunities available for young men and women and on the way to acquire information regarding them. Prof. Jayagopal, Head of the Department of Adult Education urged the students to play a vital role in the eradication of mass-illiteracy by educating the grown up through Adult Literacy Programmes.

Many of our students have won laurels in the Inter-Collegiate debates, oratorical, music, dance and Essay Competitions. In the Essay and Oratorical Competitions in English, S. Rathna, K. Latha (Both from B.Com), Y. Sujatha, S. Jayashree (Both from III Literature), K. Usha (from III Botany) have distinguished themselves by winning prizes. In Tamil oratorical contests and Kavitha Pottu, the leading twin student-orators M. Shanthi, C. Kalaivani (Both from II Statistics) have brought fame to the College by winning innumerable prizes. Shanthi Balakrishnan (III History) and Lakshmi (B.Com) have won the Shield and the individual prizes in the quiz competition conducted by Anna Adarsh College for Women. R. Lalitha of I B Com. (Eve. College) has won prizes in Bharathi Song competition conducted by Ethiraj College, by Bharathi Sangam and by YMIA. Khadi Gramodaya Bhavan conducted a number of competitions in which our students participated and won prizes. In the Light Music Competition our College student have won the first prize under the leadership of the Student Musician Jayanthi of III B.Com. Kundave of II B.Com has won the second prize in Classical Dance Competition. R. Lalitha of I B.Com. has got the first prize in classical music and second prize in Light Music

in the oriental dance competition our students have obtained the first place. The group represented by the Literature Students has got the Second Prize in Tamil Drama Competition. Shanrhi Balakrishnan (III year History) and R. Lakshmi (III B.Com.) have bagged the individual prizes and the winning shield in the "Vinadhi Vina" conducted by the Ethiraj College. In the competitions conducted by the Solidarity Environmental group, the team consisting of the Botany students of this College won the "Best College award".

The tutorial system which is part of the academic discipline of this college is of very great help in initiating and maintaining healthy relationship between the teacher and the taught. We are proud of our College Library which is well-equipped to meet the requirements of the staff and the students. We have about twenty thousand books in the general category and about three thousand five hundred in the UGC Book Bank. Both the staff and the students have free access to the Library and the Library staff help them in the effective use of the library. We, the staff members are experiencing mixed feelings this moment. We are indeed happy to say that our Librarian, Tmt. S. Bhagyam who joined us since the very inception of the college is completing this year after having successfully completed her tenure of office in our institution. We express our deep sense of appreciation for all the services rendered by her to the College.

A number of philanthropists, apart from our Management and some of our Staff have constituted endowments for the purpose of giving scholarships to the meritorious students who are financially handicapped. Tmt. Latha has instituted a Scholarship (Rs. 250/-) from this year to be given to a deserving student. The Proprietors of Venus Auto Centre of Chromepet have come forward to institute a scholarship in the name of their father Late Scooter Mani Iyer - (Rs. 1000/-) to be given to two deserving

students. We are extremely thankful to Maharani Vidyavathi Devi, of Vizianagaram for increasing the number of scholarships from eight to thirty eight within two years and to Vallabhacharya Charities Trust for increasing the number from 15 to 20 this year. Sri P.A. Sundaram, Retired Tahsildar has instituted Rajam Sundaram and P. A. Sundaram, Shastiabda Poorthi memorial prize (Rs. 200.-) to be awarded to the first rankers in all major subjects. This year we have a few additions to the already existing memorial prizes, instituted by some of our staff members. Tmt. K. Rajalakshmi of Besant Nagar has come forward to institute a Memorial Medal in the name of Vaikam Krishna Iyer.

CONVOCATION :

The Annual Convocation for the year was held on 30th November 1987. Dr. (Mrs) Malathi Madhavan, Professor and Head of the Department of Pathology, IEMS University of Madras presented the diplomas to the graduates and delivered the Convocation Address. About 364 students belonging to various faculties received their diplomas. While addressing the young graduates, Dr. (Mrs.) M. Madhavan urged the students to be self-reliant and resourceful.

It would not be out of place if I mention here that our College was the first to hold a series of programmes in connection with the Birth Centenary of the Mathematical genius Sri Srinivasa Ramanujan. The celebration began on the 12th of October and ended on the 16th. There were quiz competitions and seminars in which students of various faculties participated with much eagerness. On the 26th of October the Principal of the College unveiled the portrait of Sri Srinivasa Ramanujan in the Library. We thank the College Book Centre, T. Nagar for donating this portrait. On the final day Dr. (Tmt) Geetha, a member of the Ramanujan Institute cast a magic spell on the audience by her speech on "Magic in Mathematics".

SPORTS :

That Sports and Games figure prominently on the National and International scenes these days has been well understood by our students. Hence they take active part in both. This year particularly have been successful in whatever event they have participated.

VOLLEY BALL :

Our College team comprising S. Nithya, A. Nithya, P. Malathi, Sowmya (all from II B.Com.) R. Shobana (III History) K. Vijayalakshmi (I B.Com.) has emerged winners in the South Division Tournament.

KABADDI :

Once again, our students have proved their mettle by winning the first place in the South Division Tournament. The team members are N. Hemalatha, S. Lakshmi, B. Sree Ranjini (all from III Economics) K. Malarvizhi (II Chemistry) T.S. Jayashree (III B.Com.) and G. Ramathilakam (I B.Com.).

HANDBALL :

We are happy to state that our players participated in the Handball South Division Tournament for the first time this year and have emerged winners. The team consists of V. Vasumathi (II Mathematics), Rachael Joseph (II Chemistry) Malarvizhi (II Chemistry) N. G. Nalini (I Economics) Priya lakshmi (II B.Com.) R. Radhika (III B.Com.) and Hemalatha (III Eco.) In Hockey, Athletics, Basket Ball, Cricket, Badminton and Kho kho Our College teams have secured the runner-up position. Our College teams have the unique honour of getting the trophy for the over all Championship of the South Division of Madras University. In addition to this, this College stands first among all the South Division Colleges by securing the maximum number of University Players; and among all the colleges affiliated to the

Madras University, our College gets the second place as far as the Number of University players is concerned.

UNIVERSITY BLUES :

This year totally twenty four students have been selected to represent the various terms of Madras University and five students have been selected as stand bys:

VOLLY BALL :

S. Nithya (III B.Com.) R. Shobana (III History) K. Vijayalakshmi (I B.Com.).

HOCKEY :

R. Devi, A. Rukmani (both from III Economics) N. Janaki (III B.Com.) Latha Bai (I Literature) Kamakshi (III Statistics) A. Rukmani and Kamakshi have been selected to represent Tamil Nadu State Team.

KABADDI :

N. Hemalatha, S. Lakshmi, B. Sree Ranjini (all from III Economics) K. Malarvizhi (II Chemistry) T. S. Jayashree (III B.Com.)

ATHLETICS :

V. Vasumathi (II Mathematics).

CROSS CUNTRY ATHELETICS :

N. Janaki (III B. Com.) Latha Bai (I Literature).

BASKET BALL :

R. Radhika (III B. Com.)

CRICKET .

Padma (III History)

HANDBALL :

* V. Vasumathi (II Mathematics)
R. Radhika (III B.Com.).

KHOKHO :

R. Devi (III Economics) A. Anuradha (I B. Com.)

BADMINTON :

S. Vasanthi (III History).

Our staff members do not confine themselves to class-room teaching alone. They are equally interested in games. The staff team defeated the formidable students team in the Throwball Match in the Ball-Badminton match the students regained their morale by winning the match. The Staff Shuttle Badminton & Table Tennis teams of this College have won the individual and team prizes at Staff Inter-Collegiate Matches. Our hearty congratulations to the team members Mrs Lakshmi Rao of English Department and Selvi Geetha of Statistics Department, Tmt. Radhamma Gopalakrishnan Physical Directress and Tmt. Prema Sampathkumar of Commerce Department.

The Sports Day was celebrated on 4th February 1988 Thiru Subramanian, I.P.S., DIG of Police, Madras presided over the function and distributed the prizes to the students.

NSS :

Our student members of the National Service Scheme have continued to engage themselves in the noble task of serving the underprivileged and the handicapped. The students of this College participated in the Blood Donation camp organised by Dr. Vimala Ramalingam of Children's Hospital, Egmore and donated blood. The N. S. S. volunteers have taken part in the rally organised in connection with the Leprosy Eradication Programme. On the 14th of November 1987, our girls spent an enjoyable and at the same time a useful day with the old people of 'Shanthi Illam' at Tambaram. They provided the inmates with food and variety entertainment. On 26th November 1987 in collaboration with the Health and Family Welfare Department, our college arranged for a Seminar and an Oratorical Contest. Mrs. Shanthakumari, Professor of Tamil, Tmt. Rukmani, Professor of Economics Dr. (Mrs.) Meera Muralirangan, Professor of Zoology of this College offered enlightening

views on "Family Welfare" while presenting their papere in the seminar. This year also, our students attended the ten-day camp and conducted a Health Survey in and around Kattangulathur Village. We are confident that in the years to come our students will continue to render service to the needy and the poor.

FOUNDER'S DAY :

On the 12th of November, the birthday of our beloved Founder Chairman, We staff and students gratefully remembered our benefactor, Sarvodaya Prayer was conducted, Professor Selvi V.S. Jayalakshmi of Tamil Department spoke movingly about the incomparable generosity of our Founder Chairman. Inter-Collegiate Competitions—SMRTI were held in our College from 18th January to 23rd January 1988. These competitions are conducted every year to preserve and perpetuate the noble ideals of our Founder Chairman Sri Nanalal Bhatt and his beloved wife. Our sincere thanks are due to Chennai Bottling Company for sponsoring this Inter Collegiate Programme. On 23rd January, the final day of the Founder's Day Celebration, Thiru Sahasaranam, Director, Seva Stage Creations was invited to pre-ide over the function. He distributed the prizes and the shields to the winners of the competitions and addressed the gathering.

The year 1987 did not pass without a note of Sadness. Thiru Rayappan, a non-teaching staff, who had been with us since the inception of the College passed away on 21st June 1987.

I conclude this report by thanking you for having made this function a grand success. I once again express my thanks to the distinguished Chief Guest for having consented to share his valuable time and ideas with us this evening.

THE UNION OFFICE - BEARERS

President :
Mrs. THANGAM SESHAN
(Principal)

Vice - President :
Mrs. MYTHILI
Mrs. SEETHALAKSHMI

Student President :
S RATHNA (III B.Com.)

Student Secretary :
LEENA VARGHESE (II Litt)

Student Jt. Secretary :
M. ANURADHA (I Litt)

ASSOCIATION	VICE PRESIDENT	SECRETARY
TAMIL	Miss. Kavitha	Y. Sujatha III Litt
HINDI	Mrs. Jayalakshmi Subramanian	Vandana Deshpande II Eco.
SANSKRIT	Mrs. Uma	U. Aneetha II Litt
ENGLISH	Mrs. Anuradha	Narayani III Litt.
SCIENCE	Mrs. Lalitha	P. R. Geetha III Maths M. Shanthi III Stats K. Maithreyi III Phy. S. Chitra III Chem. T. Aparna III Bot.
HUMANITIES	Miss. Thara	G. Indira III Hist. T. Srividya III Eco. K. Jayalakshmi III B.Com
FINE ARTS	Mrs. S. Indira	S. Jayanthi III B.Com
PLANNING FORUM	Mrs. R. Rukmani Miss. Maya Mudbhatal	P. Kala III B.Com
QUIZ CLUB	Miss. Alamelu	R. Lakshmi III B.Com
DEBATING CLUB	Mrs. Anandhi Jayakumar	K. Latha III B.Com
GAMES	Mrs. Radhamma Gopalkrishnan	R. Devi III Eco.
N S. S.	Programme Officers	Assistants
Unit - I	Mrs. Kannamma	R. Rajeshwari III Eco.
Unit - II	Mrs. Ranganayaki	V. Usha II Stat.
Unit - III	Mrs. K. Pushkala	Vidyavathi II Maths

UNION DIARY

DATE	ASSOCIATION PROGRAMME	CHIEF GUEST	THEME OF ADDRESS
28-7-87	UNION INAUGURAL	Mrs. Sumathi S. Rao State Health Education and Training Officer	The Functioning of the Student's Union
21-8-87	TAMIL	Thiru Kumari Anandhan	Women's duty to the Society.
21-8-87	SCIENCE	T. V. Pillai Prof. Pennsylvania University	On Improving technological Methods in India.
1-9-87	PLANNING FORUM	Mrs. Susheela Mariappan Secretary, Students Advisory Beaurer, University of Madras	Job opportunities for the youth
1-9-87	HUMANITIES	Dr. Balambal Reader, Dept. of History, University of Madras	Impartance of the Study of Hist
8-10-87	N. S. S.	Dr. Jayagopal Prof. & Head, Dept. of Adult and Continuing Education.	The role of youth in eradicating mass - illiteracy.
12-10-87 to 16-10-87	RAMANUJAN CENTENARY CELEBRATION	Dr. Geetha Rao Member Ramanujan Institute	Magic on Mathematics.
30-11-87	COVOCATION	Dr. Malathi Madhavan Prof. and Head, Dept. of Pathology I.B.M.S. University of Madras	On self - reliance and being resourceful.
7-1-88	HINDI	Dr. Seshan Prof D. G. Vaishnav College for Men, Madras	Literature and Society.
23-1-88	FOUNDER'S DAY	Thiru Sahasranamam Director, Seva Stage Creations	Some Recollections.
28-1-88	SANSKRIT	Sadagopan Prof. A.M. Jain College, Madras	On Beauty.
3-2-88	ENGLISH	Ramani Prof. Dept of English, Loyala College, Madras	Reading and Interpreting poetry.
4-2-88	SPORTS DAY	Thiru R.V. Subramanian I. P. S. D. I. G. of Police	Building sound Physique & Mind.
1-2-88	COLLEGE DAY	Thiru T. T. Vasu Partner, M/s. T.T. Krishnamachari Groups	Woman's contribution to society and the Future of Women
10-2-88	VALEDICTORY	A. R. Indira Prof Rtd. Principal, Visalakshi College, Udumalpet	Developing perfect personality.

PRIZE WINNERS — 1989-88

Proficiency Prizes - Degree - University Examinations - 1984-87 (Major Alone)

1. Shrimathi Devkunvar and Sri Nanalal Bhatt Memorial Gold Medal for Proficiency in B.A. Branch I - History. K. V. Shanthi
2. Shri Kapoorchand Sutaria and Shri Mahajan Memorial Gold Medal for Proficiency in B.A. Branch IV Economics V. Usha
3. Shri Shankarlal Jain Gold Medal for Proficiency in B.Sc. Branch I Mathematics K. S. Shreegomathi
4. Shri S.N. Bhatt Gold Medal for Proficiency in B.Sc. Branch I Mathematics R. Sudha
5. Shri Chandrakant M. Tolia Gold Medal for Proficiency in B.Sc. Branch II Stat. D. S. Amirtham
6. Shrimathi Sushila Dalmia Gold Medal for Proficiency in B.Sc. Branch III Physics M. N. Kalyani
7. Shri Jayanthilal R. Shah and Shri Kantilal K. Patel Gold Medal for Proficiency in B.Sc. Branch IV Chemistry. K. Chitra
8. Dr. Mrs. Nirmala Gold Medal for Proficiency in B.Sc. Branch V Botany. K. P. Amutha
9. College Staff Gold Medal for Proficiency in B.Com. C. Mayura
10. Shri C.N. Bhatt's Special Prize for the promising player at State Level N. Janaki III B.Com.
11. Smt. Kolasaraswathi Ammal Prize for the best outgoing student S. Ratna III B.Com.

Proficiency Prizes - Part I and II - University Examinations - 1985-87,

12. Part I - TAMIL - B.A./B.Sc. Shri T. T. Ramnath* Tawker, Memorial Medal M. Amuthavalli III Statistics.
13. Part I - TAMIL - B.Com. Smt. Vidya Memorial Prize V. T. Srimathi III B.Com.
14. Part I - HINDI - B.A. B.Sc. Shri A.S. Krishnan Memorial Medal V. V. Nagalakshmi III Physics.
15. Part I - HINDI - B.Com. Smt. Vidya Memorial Prize R. Lakshmi III B.Com.

16. Part I - SANSKRIT - B.A./B.Sc. Smt. Sankari Memorial Medal K. Maithreyi III Physics
17. Part I - SANSKRIT - B.Com. Smt. Vidya Memorial Prize P. Sujatha III B.Com.
18. Part II - ENGLISH - B.A./B.Sc. Sri Chandru Memorial Prize V. Indumathi III Statistics.
19. Part II - ENGLISH - B.Com. Shri T. Varada Rao Memorial Prize K. Latha III B.Com.

Proficiency Prizes for Allied Subjects : University Examinations.

20. Shri V. C. Menon Memorial Prize for B.Sc. Mathematics Allied II - Mathematical Statistics. J. Geetha III Mathematics
21. Shri V. S. Menon Memorial Prize for B.Sc. Mathematics-Allied I-Physics A. Narmada Devi II Mathematics

College Examinations : Proficiency Prizes : Awarded by the Institution.

22. Part I - Tamil B.A/B.Sc. S. Rajalakshmi III Physics
23. Part I - Tamil B.Com. N. Ratha III B.Com.
24. Part I - Hindi B.A./B.Sc. R. Mala III Mathematics.
25. Part I - Hindi B.Com. R. Lakshmi III B.Com.
26. Part I - Sanskrit B.A./B.Sc. S. Devakunjari III Physics
27. Part I - Sanskrit B.Com. S. Subhasri III B.Com.
28. Part II - English B.A./B.Sc. K. Malathi III Chemistry
29. Part II - English B.Com. K. Rajivi III B.Com.
30. Part III - History Major Shanthi Balakrishnan III History
31. Part III - Economics Major R. Sumathi III Economics
32. Part III - Literature Major Nil
33. Part III - Mathematics Major A. Anuradha III Mathematics
34. Part III - Statistics Major K. Rajalakshmi III Statistics
35. Part III - Physics Major V. V. Nagalakshmi III Physics
36. Part III - Chemistry Major K. Malathi III Chemistry

37. Part III - Botany Major
38. Part III - Commerce Major

Prizes Instituted by Private Bodies for Part III.

39. Smt. Kanakalakshmi Rangaswamy Prize for proficiency in Part III - History Major
40. Selvi Malini Memorial Prize for Proficiency in Part III - Economics Major
41. Dr. K. Veeraraghavan Prize for Proficiency in Part III - Literature Major
42. Shri Sampathkumar Prize for Proficiency in Part III Mathematics Major
43. Smt. Janaki Ammal Ananthachariar Memorial Prize for Proficiency in Part III Statistics Major
44. Shri S. A. T. Arumugaswamy Nadar Memorial Medal for Proficiency in Part III Physics Major
45. Shri Krishna Bhatkal Memorial Medal for Proficiency in Part III Chemistry Major
46. Smt. Sulochana Padmanabhan Medal for Proficiency in Part III Botany Major
47. Smt. Meenakshi Ammal Memorial Prize for Proficiency in Part III Commerce Major
48. Prize Awarded by the College Staff to the Players Selected for the University Teams :

UNIVERSITY BLUES

1. R. Devi	III Economics	Hockey & Kho-Kho
2. N. Janaki	III B.Com.	Hockey & Cross Country
3. M. Latha Bai	I Litt.	Hockey & Cross Country
4. N. Hemalatha	III Eco.	Kabaddi & Hand Ball
5. V. Vasumathy	II Maths	Atheletics & Hand Ball
6. R. Radhika	III B.Com.	Basket Ball & Hand Ball
7. S. Nithya	III B.Com.	Volley Ball
8. R. Shobana	III History	Volley Ball

- B. V. Jayashree III Botany
K. Rajivi III B.Com.

Shanthi Balakrishnan III History

R. Sumathi III Economics

.....

A. Anuradha III Mathematics

K. Rajalakshmi III Statistics

V. V. Nagalakshmi III Physics

K. Malathi III Chemistry

B.V. Jayashree III Botany

K. Rajivi III B.Com.

9. K. Vijayalakshmi
10. A. Rukmani
11. R. Kamakshi
12. S. Lakshmi
13. S. Sreeranjini
14. K. Malarvizhi
15. T. S. Jayashree
16. K. Padma
17. A. Anuradha
18. S. Vasanthi

I B Com.

III Economics

III Statistics

III Economics

III Economics

II Chemistry

III B.Com.

III History

I B.Com.

III History

Volley Ball

Hockey

Hockey

Kabaddi

Kabaddi

Kabaddi

Kabaddi

Cricket

Kho Kho

Ball Badminton

Extra Curricular Activities :

I. TAMIL COMPETITIONS :

1. Bharathi Songs :

Name	Class	Prize
R. Lalitha	I B.Com.	I
S. Subhashini	III B.Com.	II

2. Oratory :

M. Shanthi	III Statistics	I
M. V. Bakkialakshmi	II Chem.	I

3. Kavithai :

M. Shanthi	III Statistics	I
M. Anuradha	I Litt.	II

4. Essay :

T. Bhuvaneswari	II Botany	I
A. Sugantha	II Economics	I

5. Short Story Writing :

M. Anuradha	I Litt.	I
S. Jayanthi	III B.Com.	II

6. Best Speaker :

M. Shanthi	III Statistics	I
------------	----------------	---

7. Thirukkural :			
M. V. Bakkialakshmi	II Chemistry	I	
C. Kalaivani	III Stat.	II	
8. Quiz :			
Shanthi Balakrishnan	III History	}	I
K. Jayalakshmi	III B. Com,		
S. Ratna	III B, Com,		
Mallika Vijayasarithi	III Physics	}	II
S. Rajalakshmi	III Physics		
A. Anuradha	III Physios		
9. Drama :			
	Commerce	I	
	Literature	II	
10. Individual Performance in Tamil Drama :			
B. Sujatha	II Literature	I	
D. Nirmala	I Botany	II	
II. HINDI			
1. Oratory :			
R. Lakshmi	III B. Com,	I	
A. G. Mathangi	II History	II	
2. Essay Writing :			
Sumiksha Gupta	II Botany	I	
K. Vijaya	II Botany	II	
3. Story Writing :			
Madhu Senger	I History	I	
D. Meena	I Botany	II	
III. SANSKRIT			
1. Sloka Recitation :			
K. Maithreyi	III Physics	I	
K R Sumithra	II Statistics	II	

IV. ENGLISH COMPETITIONS :

1. Essay :			
S. Ratna	III B.Com.		I
R. Lakshmi	III B.Com.		
S. Nithya	I Statistics		II
M. Anuradha	I Litt.		
2. Oratory :			
S. Ratna	III B.Com.		I
K. Latha	III B.Com.		II
3. Creative Writing :			
R. Rama	II Litt.		I
B. B. Srividyalakshmi	I Phy.		II
4. Short Story :			
K. Subashri	II Litt.		I
S. Ratna	III B Com.		II
5. Poetry Reading :			
K. Bina	III Litt.		I
K. Latha	III B.Com.		II
6. Sketching :			
K. S. Jayashree	I Statistics		I
S. Srividya	II Litt.		II
7. Collage :			
S. Nithya	I Stat.		}
K. S. Jayashree	I Stat.		
D. Deepa	I Stat.		
R. Lakshmi	III B.Com.		}
K. Jayalakshmi	III B Com.		
S. Umamaheswari	III B.Com.		
S. Rathna	III B.Com.		
8. Dramatics :			
	Statistics		I
	Literature		II
9. Individual Performance in English Drama :			
P. A. Gnana Seelya	II Phy.		II
K. Bina	III Litt		
10. General Quiz :			
K. Jayalakshmi	III B Com.		}
R. Lakshmi	III B Com.		
Shanthi Balakrishnan	III Hist		

C. Ramaprabha	III Litt.	}	II
A. Sylvia	III Litt.		
K. Bina	III Litt.		

V. PLANNING FORUM

1. Essay			
V. V. Nagalakshmi	III Physics	}	I
S. Rathna	III B.Com.		
2. Oratory :			
M. Anuradha	I Literature	}	II
3. Quiz :			
Shanti Balakrishnan	III History	}	I
E. Leela	III Stat.		
A. C. Anuradha	III Stat.		
G. Subha	II B.Com.	}	II
S. Ranjini	"		
A. Nithya	"		

VI. FINE ARTS

1. Classical Music Vocal			
R. Subhashini	III B.Com.	}	I
R. Lalitha	I Bcom. (Eve)		
2. Classical Music - Instrumental			
E. Leela	III Statistics	}	II
P. Premila	I Economics		
3. Light Music - Vocal			
S. Jayanthi	III B.Com.	}	I
P. Sujatha	I Eco.		
4. Instrumental Music			
Vaikom Krishha Iyer	E. Leela	}	II
Memorial Medal	III Statistics		
5. Rangoli			
A. Sylvia	III Litt.	}	I
C. M. Sujini	III Litt.		
T. V. Parvathavardini	III Litt.		
A. G. Mathangi	II Hist.	}	II
M. Seethalakshmi	II Hist.		
N. Bhanumathi	II Hist.		
R. Usha	II Hist.	}	II

VII. SHRI SRINIVASA RAMANUJAN CENTENARY CELEBRATIONS

1. Seminar			
J. Geetha	III Maths.	}	I
P. Anuradha	III Maths.		
2. Puzzle			
K. Rajalakshmi	III Maths.	}	I
K. Maithreyi	III Phsics		
3. Quiz - Senior Level			
B. Jyothi	III Maths.	}	I
P. Anuradha	"		
K. Rajalakshmi	"		
R. Padma	"	}	II
K. Rama	II Maths.		
A. Anuradha	"		
M. Mahija	"	}	II
J. Geetha	"		
4. Quiz - For Arts and Commerce Faculties			
G. Subhadevi	II B.Com.	}	I
S. Rajani	"		
R. Sripriya	"	}	II
S. Veena	III B.Com.		
S. T. Malathy	"		
R. Vijayalakshmi	"	}	II
5. Quiz - Junior Level			
M. V. Naga Shylaja	I Maths.	}	I
R. Ranjana	"		
K. Gayathri	"	}	II
R. Jayanthi	I Maths.		
S. Latha	"		
S. Hemamalini	"	}	II

VIII. Special Prize Awarded by the College and by the I set of teaching staff for the Best outgoing student

S. Ratna
III B.Com.

SMRTI - 1987 - 88.

Smt. Devkunvar Nanalal Bhatt and Shri Nanalal Bhatt Memorial Shields Awarded During SMRTI 1987-88

1. SHRI NANALAL BHATT MEMORIAL ROLLING SHIELD FOR GITA RECITATION
The Shield is heldover for academic year 1988-89.
Since number of participating teams were less than stipulated.
I Prize - K. Ramasubramanian, Vivekananda College.
II Prize - Swarnalatha, Meenakshi College.
2. SHRI NANALAL BHATT MEMORIAL ROLLING SHIELD FOR HINDI ESSAY WRITING :
Team : Meenakshi College - (Geeta Shokheen and Rohini Yadav)
I Prize - Ashok Sabharwal, Presidency College.
II Prize - Mridula Shukla, Lady Willingdon college of Education.
3. SMT. DEVKUNVAR NANALAL BHATT MEMORIAL ROLLING SHIELD FOR TAMIL ORATORY :
Team : Law College (K. Sumathi and P. Thirupathiswami)
I Prize - K. Sumathi, Law College.
II Prize - Bala Srinivasan, Pachiappa's College.
4. SMT. DEVKUNVAR NANALAL BHATT MEMORIAL SHIELD FOR TAMIL KAVITHAI.
Team : Pachiappa's College (M.B. Vaanarasan and T. C. Balasubramanian).
I Prize - P. Thirupathiswamy, Law College.
II Prize - Ramani, Lady Willingdon College of Education.
5. SMT. DEVEKUNVAR NANALAL BHATT MEMORIAL ROLLING SHIELD FOR ENGLISH QUIZ :
Team Prize : Law College.
I Prize - Law College (T. Mohan and V. V. Sivakumar)
II Prize - A.M. Jain College (P. V. Jagannadham Chetty and Sri V. Ramkumar)
6. SHRI NANALAL BHATT MEMORIAL ROLLING SHIELD FOR ENGLISH ORATORY :
Team : Bharati Women's College (K.T. Sharada and S. Priscilla)
I Prize - K. T. Sharada, Bharati Women's College.
II Prize - V. N. Vinod, Quaid-e-Millet College for Men.
7. SHRI NANALAL BHATT MEMORIAL ROLLING SHIELD FOR FINE ARTS CLASSICAL MUSIC : VOCAL :
Team : Meenakshi College (Sowmya and Aruna)
I Prize : Suryaprakash, Madras Christian College.
II Prize - Yagnaraman, D. G. Vaishnav College.

8. CLASSICAL MUSIC - INSTRUMENTAL :

- Team : Shield Heldover for Academic Year 1988-89.
Since number of participating teams were less than Stipulated.
I Prize : L. Venkatesh, Loyola College.
II Prize - Nandhini Rajagopal, Meenakshi College.

9. SMT. DEVKUNVAR NANALAL BHATT MEMORIAL ROLLING SHIELD FOR BALL BADMINTON :

Winners : Meenakshi College.

1. T. Bridgeth Elizabeth.
2. C. Hema.
3. K. Rajeswari.
4. R. Sowmya.
5. C. Anuradha
6. N. Lakshmi.
7. N. Srividhya.

Runners : Ethiraj College.

1. B. Chitra.
2. S. Srimathi.
3. G. Sampathlakshmi.
4. K. Pushpavathi.
5. S. Yesodha.

10. RANGOLI :

- I Prize - P. V. Krishna Rao & P. S. Sivagnanaguru - D. G. Vaishnav College.
II Prize - H. Prakash Babu — Pachiappa's College.

11. INQUISITION :

- I Prize - Ravi Shankar (as Arun Govil) A. C. College of Technology.
II Prize - Victor Anandraj (As Jayalalitha), Madras Institute of Technology.

12. JAM :

- I Prize - V. V. Sivakumar, Law College.
II Prize - T. Mohan, Law College.

13. BHARATHI SONG :

- I Prize - P. K. Ramanujam, D. G. Vaishnav Evening College
II Prize - V. Kamalakannan, D. G. Vaishnav College

14. TOKEN OF APPRECIATION PRESENTED TO STUDENTS WHO PREPARED POSTERS FOR SMRTI :

1. A. Sylvia - III Litt, S. D. N. B. Vaishnav College.
2. S. Srividya - I Litt. S. D. N. B. Vaishnav College.

INTER COLLEGIATE COMPETITIONS - PRIZE LIST

S. No.	Organiser	Contest	Name & Class	Place
ENGLISH				
I.	Pushkin Literary Club of Soviet Cultural Centre Lions Club of Nungambakkam R. V. Govt. Arts College, Chingleput Sri Aurobindo Society	Essay " " "	S. Jayasree, III Litt. S. Uma, I Litt. T. Jayanthi, III Bot. M. Anuradha, I Litt. S. Rathna } III B.Com. K. Latha }	III Prize Consolation II Prize I Prize Special Prizes
II.	Sri Agarwal Nauyuvak Sangh	Debate	Y. Sujatha, III Litt.	IV Prize
III.	R.V. Govt. Arts College, Chingleput Solidarity Environmental Group Pachaiyappa's College Madras	Oratory " "	M. Anuradha, I Litt. K. Usha, III Bot. Y. Sujatha, III Litt.	I Prize II Prize II Prize
IV.	M. I. T. Madras	Dumb Charades	L. Ganga, I Phy. Leena Verghese II Litt Y. Sujatha, III Litt. } Lakshmi } III B.Com. K. Jayalakshmi }	III Prize
V.	M. I. T. Madras	Guess the word	Lakshmi } III B.Com. K. Jayalakshmi }	III Prize
VI.	S. I. V. E. T. College Govrinakkam	Quiz	L. Ganga, I Phy. Padmini, I Eco. }	II Prize III Prize
TELUGU				
I.	Mylapore Academy	Telugu Oratory	Suprashanthi Devi, I Litt.	III Prize
II.	D. B. Jain College Madras	Quiz	"	II Prize
FINE ARTS				
I.	Khadi Gramodyog Bhavan A. M. Jain College Madras Mylapore Academy Youth Forum For Gandhian Studies	Carnatic Music-Vocal —Solo— —Do— —Do— —Do— Bharathiar Songs —Do— Light Music —Solo— —Do— Light Music Group —Do— Classical Dance —Solo—	R. Lalitha, B.Com. (Eve) —Do— —Do— —Do— —Do— —Do— S. Vidhya, I Eco. S. Jayanth, & Co. —Do— K. Kundavai II B.Com.	I Prize II Prize Special Prize II Prize II Prize II Prize II Prize III Prize I Prize II Prize I Prize
II.	Ethiraj College, Madras Bharathiar Sangam			
III.	Khadi Gamodyog Bhavan Stanly Medical College State Bank of India Youth Forum of Gandhian Studies			
IV.	Leo Club			

S. No.	Organiser	Contest	Name & Class	Place
	Presidency College Madras	—Do—	—Do—	I Prize
	Khadi Gramodyog Bhavan	—Do—	—Do—	I Prize
	Music College Madras	—Do—	—Do—	II Prize
	Youth Forum of Gandhian Studies	Classical Dance —Solo—	—Do—	II Prize
	Khadhi Gramodyog Bhavan	Classical Dance -Group-	R. D. Sujatha & Co.	III Prize
V.	—Do—	Drama	K. Bina & Co.	III Prize
VI.	—Do—	Skrit	K. Bina } III Litt. V. Gomathi } B. Sujatha, II Litt.	III Prize
VII.	A. M. Jain College, Madras	Rangoli	M. Anuradha } I Litt. R. Rajalakshmi }	I Prize
VIII.	Quaid-E-Milleth College, Medawakkam	—Do—	K. Jayalakshmi & Co, B.Com	I Prize
IX.	A. M. Jain College Madras	Sketching	A. Sylvia, III Litt.	III Prize
X.	Loyola College Madras	Collage	S. Rathna & Co. B.Com.	III Prize
XI.	—Do—	Painting	R. Rajalakshmi, I Litt.	III Prize
		Soap-Carving	V. Sujatha, II Litt.	III Prize

கல்லூரிகளுக்கிடையிலான போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களின் பட்டியல்

போட்டி விவரம்	பரிசு பெற்றோர்	பரிசு
இசை	ஆர். வித்யா முதலாமாண்டு பொருளாதாரம்	முன்றாம் பரிசு
பாரதியார் பாட்டு	ஆர். லலிதா முதலாமாண்டு மாலை வகுப்பு வணிகவியல்	இரண்டாம் பரிசு
கவிதை	ஆர். கீதாரணி முன்றாமாண்டு வணிகவியல்	முன்றாம் பரிசு
பேச்சு	ஏம். சாந்தி முன்றாமாண் புள்ளியியல்	முதல் பரிசு
கவிதை	சி. கஸலவாணி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்	இரண்டாம் பரிசு
	ஏம். சாந்தி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்	முதல் பரிசு
	ஜெ. கௌரி இரண்டாமாண்டு கணிதவியல்	இரண்டாம் பரிசு
	கே. பத்மாவதி இரண்டாமாண்டு வணிகவியல்	முன்றாம் பரிசு
சிறுகதை	கே. கல்பனா முதலாமாண்டு பொருளாதாரம்	முதல் பரிசு

ஏம். எம் ஐ ஏ.	பாரதியார் பாட்டு	ஏம். சாந்தி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்	இரண்டாம் பரிசு
எத்திராஜ் மகளிர் கல்லூரி	பாரதியார் பாட்டு	ஆர். லலிதா முதலாமாண்டு மாலை வகுப்பு வணிகவியல்	இரண்டாம் பரிசு
சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி	அறுவை	ஏம். சாந்தி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்	முன்றாம் பரிசு
வீஷ்வ ஹிந்து பரிஷத்	பேச்சு	ஏம். சாந்தி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்	சிறப்புப் பரிசு
காதி கிராமோத்தியோக் பவன்	பேச்சு	ஏம். சாந்தி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்	முன்றாம் பரிசு
குடும்ப நலத்துறை சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரி	பேச்சு	ஏம் சாந்தி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்	முதல் பரிசு
குடும்ப நலத்துறை வைணவக் கல்லூரி	பேச்சு	சி. கலைவாணி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்	முதல் பரிசு
		ஏம். அனுராதா முதலாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்	இரண்டாம் பரிசு

ஏம். சாந்தி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்	முன்றாம் பரிசு
பேச்சு	ஏம். சாந்தி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்
முன்றாம் பரிசு	இரண்டாம் பரிசு
முன்றாம் பரிசு	சுழற்கேடயம்
பேச்சு	ஏம். சாந்தி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்
முதல் பரிசு	ஏம். சாந்தி முன்றாமாண்டு புள்ளியியல்
சிறப்புப் பரிசு	ஏம். அனுராதா முதலாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்
முன்றாம் பரிசு	ஏம். அனுராதா முதலாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்
முன்றாம் பரிசு	ஏம். அனுராதா முதலாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்
முதல் பரிசு	ஏம். அனுராதா முதலாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்
இரண்டாம் பரிசு	ஏம். அனுராதா முதலாமாண்டு ஆங்கில இலக்கியம்

மாணவர்கள் மன்றம்
தருமப்பள்ளி சுழற்கேடயம்

இலக்கிய மன்றம்

எத்திராஜ் மகளிர் கல்லூரி

இராஜேஸ்வரி வேதாசலம்
கலைக் கல்லூரி
கேடு நூற்றாண்டு விழா

இராஜேஸ்வரி வேதாசலம்
கலைக் கல்லூரி
வல்லப்பந்த நூற்றாண்டு விழா

எத்திராஜ் மகளிர் கல்லூரி

விநாடி வினா

காதி கிராமோத்யோக பவன்

நாடகம்

அ. மா. ஜெயின் கல்லூரி

பேச்சு

அ. மா. ஜெயின் கல்லூரி

ஒட்டிவெட்டு

சாந்தி பாலகிருஷ்ணன்
முன்றாமாண்டு
வரலாறு

ஆர். லட்சுமி
முன்றாமாண்டு
வணிகவியல்

ஆங்கில இலக்கிய
மாணவியர்

ஏம். அனுராதா
முதலாமாண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

ஏம். அனுராதா
முதலாமாண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

முதல் பரிசு

சுழற்கேடயம்

இரண்டாம்
பரிசு

இரண்டாம்
பரிசு

இரண்டாம்
பரிசு

Parting of ways though painful is inevitable. Mrs. Bhagyam, our librarian retires on 30th April 1988 after two decades of dedicated service in our institution. She is one of the first members of the staff of this institution and having seen it through its teething troubles is one of the first to retire also.

Mrs. Bhagyam nurtured our library and has successfully seen it expand and move from the former asbestos roof building to its present new and spacious building. Perhaps the books around her inspired her to pursue higher studies and the task of equipping the library was only an incentive for her to do her Ph.D. She is indeed an ageless student and worthy of emulation. Known for her kind and humane attitude towards all around her she can be aptly described in these few lines.

A smiling face

A word of cheer

Can stop the falling of a tear

A helping hand, a little deed

A wish to please

giving joy and peace.

Twentieth Annual Sports Meet Report

Distinguished Chief Guest, respected Chairman, Secretary and members of the Managing Committee, Principal, colleagues and dear students,

I deem it a rare honour this afternoon to present a brief report of the activities of Sports and Games this year before this distinguished gathering at this Twentieth Annual Sports Meet. Another milestone of achievement has been crossed by the College teams winning a roll of honour in an year of large participation at the collegiate, Inter-Collegiate, Inter-Divisional, University and State levels.

At the Inter-Collegiate tournaments of the Madras University South Division, our College Volley Ball players had their field day. As the team emerged winners of the South Division, Seven members of the team got selected to play for the South Division. They are S. Nitya, A. Nitya, P. Malathy, S. Vijayalakshmi and Sowmiya, all of B.Com., K. Shobana of III History and K. Vijayalakshmi of I B.Com. They played for the Division at Salem on 31st August, 1st and 2nd September 1987, where three of them, S. Nithya, R. Shobana and K. Vijayalakshmi got selected to the Madras University team. The same team added another feather to their cap, when they registered a glorious victory emerging winners of the I.I.T. Inter-Collegiate Volley Ball Tournament on 29-8-87 adding to the pride and honour of the College.

Madras University South Division Hockey Tournaments were held from 19-8-87 to 21-8-87, at which our College team secured the Runnersup position. Six of the Hockey players, R. Devi and A. Rukmani both of III Economics, Kamakshi of III Statistics, Leena Verghese of II Literature and Latha Bai of I Literature have

been selected to represent the South Division. At the Inter-Divisional tournaments held on 28th and 29th of August 1987, five of our Hockey players got selected to represent the Madras University. They are R. Devi, N. Janaki, Latha Bai, Rukmini and Kamakshi. The same team won a runnersup title at the Friends' Hockey Club open tournament at Chingleput on 28-8-87, where R. Devi annexed the best player award. To crown it all, Rukmini of III Economics got selected to the Tamil Nadu State team and she played for the state at the National Championship from 19th to 27th September 1987 held at Delhi.

The College Kabbadi team won the University South Division tournaments held on 31st August, 1st and 2nd September 1987. Six of our players, N. Hemalatha S. Lakshmi and Sreeranjini all of III Economics, T. S. Jayashree of III B.Com., Malarvizhi of II Chemistry, and G. Ramathilagam of I B.Com., played for the Divisional Tournaments at Salem from 16th to 18th September 1987, which mad the Divisional team appear more like our College team. Of them five players, N. Hemalatha, S. Lakshmi, T. S. Jayashree, Malarvizhi and Sreeranjini have been selected to the Madras University team.

At the Madras University South Division Basket Ball Tournaments of our College team won the runners-up position. R. Radhika and V. Saradha of III B.Com., N. G. Nalini of I Eco and P. Nagalakshmi of I B.Com. were selected to play for the South Division. At the Inter Divisional Tournaments at Salem, R. Radhika got selected to play for the University. At the Ball-Badminton tournaments, our College team finished second. Three of our Ball Badminton players, Vasanathi, V.P. Nirmal and N. Meenakshi have been selected to the

South Division team. They played the Inter-Divisional tournaments again, at Salem, from 26th to 28th November 1987. From among them S. Vasanthi of III History has been selected to represent the University.

In the game of Kho-Kho our College team, again, won the Runners-up title. Three of our Kho-Kho Players, Anuradha, Yasmeen and Indumathy were selected to play for the South Division on 2nd and 3rd December 1987 at Madras and two players, R. Devi of III Economics and A. Anuradha of I B.Com., got selected to play for the Madras University.

The College Hand-ball team emerged winners of the South Division Tournaments, scoring an excellent debut. Five of this team, R. Radhika of III B.Com., N. G. Nalini of I B.A. Economics, Rachel Joseph of II Chemistry, Vasumathi of II Mathematics and Hemalatha of III Economics were selected to play the Inter-Divisional matches representing the South-Division. Of them R. Radhika V. Vasumathy and Hemalatha got selected to represent the Madras University.

At the South Division Cricket Tournaments our College team again secured the runners-up position. Five of our players, N. Hemalatha and S. Lakshmi both of III Economics, Padma of III History, Pushpa of II Statistics and Kamakshi of I Literature were selected to play the Inter-Divisional matches and Selvi Padma got selected to play for the University.

At the South Division Athletic Meet, our College Athletic team finished second winning 49 points, closely following the Y.M.C.A. college which won the first place with 51 points. Our athlete N. Janaki of III B.Com. annexed the individual Championship winning all the 20 points that an athlete could win. Along with N. Janaki, M. Latha Bai of I Literature and V. Vasumathi of II Mathematics were selected to represent the Madras University in Athle-

tics. A rare fete in athletics was achieved by V. Vasumathi when she took part in Heptathlon event at the Inter-University Athletic Meet at Patiala and finished 5th among the athletes from all the Universities in India.

The Inter-Collegiate Staff matches in Shuttle-Badminton and Table Tennis were held on 27th and 29th January 1988 and our College staff teams won the singles doubles matches in both the games, thus setting a worthy example to be emulated by the students.

A brilliant honour won this year by the College teams to be recorded proudly is the Trophy of over-all Championship of the South Division of the Madras University. In addition, Vaishnav College stands first among all the South Division Colleges by securing the maximum number of University players, i.e. 24 regular members and 5 stand-byes. Furthermore, among all the colleges affiliated to the Madras University, our College has now reached the second place with 29 University players.

I am glad to say that the year under review has been one of larger participation and achievement in the various games and sports. This might not have been possible but for the help from all concerned. Let me extend my heart-felt thanks to the benevolent Chairman, Managing Committee and the the Principal for admitting and encouraging students talented in Sports and Games and for extending financial assistance to them. I will be failing in my duty, if I do not extend my thanks to all my colleagues who have been rendering unflinching co-operation in the training programme and who have been perennially inspiring the players. Before I conclude, let me congratulate all the prize winners at this Twentieth Annual Sports Meet. For all the others who participated in right earnest and lost, I wish them better luck next time.

Thanking you.

VAIS VIEWS-REPORT

"Vais-Views" has been growing from strength to strength. Now in its third year of publication this student monthly newsletter has provided the students of journalism an opportunity to put their theoretical knowledge to practical use. It has also served to bring to light the many hidden talents of our students.

It has focussed on different subjects ranging from cookery, women's liberation, poetry and fiction to Mathematics and brain teasers. Keeping our students' varied interests in mind we have tried to provide food for thought to suit different palates. The November issue of Vais-Views was a special one dedicated to the memory of our great Indian Mathematical genius, Srinivasa Ramanujan in the year of his Birth Centenary. Incidentally the section "Mathematically Yours" is part of this special issue which has been reproduced in this year's college magazine.

Looking forward to the continued support of students and other well wishers. Happy Vais Viewing.

A. SUDHA

Asst. Prof of English
Editor-Vais-Views.

THAT'S A LAUGH!

A nervous man went with a toothache to the dentist. To calm the patient, the dentist offered him a shot of Whisky. The man drank it, then had another.

"Now", said the dentist

"Got your courage back?"

"Yeah" said the patient,

"And I'd like to see anybody touch my teeth"

மக்கள் தலைவனாய் மன்னாதி மன்னனாய்
 அக்கிரமம் அழிப்போனாய் ஆட்சியின் காவலனாய்
 மாநகர் காப்போனாய் மாண்புமிகு அமைச்சராய்ப்
 பொன்மனச் செம்மலாய்ப் புரட்சி வீரனாய்
 உழைத்திடும் மக்கட்கு ஊக்கமது அளித்துப்
 பிழைப்பின்றி வாடுகின்ற பிள்ளைகளைத் தேற்றி
 அன்னாளில் தாளடைந்த அருந்துயர் ஒருபோதும்
 பின்னாளில் இளஞ்சிறார் பெற்றிடக் கூடாதென
 அறங்காத்துத் அவைகாத்து அன்புச்சிறார் ஊண்காத்துத்
 திறங்காத்துத் தென்தமிழ் காத்துத் தாய்க்குலத்தின் துயர்துடைத்து
 தருமத்தின் காவலனாய்த் தள்ளாத முதியோர்க்கு
 அருமையாய் 'பென்ஷனுடன்' ஆதரவாய் உணவளித்து
 இன்னாளில் வள்ளலாய் 'இதயக்கனிப்' பெருந்தகையாய்ப்
 பன்னாடும் போற்றிடப் பார்மீதில் வாழ்ந்திட்டார்
 ஈழத்தின் தமிழர்களின் இனக்கொலை தடுக்க
 ஆழமாய்ச் சிந்தித்து 'அமைதியுடன் படிக்கை'யினால்
 பார்புகழ்ப் போரின்றிப் பண்பாடு காத்தார்
 பாரதத்தின் தவப்புதல்வன் 'பாரத ரத்னா' பெற்றார்
 தாழாது உழைக்கின்ற தம்பியவர் தேம்பத்
 தமிழகமே கண்ணீரில் தத்தளித்து ஏங்கப்
 பிறந்தார் வாழ்ந்தார் பொய்யுடல் நீத்தாரெனாது
 சிறந்தார் செயலதனில் சென்றிட்டார் வானுலகு
 இவ்வுலகில் நற்பணிகள் இடையறாது செய்த பின்னர்
 இவ்வுலகில் அவற்றினை ஆற்றிடவே சென்றாரோ!

திருமதி ருக்மணி
 பேராசிரியர் பொருளாதாரத்தின்

Student President

S. Ratna III B Com.

Student Secretary

Leena (II Lit.)

Student Jt. Secretary

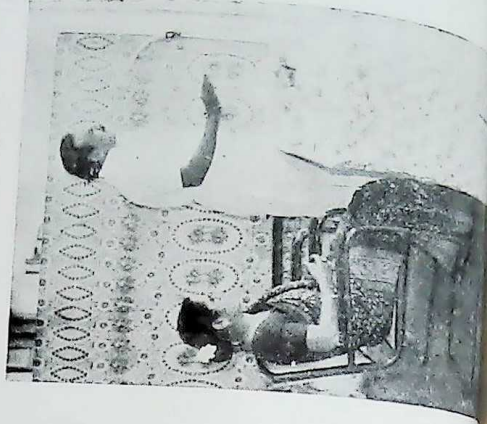
Anuradha (I Litt.)

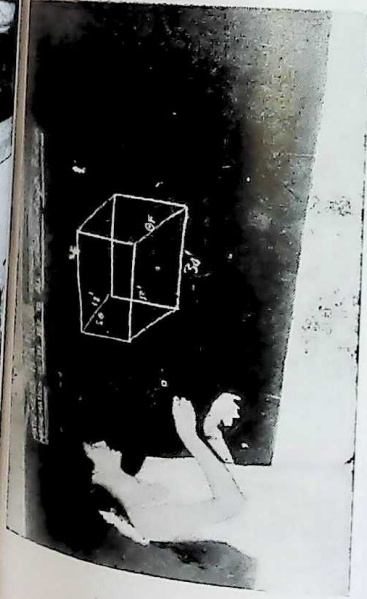
Mrs. SUMATHI RAO

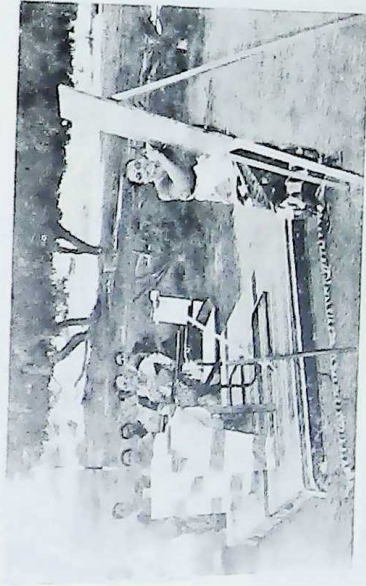
The Angels of Vaishnav

The immortal genius in is our midst

Puzzle.

Mathemagic queen Mrs. Geetha Rao

Our Principal with the portrate donated by College book house.

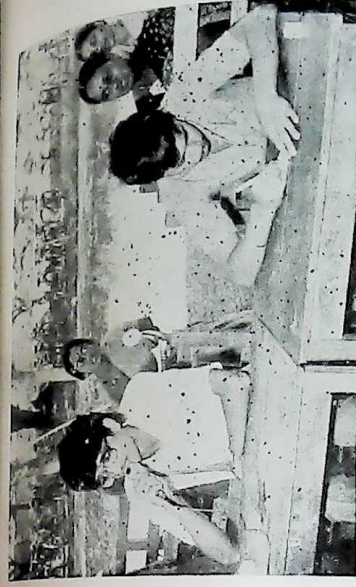
SMRTI 88.

A Source of inspiration.

Smrti in progress.

Jamming their brains at 'Jam'

In fond memory of our founder chairman.

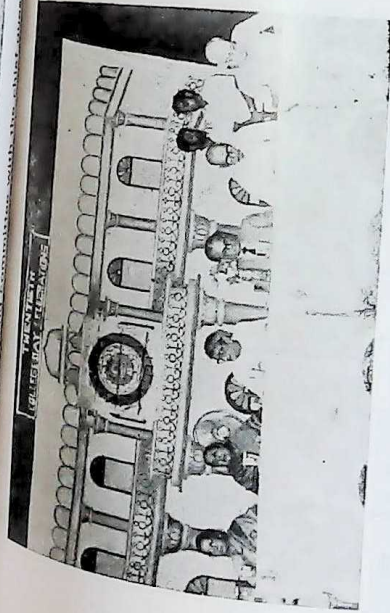

Family Planning Seminar - Prize winner

Convocation

Scholarly Mrs. Malathy Madhavan

20th College Day

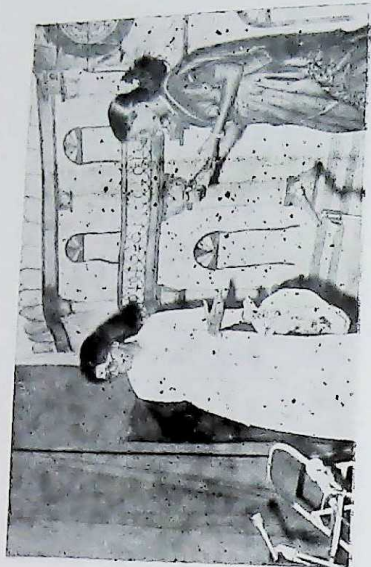
The Vidvans of Vaishnav

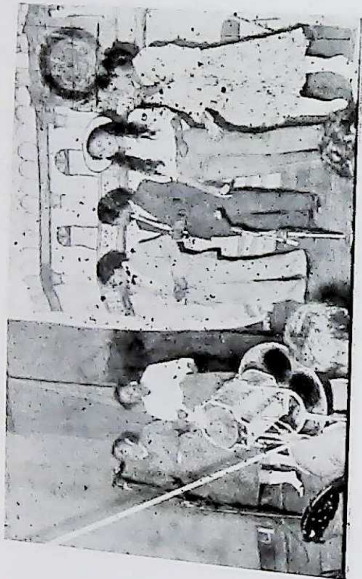
Patriotic choir

Sanskrit Drama

Tamil Drama
Union valedictory

English Drama
The best outgoing student

N. S. S. ANNUAL REPORT FOR 1987-88

Our Volunteers have continued to engage themselves in the noble task of serving the cause of humanity. As in the past, this year too, they have lent helping hands to the blind and physically handicapped children. They have shown keen interest in coaching poor and needy children and adults in their studies.

On 9th September '87, Dr. R. Jayagopal, Prof. and Head of the Department of Adult and Continuing Education, University of Madras addressed the N. S. S. Volunteers motivating them to take-up more responsibilities. The very next day about hundred students of our College participated in a blood donation programme conducted by Dr. Vimala Ramalingam of Children's Hospital, Egmore.

Our Volunteers have attended a number of seminars :- "Women Development" at Stella Maris College, "Civic Consciousness" at Madras Institute of Technology, "Drug Abuse" at T.T.K. Hospital, Indra Nagar, etc. Five of our girls took up a training on leadership conducted at Avadi by the N.S.S. Cell of University of Madras.

To create awareness on 'Leprosy eradication' among the public, a rally was organised on 2nd October '87 in various centres of Madras. Our college joined hands with A. M. Jain College and Madras Christian College and marched from Tambaram Park to M. C. C. via G.S.T. road. The rally was inaugurated by Dr. Gangadara Sharma, the Director of Hindu Mission Hospital, Tambaram.

A similar rally was inaugurated by Shrimathi Vijayanthi Mala Bali on 5th of October '87 at Chromepet G. H. This Procession went upto Pallavaram Bus Stop along the G. S. T. Road. Both the rallies proved a great success in providing the impact on the people.

Marking Gandhi Jayanthi Day 'Khadhi Gramodyog Bhavan' conducted various competitions. Our volunteers participated in most of them and collected a number of prizes. A Play 'காந்திஜி காண விரும்பிய இன ஒருமைப்பாடு' written and enacted by our students and a song written and sung by our students won the first prizes.

Our girls spent an enjoyable but useful day with the old people of 'Shanthi Nilam' at Tambaram on 14th November 87. We provided lunch for them and our girls entertained them with a Variety Cultural Programme which was very much appreciated by the inmates of the home.

On 26th November 87, a seminar and oratorical contest was organised in our College in collaboration with 'Health and Family Welfare Department'. Three of our staff Mrs. Shanthakumari, Prof. of Tamil, Mrs. Rukmani, Prof. of Economics and Dr. (Mrs) Meera Muralirangan Prof. of Zoology provided thoughtful ideas on Family Welfare in their talk. Five girls participated in the oratorical contest and C. Kalaivani (III Stat) won the first prize.

We have conducted a 10 days N. S. S. Special Camp from 20th to 29th January '88 in collaboration with Hindu Mission Hospital, Tambaram. We have done an extensive Rural Health Survey in the villages in and around Kattangulathur which helped to identify cases of leprosy and other diseases. On 26th and 27th of January '88 a team of doctors headed by Dr. Gangadara Sharma conducted a medical checkup (general/leprosy). The Republic day was celebrated by our girls with the children of Sivananda Ashram and subsequently about 200 tree saplings were planted by our girls in their campus.

Though with this special camp, our activities have come to a close for this academic year, we are confident that our girls, even inspired and motivated, will continue to render social service to the needy and poor.

—o:x X x:o—

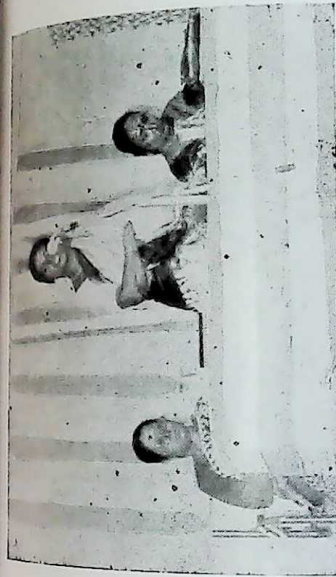
DIPLOMACY: the art of saying something when you have nothing to say, or of saying nothing when you have something to say.

EXPERT : one who knows all the answers, if you ask right questions.

SUCCESSFUL: One who lays a firm foundation with the stones that others throw at him.

REFRIGERATOR : a place where you store leftovers until they are cold enough to throw out.

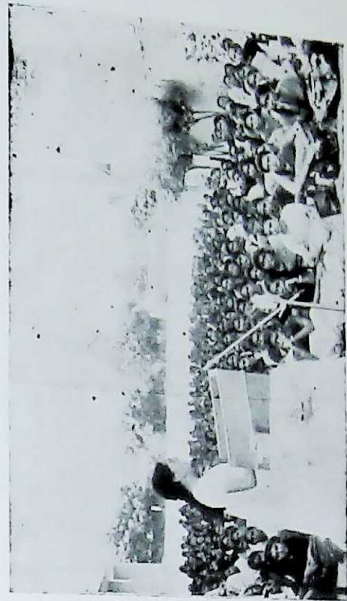
BOSS : a man who is late when you are early and early when you are late.

Address by Mrs. Susila Mariappan & Dr. (Mrs) Balambal

Donating their might

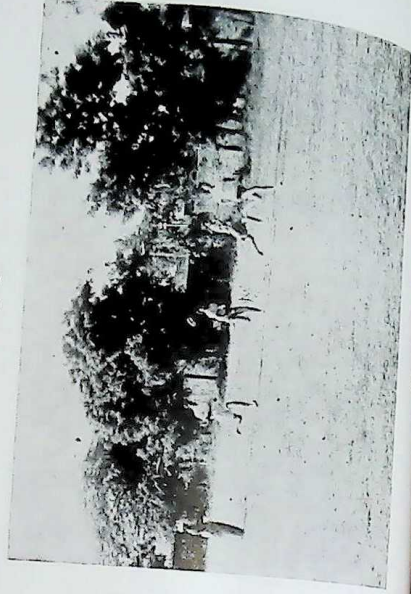
Student President addressing the students

Blood donation camp.

Marching onwards

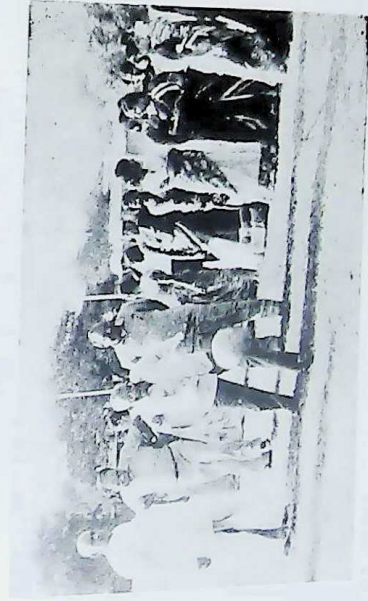
Students only

Old time photo

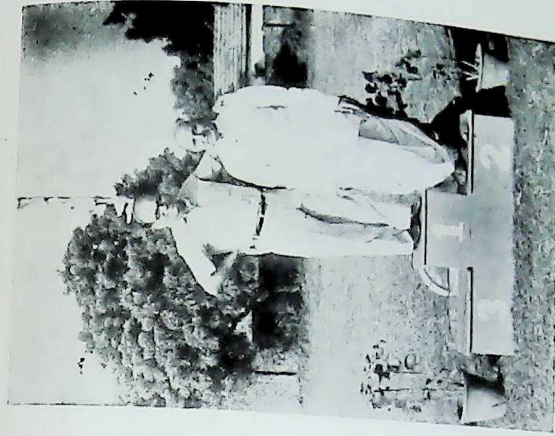

Staff trying their luck

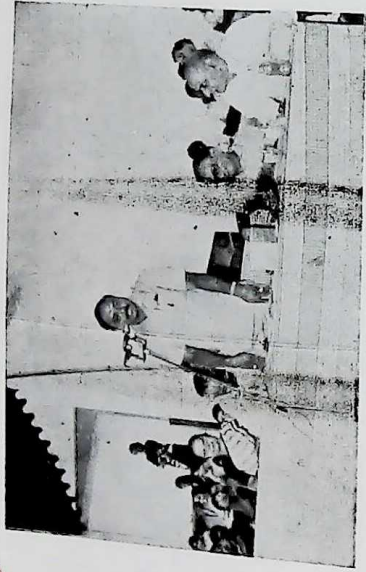

Sportive spirit of our managing committee members

Our proud winners

Mr. S. N. Bhatt and Mr. Sankarlal Jain

Our chief guest Mr. Subramanian D.I.G. enthralled the audience

Volley ball Team which won 3 Tournaments

Kho-Kho Runners - 42

Chess

Table-Tennis Runners-up

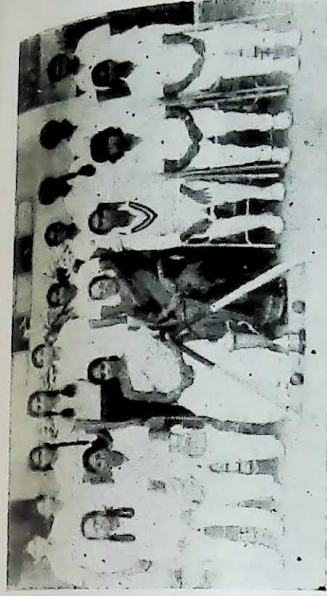
Kabaddi winners

Hockey - Runners - up

Ball badminton - Runners up

Cricket S. Division Runners up

Athletics - 2nd place

Basket ball - Runners up

கல்வாரித் தமிழ்ப் பேரவை

“ இனித்த பாலினூர் தேனினு மின்சுவைக்
கனித்தொ கையினுங் கட்டிக் கரும்பினும்
நினைத்த வாயுஞ்சொல் நெஞ்சு மினித்திடும்
தனித்த மிழ்ப்பெருந் தாயினைப் போற்றுவோம் ”

‘ மன்னிய முவேந்தர்கள் தம் மடிவளர்ந்த ’
மகளாம் ‘இன்னும் அன்ன இளமையளாய் உள்’
கள்ளித் தமிழின் புகழ்பாட யாமமைத்த தமிழ்ப்
பேரவையின் தொடக்க விழா, திரு குமரி
அனந்தன் அவர்களால், 1987 ஆகஸ்டு திங்கள்
21-ஆம் நாள் இனிதே துவக்கப்பட்டது.

திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள், தனது
சிறப்புறையில் பாரதியார் பாடல்களின் உட்கருத்து
பற்றியும், மென்மையும் தின்மையும், பெருமையும்
ஒருக்கே அமைந்த பெண்மையின் உயர்வு
பற்றியும், பொருளாதாரத்தில் அவர்தம் நாட்டம்
பற்றியும் நகைச்சுவை நயம்படப் பேசினார்.

திறம்படத் துவக்கப்பட்ட இவ்வினிய தமிழ்ப்
பேரவையின் சார்பில் பாரதியார் பாட்டுப்போட்டி,
கவிதைப்போட்டி, பேச்சுப்போட்டி வினாடி வினா
பிரச்சினை, திருக்குறள் போட்டி, ஆகியன நடை-
பெற்றன ‘புதிதோர் சாந்தி பிறந்தது’ என்ற
தலைப்பில் கவிதைப்போட்டியும், ‘வாழ்க்கை
பிரச்சினை சிந்திக்க’ என்ற தலைப்பில் பேச்சுப்
போட்டியும், ‘அம்மா நீயா?’ என்ற தலைப்பில்
சிறுகதைப் போட்டியும் நடத்தப்பட்டன.

18-1-1988 முதல் 22-1-1988 வரை
கல்லூரியில் நடைபெற்ற ‘ஸ்மிரிதி’யின்
பொது, திருமதி தேவகுள்வர் நானாலால் பட்
பெணவர்கள் சுழற் கேடயப் பேச்சுப்போட்டி, கவிதைப்
போட்டிகள் நடத்தப்பெற்றன. பல கல்லூரிகளி-
யிலும் மாணவ மாணவியர் வந்து போட்டிகளில்

பங்கேற்றுத்தம் திறமைகளை வெளிக் கொணர்ந்தனர்,
புலவர் திரு. இராசமாணிக்கம் அவர்களும், எமது
கல்லூரியின் பொருளாதாரப் பேராசிரியை திருமதி
ருக்மணி அவர்களும் கவிதைப் போட்டிக்கு
நடுவர்களாகவும், — பேச்சுப் போட்டிக்கு குரோம்-
பேட்டை அரசினர் மேல்நிலைப் பள்ளித்
தமிழாசிரியை திருமதி ஜோதி பாய் அவர்களும்,
எமது கல்லூரியின் தமிழ்ப் பேராசிரியை திருமதி
சாந்தகுமாரி அவர்களும் நடுவர்களாய் இருந்து
சிறப்பித்தனர். இந்தச் சுழற்கேடயத்தை இம்முறை-
யும் சென்னை சட்டக் கல்லூரி தட்டிச் சென்றது.

தமிழ்ப்பேரவையின் சார்பில் அனுப்பப்-
பட்ட நம் கல்லூரி மாணவிகள் கவிதை, பாட்டு,
பேச்சு, கட்டுரை, நாடகம் போன்ற பல போட்டி
களில் பங்கேற்று வெற்றி வாகைகூடி நம் கல்லூரிக்குப்
பெருமை சேர்த்துள்ளனர். குறிப்பாக, முன்னராமாண்டு
புள்ளியியல் மாணவி ம. சாந்தி, சென்னைக்
கிறித்தவக் கல்லூரியில் ‘சமூகநலம்’ பற்றி நிகழ்த-
தப்பட்ட பேச்சுப்போட்டியில் பங்குகொண்டு, முதல்
பரிசான ரூ. 250/- பெற்று எம் கல்லூரிக்கு மேலும்
மெருகூட்டி உள்ளார். ‘காதி கிராமோத்யாக பவன்’
நிகழ்த்திய அனைத்துக் கல்லூரிகளுக்கான நாடகப்
போட்டியில் எமது ஆங்கில இலக்கிய மாணவிகள்
கலந்துகொண்டு வெள்ளிப் பதக்கங்களைப்
பெற்றனர். கடந்த ஆண்டுகள் போலவே
இவ்வாண்டும் எம் கல்லூரி மாணவிகள் பரிசுகள்
பல பெற்று கல்லூரிக்கு மேலும் கலையூட்டியுள்ளார்
என்று பெருமகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கிறோம்.

வி. ச. செயல்க்குறி

பேராசிரியை, தமிழ்த்துறை

இன்று திருமதி தேவகுன்வர் நானாலால் பட்டமகளிர் வைணவக் கல்லூரியின் நிறுவல் நாள் திரு. நானாலால் பட்ட அவர்களின் பிறந்தநாள். இக்கல்லூரிக்கு அடிக்கல் நாட்டி முழுமையாக இருபது ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. பெரியவர் மறைந்து விட்டாலும் கல்வித்துறையில் இருபது ஆண்டுகளாகச் சிறப்புடன் தொண்டாற்றி வரும் இக்கல்லூரி அவர்தம் பெருமைக்கு இன்றும், என்றும் சான்றாக விளங்கும்.

இக்கல்லூரியை நிறுவ, பத்து ஏக்கர் நிலத்தை வாரி வழங்கிய வள்ளல் அவர். கொடுப்பது என்ன அவ்வளவு அருமையான செயலா? ஆம். பிறருக்குக் கொடுப்பது என்பது செயற்கரிய செயல் தான். பெற்கரிய பண்புதான் வள்ளல் தன்னார். நம்பிடும் ஐம்பது ஆடைகள் இருந்தால் ஒரு ஆடையை அயலார் ஒருவருக்குக் கொடுக்க முடியுமா? நான்கு பேளக்கள் இருந்தால் ஒரு பேளாவை இன்னொருவருக்கு வழங்க முடியுமா? மிக்க கடினம்.

நாழும் எப்பொழுதாவது, யாருக்காவது, ஏதாவது கொடுப்போம் இல்லை என்று சொல்ல வில்லை. ஆனால் யாருக்கு? ஒன்று அவர் நமக்கு உதவி செய்தவராக, செய்பவராக, செய்யப் போகின்றவராக இருக்க வேண்டும்; அல்லது கண்டிப்பாக நம்மைச் சேர்ந்தவராகவோ, சார்ந்தவராகவோ இருந்தல் வேண்டும். இன்னார் இன்னார் என்று பார்க்காமல் எல்லோருக்கும் நம்மால் கொடுக்க இயலாது. இது மனித இயல்பு. கொடுப்பதே இவ்வளவு கடினம் என்றால் மனமுலவந்து வாரி வழங்க எத்துணை பெரிய மனம் வேண்டும்! கொடைத்தன்மை என்பது மிகமிக அரிய பண்பு. அதன் அருமையைச் சொற்களால் விண்டுரைக்க இயலாது.

கிருத்யகம், திரோத்யகம், துவாபரயகம், கல்யுகம் என்ற இந்த நான்கு யுகங்களில் கொடைக்குக் கர்ணன் ஒருவனைத்தானே காட்டுகின்றோம். வள்ளல் என்றால் உடனே நினைவிற்கு

வருகின்றவன் பாரி வள்ளல் ஒருவன் தானே? கர்ணன் வாழ்ந்த காலத்தில் மாமன்னன் துரியோதனன் வாழ்ந்தான். கர்ணனுக்கு அரசு அளித்தவன் அவன். செல்வத்தில் குபேரனுக்கு இடையாளவன். இராசசூயயாகம் செய்த பேரரசன் தருமனும், அவன் தம்பியரும் இன்னும் எத்தனையோ பேரரசர்களும் வாழ்ந்தனர். தருமன் நல்லவன் என்றுதான் போற்றப்பட்டான். மற்றவர்கள் ஆற்றல் மிக்க வீரர்கள் என்றுதான் பெயர் பெற்றனர். இவர்களைக் காட்டிலும் குறைந்த செல்வம் பெற்றிருந்த கர்ணன்தான் 'கொடைக்கு ஒரு கர்ணன்' என்று இன்றும் போற்றப்படுகின்றான்.

அதனால் கொடுப்பதற்குப் பணம் மட்டும் போதவே போதாது. மனமும் வேண்டும். பணம் மட்டும் போதுமென்றால் செல்வர்கள் எல்லோரும் கொடுத்து வாழ்வதும் இல்லை ஏழைகள் கொடுக்காமல் இருப்பதும் இல்லை, "கொடையும் தயையும் பிறவிக் குணம்" என ஆன்றோர் அறிந்தே உரைத்தனர்.

ஒரு நீதி சுலோகம் "நூறு பேர்களில் ஒருவன் வீரனாக, ஆயிரத்தில் ஒருவன் ஆயிரத்தில் ஒருவன் அறிவாளியாக இருக்கலாம்; பத்தாயிரத்தில் ஒருவன் அனைவரும் அடிபணிந்து தொழில் கேட்கும் நாவன்மை படைத்தவனாகத் தோன்றலாம்; ஆனால் கொடையாளி தோன்றலாம். தோன்றாமற் போகலாம்" என்று கொடையாளியின் தோற்றத்திற்குக் கணக்கோ காலமோ காட்ட முடியாமல் திகைக்கின்றது.

शतेषु जायते शूरः सहस्रेषु च पंडितः ।
वक्ता दशसहस्रेषु दाता भवति वा न वा ॥

என்ற இந்த சுலோகம் வள்ளல்களின் தோற்றம் அரிதலும் அரிது என விளங்க வைக்கின்றது

வள்ளல் திரு நானாலால் பட்ட அவர்கள் அளித்த சிறந்த கொடைக்கு மேலும் பல பெருமைகள் உண்டு. ஒன்று - தனிமனிதனுக்குக் கொடுக்காமல் சமுதாயத்திற்குக் கொடுத்தார். இரண்டு - கொடுத்த தருமம் கல்வி வளர்க்கப் பயன்படுவதாயிற்று. தானங்களுள் சோலைகள், சீர்தலைகள், அன்ன சத்திரங்கள் அமைத்தல் போன்ற தருமங்கள் யாவும் உடலுக்கானவை; கல்வி வழங்கல் அறிவுக்கானது; ஆலயம் நாட்டல் உயிருக்கானது; சொன்னவை, சொல்லாமல் விட்டவை ஆகிய அனைத்து தருமங்களிலும் புண்ணியம் கோடி தருவது கல்விதானம்தான் என்பது மகாகவி பாரதியின் கொள்கை.

"இன்ன றங்கனிச் சோலைகள் செய்தல் இளிய நீர்த்தண் சுனைகள் இயற்றல், அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல் ஆலயம்பதி னாயிரம் நாட்டல், பின்ன ருள்ள தருமங்கள் யாவும் பெயர்வி ளங்கி யொளிர நிறுத்தல், அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறி வித்தல்" என்பது பாரதியின் அருள்வாக்கு

எழுத்தறிவிப்பதே மிகப்பெரும் அறம் என்றால் கல்வியறிவுட்டும் கல்லூரியையே உருவாக்கிச் சமுதாயத்திற்குத் தந்த திரு பட்ட அவர்களின் தருமத்தின் பெருமையை அளவிடக் கூடியதே ஏது?

"கைப்பொருள் தன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி" என உணர்ந்த செல்வர் அவர். அவர் வளர்த்த அறம் வளரும் அறமும் கூட.

"பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால் வையம் பேதைமை அற்றிடும் காணி" என்று

பெண் கல்வியின் மேன்மையும் அதன் பயனையும் பாரதி விளக்குகின்றான். திருநானாலால் பட்ட அவர்கள் கல்விக்கு அளித்தலும் பெண் கல்விக்குக் கொடுத்து தருமத்தையே மேன்மைப் படுத்திவிட்டார் எனில் மிகையாகாது.

இறுதியாக, அவர் செய்த கொடையின் தலையாய சிறப்பினை நினைவு கூர்வோம். அவர் அளித்த கொடையின் பயனை அவர் தோன்றிய குஜராத் மாநிலம் பெறாமல் தமிழகம் பெறுகின்றது. தாம் தொழில் செய்து வளர்ந்த மண்ணுக்கு இப்பெரும் பயனை அளித்த பெருந்தகையாளர். ஈத்து வந்த பண்பாளர், மனமுலவந்து கொடுத்தார்; மனமாரக் கொடுத்தார்; நிலையான புகழ் பெற்றார்.

அவரது சந்ததிகள் மட்டுமல்ல. இக்கலைக் கூடத்தில் பயிலும் தலைமுறைகளும் செயற்கரிய செய்த அப்பெருமகனாரை நினைக்கும், வாழ்த்தும், நன்றி செலுத்தும். இதுதான் வன்மையின் அருமையும் பெருமையும்.

திரு பட்ட அவர்களிடம் செல்வம் இருந்தது. வாரிவழங்க மிகப்பெரிய உள்மனம் இருந்தது. ஆற்றவேண்டிய நெறியிலே ஆய்ந்து அறத்தைச் செய்தது அருமையுடைய செயல். இது பெருமையுடைவர்களால்தான் இயலும் என்பது வள்ளலார் வாக்கு.

"பெருமை உடையவர் ஆற்றுவர் ஆற்றின அருமை யுடைய செயல்."

கருணைப் பார்வை

(‘கல்லூரி நிறுவுநர் நாள்’ அன்று வழங்கிய கவிதை)

ஆதவனின் பார்வையால்
அலர்வது ஆம்பல்தான்,
உங்கள்
கருணைப் பார்வையால்
அலர்ந்தது எங்கள் கல்விமலர்.
அன்று -
கல்வியெனும் செல்வம்
கிட்டியது கற்பனையில் மட்டுமே...
இன்றோ,
அக்கல்விதனைக் கனியாக்கி
கற்பனைகள் நினைவாக்கிய
கருணைக் கடலே!
நீங்கள்
அன்புவிதை விதைத்து,
பாச உரமிட்டு,
கருணை நீர் பாய்ச்சி,
கண்ணெனக் காத்தீர் -
கல்வித் தளிரை.
அழியாக் கல்வியும்,
தெளிவாய் ஞானமும்,
உயர்ந்த ஒழுக்கமும்,
கேள்விச் செல்வமும்,
பலதுறை உயர்வுமும்
பலவும் தந்திடும் -
இக்கல்லூரிதனைக்
காண்போர் வியந்திடும் வகையில்,
நிலையாய் நிறுவினீர்.
பட்டங்களை ஆள்வதற்காய்
படைத்தான்

மா. அணுராது,
முகலாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்.

சி. ஜி. சிகளர்,
க. லட்சுமிப்பிரியா,
இரண்டாமாண்டு,
கணிதவியல்.

எங்களை பாரதி -

நீர்

அப்பட்டங்களைப் பெற்றிடவே
பாதையினை வகுத்துத் தந்தீர்.
‘அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்’
என்பதனைப்

பாங்காய் உணர்ந்தீர்

பாரெல்லாம் போற்றிடவே,
பண்புதனைப் பழக்கிடவே,
படைத்தீர் அழகாய்
இக்கல்லூரியை!

உங்கள்

உயர்ந்த உள்ளமதை

உத்தம எண்ணமதை

உற்ற வகையில்

நிறைவேற்ற

உறுதி பூண்டிடுவோம்!

கற்ற கல்வியின் பெருமைதனை

பெற்ற பண்பின் பயனதனை

புதுமைப் பெண்களாய் - புவிதனிலே

புலப்படுத்துவோம்.

அறிவிற்கும் தெளிவிற்கும்

ஆன்ற பெருமைக்கும்

உயர் ஒழுக்கத்திற்கும்

உரைகல்லாய்

விளங்கும்

உன்னதக் கல்லூரியை

உருவாக்கித் தந்தீர்!

ஐயா,

என்புடைபோதும் -

நின் நன்றி மறவோம்!

(ஆசிரியர் தினமன்று வழங்கிய கவிதைகளில் ஒரு பகுதி)

ம. சாந்தி,
மூன்றாமாண்டு,
புள்ளியியல்.

சுவரென்னும் ஆசிரியல்லாமல்
சித்திரமாம் மாணவரின்
நிலையைச் சீர்ப்படுத்த
கலையை வளர்த்திட
வேறெவரால் இயலும் ?

பாரதநாட்டின் பாங்குறுபுகழை
பண்பாய் அளித்துப் பரவசப்படுத்தும்
தமிழில்லாமல் தரணியினிக்குமா ?

ஆங்காங்கு சென்றாலும்
ஆங்கிலமே நாளும் உலகில்
அம்மொழி இல்லாமல்
அன்னை பாரதம் சீர்ப்படுமா ?

கணிதம் என்பது கல்லூரியில் மட்டுமல்ல
அன்றாடம் கடைக்குக் செல்வதற்குக்கூட
கணிதம் இல்லையென்றால் கண்டென்னபயன் ?

வரும் சமுதாயத்திற்கு வளமான
முன்னவரின் தெளிவான வரலாற்றைக்கூறி
செழிப்போடு மக்களை வாழச்செய்யும்
வரலாறில்லாமல் வாழ்வு ருசிக்குமா ?

எதற்கும் புள்ளிவிவரம் நாளும் நாட்டில்
இவ்விவரம் இல்லா புவனி செழிக்குமா ?

தாவரத்தின் தன்மைகூறி
தரணியின் புகழ்பெருக்கும்
இவ்வியல் அல்லாமல்
இந்நாடு கொழிக்குமா ?

நாட்டின் நிலையை உயர்த்தும்
பொருளின் பெருமை நாட்டும்
பொருள் என்ற ஆதாரம் இல்லாமல்
பாரதத்தின் பெருமை நிலைக்குமா ?

எதற்கும் இயந்திரத்தை நாளும் இந்தியாவில்
ஆக்கத்தை உருவாக்கும் அறிவியல் இல்லாமல்
ஆனந்த பாரதத்தின் ஆக்கம் பிறழ்வதோ ?

மாணவரின் நிலைமை சீர்ப்பட
பாரதத்தின் பெருமை ஓங்கிட
பண்பட்ட ஆசிரியரின் சேவை
பண்பட்ட மாணவர்க்குத் தேவை.

வி. கோமதி,
மூன்றாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்.

என்னைக் கவர்ந்த காரிகை

என் உள்ளமாம் உணரினிலே - தினம்
பவனி வரும் சிந்தனைத் தேரினிலே
ஆடும் திரைச் சீலைகளின் நடுவினிலே
தோன்றும் அழகிய சிலையவள் நகைப்பினிலே
என்னை நான் பறிகொடுத்தேனே !

பள்ளி நாளில் இவவுலகை நான் உணர்ந்த நாளில்
துள்ளி ஆடிமகிழ்ந்த திரிந்த நாளில்
பள்ளியாய் என் மனப்பீடத்தில் ஏறி அமர்ந்தாள்.
அன்று முதல் இன்றுவரை .. ஏன் ? என்றுமே
என்னை விட்டகல மாட்டாள்; அந் நங்கை.

கரிய கூந்தலை எங்கும் படரச்செய்து - தன்
சிறிய ஆடையை மேகமெனப் பரவச் செய்து
அன்ன நடைகொண்டு நடந்து சென்று
வண்ண வான்வீழி விரித்துஎனை நோக்கி
ஒளிபெறச் செய்து விட்டாள்; அம் மங்கை.

எம் தமிழக மக்களின் அகன்ற நுதல்களிலே
வெற்றித் திலகமென நடமாடுபவள் - அவரது
குவிந்தசிறு இதழ்களிலே அமுதெனப் பாய்பவள்
எம்பழம் பெரும்புலவரின் மேவிய எழுத்தினிலே
சென்று அடங்கி ஒன்றிவிட்டாள்; அப் பெண்மை.

எம் தமிழ் வேந்தர்கள் மூவரிடையே தஞ்சமாகி அவர்
மதிமயக்கி கலைகொடுத்து வினையாடியவள்; - பரந்த
இவ்வுலகெங்கும் வானம்பாடியெனப் பறந்து திரிந்து
மன்னர்முதல் மக்கள்வரை சினனஞ்சிறு குழுவியிடமும்
வரையென ஓங்கிவிட்டாள்; அம் மாதரசி.

பாரதி தாசன், கண்ண தாசனெனும்
என்காலக் கவிஞரையும் ஆண்டு கொண்டவள்.
அவர் பாக்களால் புத்துணர்ச்சி பெற்றவள் - இந்தச்
சமுதாயந்தனை நல்வழிப் படுத்தி நல்லுலகாய்
சாதனைப் படைத்து எழுச்சிகொளச் செய்தவள்.

அந்தத்தமிழன்னை என்னை முழுமையாய் அடைய
அவளைக் கலை ஓவியமாக்க, சிறியவள்நான் விழுகிறேனே !
அவள் பஞ்ச மடியினிலே தவழ்ந்து மகிழ்ந்த துடிக்கிறேனே !
அப்பெரும் மனநிறைவு கிடைக்கப் பெற ஆதாரத்தாய்
அர்ச்சிக்கிறேன் என்னைக் கவர்ந்த அக்காரிகையை !

உரமொருவற்துள்ள வெறுககை, அஃதில்லார்
மரம் மக்களாதலே வேறு
அரம் போலும் கூர்மையரேனும் மரம் போல்வர்
மக்கட்பள்ள பில்லாதவர்

என்று குறள்களில் மனிதன் எத்தகைய நல்லியல்பு-
களைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.
இங்கே மனிதன் எப்போது மரத்திற்குச் சமமாகான்
எனக் கூறப்பட்டுள்ளது, நோக்கத்தக்கது.

.....ஆக, மரம் இது மட்டும் தான் இறுதியில்
நிற்கிறது. அதனைப்போலவே, கவிஞர்கள் மனிதனை
மேம்படுத்த மரங்களைத் தாழ்த்தினாலும், மரம் தன்
இயல்புகளை மாற்றிக் கொண்டதாக வரலாறுகள்
இல்லை!

இவ்வாறெல்லாம் மரம் வர்ணிக்கப்பட்டாலும்,
தன் காதலியை நடக்கும் நந்தவனமாக வர்ணித்து
அதற்காக தாவர பேராசிரியர்களைத் தண்டிக்கும் ஒரு
புதுக் கவிஞரின் மணிமொழிகள் இதோ,

உன்னைக்

காணும் போதெல்லாம்
தாவரவியல் பேராசிரியர்களைத்
தண்டிக்கப் பிரியப்படுகிறேன்
ஏன் தெரியுமா?

இங்கே ஒரு

நந்தவனமே

நடக்கும் செய்தி தெரியாமல்

தாவரங்கள்

இடம் பெயர்வதல்லையென்று
ஏய்க்க முயல்கிறார்கள்.

மரம் அஃறிணை-தான் என்று இலக்கணம் சிவந்த
தாலும், நம் சிந்தனைகளின் பகுத்தாய்வு அடிப்படையில்
மரங்கள் மௌனமான உயர்திணை எனக் கூறுவதில்
புகழ்ச்சி ஏதுமில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

மனிதன் மாறிவிட்டான்?...

ச. கலைவாணி,
மூன்றாமாண்டு,
புள்ளியியல்,

திரு

மணச்சந்தையிலே

மங்கையை

மணமங்கையை

வாங்குகிறான்

விலை கொடுத்தல்ல!

விலை கேட்டு ...

வீரத்தைக் கண்டு - ஆணின்

விவேகத்தைக்கண்டு

கண்ணுக்குக்

கண்ணாய் வளர்த்த

பெண்ணைத்

திருமணம் செய்துகொடுத்த

இந்நாட்டினிலே,

கணக்கின்றி

“ கரன்சி ” நோட்டுகளைக்

கேட்டு வாங்கி

கல்யாணம் செய்தபிறகும்,

கன்னியரை

கொடுமைப்படுத்தி

மண்ணுக்கு

உணவாக்கும்

வீரமற்ற

விவேகமற்ற

காளையர்கள் வாழ்கின்றனர்

மனிதன் மாறிவிட்டான்

இவர்கள்

மண்ணின்

மானுடங்களை

மதிக்க மறந்தவர்கள் ...

தான் ஒருவனுக்கு

அடிமைப்பட்டுக்

கிடந்த

நிலைமறந்து

தன்

தாய்த்திரு நாட்டிலேயே

தனக்கொருவனை

அடிமைப் படுத்த

நினைக்கும்

தரங்கெட்ட

மனிதர்கள் வாழ்கின்றனர் - இப்போது

இவர்கள்

மண்ணின்
 மானுடங்களை
 மதிக்க மறந்தவர்கள்
 மனிதன் மாறிவிட்பான்...
 மகாகவி என்ன !
 மகாத்மா என்ன !
 மாற்றுடையணிந்து
 தெய்வமே
 வந்து நின்றிடிலும் - அவனையும்
 மாய்த்துவிட்டு
 மறுமலர்ச்சி என்கிறாயா ?
 மனித பிணமே !
 இவ்வாறு
 மாறிய
 மனிதன்
 திருந்துவானா?
 சந்தேகம்தான்...
 இல்லை ! இல்லை !
 திருத்திக் கூறுகின்றேன் !
 தீர்மானமாய் உரைக்கின்றேன் !
 இவன்
 திருந்தவும் மாட்டான் !
 திருத்தவும் அனுமதியான் !

ஆறாம் அறிவு

மு. பாமா,
 முன்றாமாண்டு,
 பெளதிகவியல்.

அன்பு என்னும் இன்பப் பயிரெங்கே?
 அண்ணன் தம்பி என்னும் உறவேங்கே?
 பகை என்னும் களைதான் இங்கே
 கிளை விட்டு வளர்ந்து பெருகுதய்யோ ?
 அமைதியேன் இன்னும் அமையாகவே உளதே
 போர்கள் ஏனோ போட்டிட்டு வளருதே
 ஆறாம் அறிவின் பயன்தான் என்ன ?
 ஆசைப் பேயின் ஆற்றல்தான் என்னே !!
 ஆணவமும் ஆசையும் கொண்ட மாந்தனுக்கு
 அஞ்ஞானமும் அதிருப்தியும் கொண்ட மாந்தனுக்கு
 ஆறாம் அறிவும் தேவையோ ? இறைவனே !
 ஆறாம் அறிவுதனை அளித்து வீணாக்காதீர் !

யாதுமாகி நின்றாய்

வி. வி. கிளி,
இரண்டாமாண்டு,
கணிதவியல்.

என்
வாழ்க்கை வானில்
வெண்ணிலவாய்
வெளிச்சம் பரப்ப வந்தாய்
நட்புப் பிரசவம்
நடந்துவிட்டது. இனி
ராகங்கள் மாறாது
என் சுருதியில்
உள்ளிடம் தான்
நான் என்னை உணர்ந்தேன் !
என்னை
மனம் மாறச் செய்துவிட்டு
நீ
ஊர்மாறிப் போய்விட்டாய்?.....
நம்
நட்பு மழலை
நடைபோடத் துவங்குவதற்குள்ளேயே
நொண்டியாகிவிட்டது
இன்று
நீயும் நானும்
கடிதங்களை மட்டுமே
கவசங்களாய் அணிந்த
பொய்க்கால் குதிரைகள்
ஓரிரு வருட
ஓரங்க நாடகத்தில்
பெண்ணே
உனக்குத் தெரியுமோ
ஓர் ஓவியத்தையே
வடித்துவிட்டாயடி எனக்குள்
பாலாகிப் பொங்கிய
என்னை
நீராகி அணைத்தாய்.....
சேயாகி அழுத

என்னைத்
தாயாகி தணித்தாய்.....
பாதை மாறிப் போனபோதோ
சாலையாகி சந்தித்தாய்.....
என்னுள்
என்னைத் தொலைத்தபோதுத்
தேடி எடுத்துத் தந்தாய்
இன்று
உன்னுள் என்னைத்
தொலைத்து விட்டேன்.....
தேடித் தர வாராயோ ?
நீயாகி நின்று
என்னை
நானாக்கித் தந்தாய்.....
நானாகி நிமிர்ந்தபோது
தானாகப்
பிரிந்துவிட்டாய்
இன்று
உன் நினைவுகள்,
என்
விடியற்காலைக் கனவுகளின்
விருப்பமான வரிகள் மட்டுமே
மனம் வலிக்கும் போதெல்லாம்
மங்கை நீ
மருந்தானாய் !
யாருமே இல்லை என்று
உணரும்போதோ
என்னுள்
யாதுமாகி நின்றாய் !

புதிதோர் சாந்தி பிறந்தது

ம. சாந்தி,
முன்றாமாண்டு,
புள்ளியியல்.

பண்பட்ட பாரதத்தின்
பல்சிறப்பு வரலாற்றில்
புதிதோர் சாந்தி பிறந்தது.
எண்ணக்கூடத் துணிவின்றி
எழுதக்கூட வழியின்றி
எண்ணிலார் எரிந்தபோது
அனைவர்க்குமுண்டு சுதந்திரம்
அதை அடைவதுதான் தந்திரம்
இதை உணர்வதே நல்ல மந்திரம்
என்பதை
நாட்டுக்குணர்த்திய
நல்லோர் பலரின்
நன்முயற்சியால்
நல்லமைதி மலர்ந்தது.
ஊழல்வழிப்பேர்களை
உயர்த்திவைக்க
உழைத்துவந்த சமுதாயம்
இன்று
ஓரினம், ஓர்குலம் எனும்
ஒருமைப்பாட்டு நெறியினுள்
ஒன்றுபட்டு வாழ
ஓர் அரசாங்கம் அமைந்ததனால்
புதிதோர் சாந்தி
புவியிலே மலர்ந்தது.
அறுசுவை உண்டி
அனைவர்க்குமல்ல
அது பொதுவுமல்ல.
அரசியல் செல்வாக்குடையவர்க்கு
மட்டும்தான்
நாட்டிலே நாலுவேளை உணவு
என்ற நிலை மாறி
நாடுவாழ் அனைவர்க்கும்
நல்லுணவு நல்கவும்
புதுவாழ்வு பெற்றிடவும்
கலையில் சிறந்திடவும்
கல்வியில் உயர்ந்திடவும்

பிறந்த நாட்டிலே

புதிதோர் சாந்தி பிறந்தது.

அந்தப்புரத்தில்தான் அரசிகள்
மற்றபடி

அடுப்படியில் வேகும் அரிசிகள் என்று
பெண்களைப் பார்த்த
பேர்வழிகளின் கண்களைத்திறந்து
பெண்ணினத்தின் பெருமை போற்றி
அவர்களின் சிறுமை நீக்கி
வளம் பலகூட்டி
நலம் பலசேர்த்து
வாழ வழிவகுக்கும்
அரசாங்கத்தில், புதிதோர் சாந்தி
அவனியில் மலர்ந்தது.
இறுதியில் ஓர் அமைதி
இனியும் நடைபெறும்
இல்லல் வாழ்க்கை மாற
இனிதே கடமைதனை
இன்முகத்துடன் ஏற்கும்
இவ்வரசின் துணையால்
நாட்டில் அமைதியும்
பெண்ணின் வாழ்க்கையில் சாந்தியும்
கருத்தினுள் உறுதியும்
எழுத்தினுள் உயர்வும் கொண்டு
சாந்தி பிறந்திட
சங்கடங்கள் முறிப்போம்.
சாதனைகள் புரிவோம்
அடைந்த சாந்தியை
அனைவரும் காப்போம்.

அம்மா...நீயா..?

ம. அனுராத்,
முதலாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்

"கீதா..... இன்னிக்கு என் பிரண்ட்-திலீப் சாயந்திரம் ஆறு மணிக்கு விருந்துக்கு நம்மளோ வீட்டுக்குக் கூப்பிட்டுக்கொண்டான் இன்னிக்கு பாங்க் கூட போய்ட்டிருநேரா அங்க போயிடலாம். என்ன?" என்று ராகவன் கண்ணாடியின் முன் தன்னைச் சீர் செய்தபடி சமையலறையை நோக்கிக் கேட்டான். "புதுசா உங்க ஆபீசுக்கு வந்திருக்காரன்னு சொன்னீங்கனே, அவர்தானே?" கேட்டபடியே அந்த அறையின் நுழைந்தான் கீதா.

"ஆமாம், அவனேதான். அவனும், அவன் மனைவியும், உன்னைப் பார்க்கணும்னு விரும்பறாங்க" என்றான் ராகவன். "அப்படிண்ணா சாயந்திரத்துக்கும் ராத்திரிக்கும் சமைக்க வேணாமனு சொல்லுங்க" என்றபடியே கணவனை நோக்கி, என்னங்க..... என்னங்க..... என்று குழைந்தான் தொடர்ந்து, "நாமமட்டும் தனியாக இருக்கிறதால் இப்ப எவ்வளவு சலபம் பாத்தீங்கனா? உங்க அம்மாவும் முன்போல நம்மகூட இருந்திருந்தா அவங்களைக் கூட்டிட்டுப் போக முடியாது. அவங்களுக்காக வேற தனியா சமைக்கணும். நாம என்ன, மதியானம் கூட இன்னிக்கு ஓட்டலிலே சாப்பிட்டுக்கலாம்" என்று முடித்தான். ஒரு மாதத்திற்குமுன் தானேடுத்த நடவடிக்கையின் சாதகத்தை இவ்வாறு குறிப்பாலுணர்ந்தினான், கீதா.

ராகவனுக்கும் அந்நிகழ்ச்சி அப்போது நினைவுக்கு வந்தது. ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர், கீதாவிற்கும், அவள்தாய் விசாலத்திற்கும் மனக்கசப்பு முற்றியதால், தன் மனைவியின்பேரில், கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளாக் குறையாய் தன் தாயை தனது தமக்கை வீட்டிற்கு அனுப்பியது நெஞ்சில் நிழலாடியது. அதன் கசப்பு மனத்தில் உறைத்தாலும், மனைவிக்காக அசட்டுச் சிரிப்பினை முகத்திலே தவழவிட்டு, "ஆமாமாம்" என்ற பலமாகத் தலையாட்டினான் அந்த "கீதாராமன்".

"என்னடா இது? ஆறு மணிக்கே வரோம்னு சொல்லிட்டு, ஆடி அசைஞ்சு ஆறரைக்கு வரீங்கனே. இவங்கதான் உன் மனைவியா? வணக்கங்க!" என்று வீட்டினுள் நுழைந்த தம்பதியை அகமலர வரவேற்றான் திலீப். "வேற ஒண்ணுமில்லைங்க. ஒரு அவசர வேலை... அதனால் கொஞ்சம் லேட்"

என்று சமாளித்தான் கீதா. "ஆமாம்மா, என்ன அவளின் பேச்சை ஆமோதித்தான் ராகவன்.

"பரவாயில்லை ஆனா ஒரு சின்ன வேலைகளை ஒரு அவசர காரியமா என் மனைவி மாமனாரோட வெளியே போயிருக்கா. அதனால் நான்தான் இன்னிக்கு உங்களை விருந்தோம்பணு ஆட்சேபணை இல்லையா?" என்று கூறிய திலீபின் மனைவியைப் பார்க்க முடியவில்லை என்ற ஆதங்கத்தை மறைத்தபடியே, "அதான் என்னங்க? அவசரங்கறது எல்லோருக்கும் பொதுதானே?" என்று கூறினான் கீதா.

"சரி, சாப்பாடெல்லாம் ஆறிடும். அதன் முதலிலே நம்ம வயிற்றுக்குணவு. அதன் பின்னாலே செவிக்குணவு" என்றபடியே அவர்களை சாப்பாட்டறைக்கு அழைத்துச் சென்றான் திலீப். "கீதா, சமையல் என் மனைவி செஞ்சதில்லை. படி செஞ்சது தெரியுமா. எங்க வீட்டுக்கு....." என்று கூறிக்கொண்டிருந்தவளைத், தொலைபேசி சிண்டிகியபடி அழைத்தது.

"இதோ, ஒரு நிமிடத்திலே வந்தீயே அம்மா.....அது வரைக்கும் கொஞ்சம் நீங்க வந்து பரிமாறுங்க....." என்று சமையலறையின் பார்த்துக் குரல் கொடுத்துவிட்டு, "புதுசா வேண்டி வந்திருக்காங்க தங்கமான சபாவம்" என்றபடியே எழுந்து போனான் திலீப். "நெய் இன்னும் கொஞ்சம் லீடவா?" என்ற பழக்கப்பட்ட குரல் கேட்டு நிமிர்ந்தனர்.

"அம்மா...நீயா?" என்றபடியே காலியைவிட்டு எழுந்தான் ராகவன். வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் வரத் தயங்கின. நெற்றியில் படிவோர்வையினைத் துடைத்துக் கொள்ளும் போது "ஏம்பா ரிக்கிறே? உக்காரு" என்றபடி சலபம் அமைதியாய் பதிலுரைத்தான் விசாலம்.

"அம்மா...நீங்க, இங்க..?" எனக் கேட்டான் ராகவன். "ஆமாம்மா, உங்களுக்கு வேண்டப்படாதவளா இருந்தேன். விரட்டியே வேலைக்காரியாய் இருந்தாக்கூட இந்த வீட்டில் என்னை விரும்பறவங்க இருக்காங்க. அதனால் இங்க இருக்கிறேன். ரசம் கொஞ்சம் விட்டால் என்றான் விசாலம் விரக்தியாய்.

"அந்த, அதுக்காக..", இழுத்தான் அம்மா, கீதா, தாய்க்குப் பின் தாரமனு போலலுவாங்க. அதனால், உனக்கு முதலுரிமை அளிக்கவேண்டி வெளியே அனுப்பினேன். இப்ப ஏம்மா கவலைப்படறே உன் பிடியே. இப்ப போய்டுமோன்னா? நான் என்ன பிடிபடுறே? பிச்சை எடுக்கறேனா? இல்லை பிடிபடுறேனா? இல்லை வெளியே தொரத்திப் பிடிபடுறேனா? இல்லையேம்மா. சொல்லப்படுகிறதைப் போல வெளியே போனா, உன் புருசனை நான் படிக்கவச்சதே இப்படி வெலை செஞ்சதான். சாதம் ஆறிடப்போகுது. வெலை செஞ்சதான். அமைதியாக பதிலுரைத்தான் விசாலம்

"அப்படிண்ணா அக்கா வீட்டுக்கு நீங்க போக வேண்டியதுதானே? ஏன் இப்படி இருந்து எங்க வரண்பதை வாங்கறீங்க?" என்று தைரியத்தை வாய்மூத்துக் கொண்டு கேட்டான், ராகவன். "என்ன வீட்டுக்கு வந்தவுடன் கீதா, "நீங்க வரணிய முடிக்கிட்டு நின்னீங்கனே, அங்க அப்ப, உங்களுக்கு அம்மாதான் பெரிசாப் போயிட்டாங்க இல்லை?" என்று பிலாக்கணம் படிக்கக்கூடும் என்று அறிந்திருந்தான்.

"உனக்கு சொல்ல வெக்கமாயில்லே? ஒரு வீட்டுக்காரனாய் இருக்கற உன்னாலேயே

என்னை, திடமாரின்னு காப்பரத்த முடியலையே. உங்க அக்கா ஒரு வீட்டிலே மனைவியா வாழறவளா அவளால் என்ன செய்ய முடியும். பெத்த தாயை மனைவி சொல்ல கேட்டுத் தூக்கி எறிஞ்ச உனக்கு, மத்த விஷயத்தை பத்திப்பேச யோக்கியதை இதனே! பசப்போட விஷத்தை ஏதேற பெண்டாட்டியை நம்பி தாயை நடுத்தேருவில் தன்விட்டு, மானமில்லாம, அம்மா நீ ஏன் வேலைக்காரியா இருக்கே அப்படினா கேக்கறியே," பொரிந்தான் விசாலம். "என்னம்மா, உங்க சமையலைப்பத்தி அவங்க என்ன சொல்றாங்க? ஏதோ பேச்சு சத்தம் கேட்டதே" கேட்டபடியே உள்ளே நுழைந்தான் திலீப்.

"வேற ஒண்ணுமில்லை தம்பி, இவ்வளவு அருமையா சமைக்கற அம்மா தனக்குக் கிடக்கலையேன்னு உன் பிரண்ட் சொல்றான்", விசாலத்தின் உதடுகளில் இகழ்ச்சிப் புன்னகை அரும்பியது. ராகவனும், கீதாவும் சிலைபோல அமர்ந்திருந்தனர், பேயறைந்த அவர்களின் முகத்தினையோ, விசாலத்தின் ஏளனத்தையோ உணராத திலீப் பேச்சினைத் தொடர்ந்தவாறிருந்தான். இவங்களை நான் சந்திச்சிதே ஒரு விசித்திரம்பா. ஆனால் அருமையா சமைக்கிறாங்க; இதமா நடக்கிறாங்க; ஒத்தாயையா.....".

நாடோடி வாழ்க்கை

ரா கீதாராணி
முன்றாமாண்டு,
வணிகவியல்.

நித்தமும் வரலாறாகும் நாடோடி வாழ்க்கையில்

ஆகாயமும் பூமியுமே எங்கள் எல்லை.

சில நேரங்களில் நாங்கள் பாதையோரத்துப் பயணிகள்

உலகின் இயக்கங்களை நாங்களென்றும் கடந்ததில்லை

ஆனால் எங்களைக் கடந்திடாமல்

அவை என்றும் செல்வ தில்லை

பிரச்சனையே வாழ்க்கையாகிப் போனபின்

வாழ்க்கை எங்களுக்கோர் பிரச்சனை யாகுமோ?

நித்தமும் வனாந்தரத்தில் கூவித் திரிகின்றோம் |

நாங்கள் இசைபாடும் குயில்கள் இல்லை.

இருளுக்குச் சுருதி சேர்க்கும் ஆந்தைகளே |

சிந்துபரவியை, COMPUTER பாடினால்...

வி. எல். பத்மஜா,
முன்றாமாண்டு,
புள்ளியியல்.

Sin அறியேன் cos அறியேன்

Trigonometry நான் அறியேன்

Square அறியேன் cube அறியேன்

Geometry - யும் நான் அறியேன்

Note - ல எழுதவில்லை

எழுதிவைச்சு பழக்கமில்லை

formula படிக்கவில்லை

மனப்பாடம் செய்யவில்லை (Sin)

மைனஸ் விட்டுபுட்டா Answer - ம் வரவில்லை

தெரியாம மைனஸ் விடுவது லாபமில்லை

என்னமோ number என்னென்னமோ Answer

மனடைய குழப்பும் புரியாத Method

எல்லாமே Maths தான் ஆ.....

முளையில் பிறந்த சங்கத்தான்

Algebra என்பதும் calculus என்பதும்

இந்தப் பரம்பரையே சேர்ந்ததுதான் (Sin)

கவலை ஏதுமில்லை Solution - ன கண்டுபிடி

Paper - ல எழுத வேணும் அதுக்கொரு வழியபிடி

எண்ணியே பாரு எத்தனை Sums

Memory - ஐ நீயும் recall தான் பண்ணு

எல்லாமே தப்பா தப்பா ஆ.....

போட்டதில் Mark இல்லையப்பா

கால் பரிச்சல, அரை பரிச்சல.

முழு பரிச்சல இதுதாம்பா (Sin)

கவிதைத் துவிகள்

ர்ர. உஷர்,
இரண்டாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்

மாதர் தம்மை
இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொளுத்துவோம்
என்று
மார் தட்டினாயே
பாரதி!
இன்று
மாதர்களையே
கொளுத்தும் போது
மடமையை
என்ன செய்வது?

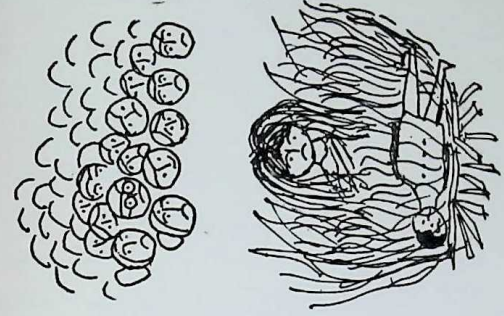
அன்பே!
என் இதயம்
உன் இதயத்தை அடைய
ஓடிய ஓட்டங்கள்
கவாஸ்கரின்
சாதனையையும்
முறியடித்து விட்டதே!

அடியப் பெண்ணே!
இந்தத்
தன்னீர் பஞ்சத்தினால் தானோ
உன்னுடைய
இதயமும்
பாலவனமாகி விட்டது?

He Never Leaves Her Alive

SATI

—84,
B. Srividhya Lakshmi,
I year, B. Sc Physics.

DOMBY

மனசாட்சியின் ஓலம்

கு. ரீனா,
முன்றாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்.

ஓ மானுட சாதியே !

என்னை ஏன் வஞ்சிக்கின்றாய் ?

வஞ்சிப்பதோடு இம்சிக்கவும் செய்கின்றாயே ? - இது எதனால் ?
இறைவன் என்னைப் படைத்துவிட்டதனாலா...

ஏன் இந்தப் பாராமுகம் ?

தடுக்கிவிழ இருந்தவனைத் தூக்கிவிட்டதனாலா...

ஏன் இந்த நீதியின்மை ?

நிர்க்கதியான நிரபராதியை விடுவித்ததனாலா...

ஏன் இந்த இரக்கமின்மை ?

பசித்த உயிருக்கு அன்னம் இட்டதனாலா ..

ஏன் இந்த ஓரவஞ்சனை ?

'என் மனம்' கதறுவது உன் காதில் விழவில்லையா ?

நான் 'பெருந்தடை' யாக இருப்பதாக நீ கருதியதனாலோ ..

உன் மனம் இறுகிக் கொண்டே வர,

'என் மனம்' கருகிக்கொண்டே வருகின்றது.

ஓ மானுட சாதியே !

உன்னைப்போல மானமற்ற சென்மம் அல்ல நான்.

இதோ துவங்கிவிட்டேன் என் இறுதிப்பயணத்தை - இதில
வேற்றி நிச்சயம் எனக்கே.

மனிதன் கற்பனைகள் பலகாதம் செல்லும்
கற்பனை பலகனவிற்கு வழிதிறக்கும்.
ஓவ்வொரு மனதிலும்தான் எத்தனைக் கனவுகள் ?
எத்தனைக் கற்பனைகள் ?

நங்கையவள் தனிமையில் நாயகனைத் தேடுகிறாள்
நாளளயே மணமுடிக்க நாள்குறித்து எங்கு சென்றான் ?
நாளெல்லாம் வாழ்வதற்கு நல்லதோர் வேலை,
எங்கே கிடைக்கிறது?... .. என்ன விலை ?
'சுயமுயற்சி சோறிடும் சுதந்திர வாழ்விற்கு' என
கற்றித் திரிந்து தொழில் செய்யத் துணிந்தனர்.
சிறுகுடும்பம் படைத்துச் சுகவாழ்வு துவங்கினர்.

அறிவியல் உலகத்தில் ஆசைகளுக்கா பஞ்சம் ?
ஆவலுடன் செயல்பட அறிவிற்கு அவசரம்,
ஆறாண்டுகள் பொறுமையில்லை, ஏளனில்
ஆறேமாத்தில் ஆலயம் கட்ட ஆசை, - விளைவு,
தந்தையுடன் பேச மகனுக்கு நேரமில்லை,
மனைவியை வருணிக்க அவனுக்கு நேரமேது ?
மகனை அரவணைக்க அவளுக்கு இயலவில்லை.
இவர்கள் வாழ்க்கை என்ன இயந்திரமா ?
வேகம். எதை உடைத்துச் செல்லப் போகிறது ?

மகனுக்குப் பெற்றோருடனே பேச இயலவில்லை,
உற்றோரைப் பற்றி அவனுக்கு எப்படித் தெரியும் ?
மற்றோரைப் பற்றி அவனுக்குக் கவலையில்லை.
கற்றோரைக் கண்டு பேசும் வாய்ப்பேது ?
அப்படியிருக்க, அவனுக்குத் துணை யார் ?
அவனையொத்த பணம்படைத்த நண்பர்கள்.
அறிவியல் உலகத்தின் அழகிய அன்பளிப்பு,
ஆளை அழிக்கும் போதை மருந்தோ ?
ஆனால், அதுவே இவரது இஷ்டவிரும்பு,

பணம் படைக்கும் தடை ஓட்டத்தில்,
உஷாவை ஓட்டிவிட முயல்கிறான்.
குணம் கெட்டு எதைப் பிடிக்கப்போகிறான் ?
அளவற்ற வேகம் தடைபுரண்டதோ ?
அதனால் செல்லும் வழி தெரியவில்லை.
மகளுக்கான மருந்தை அவனே வீருந்தாகப் படைக்கிறான்.
ஏன்?..... பணம் கிட்டுமென்று ஆசை.

கொடிய அரக்கனாம் இலஞ்சம் பெற்று,
படிய வைக்கிறான் பலரை ஏமாற்றி !
பல வெளிநாட்டுச் சரக்கிற்கு இங்கே மதிப்பதிகம்.
உள்நாட்டுச் சரக்கிற்கு விலை என்றுமே மட்டு,
குடித்துவிட்டான் உடல்நிறைய பகட்டிற்காக,
அடித்துவிட்டான் போதையில் சகாஓருவனை.
கொலையாய்ப் போனதை மறைப்பது எப்படி ?
மனைவியையும் விற்க மனம் திறந்தான்,
என்ன வாழ்விது ? யாருக்குத் தேவை இவ்வாழ்வு.

மறுநாள் செய்தித்தாளில்,
"பணம் படைத்தவர் வீட்டில் கொள்ளை,
குடும்பத்தினர் அனைவரும் சாவு !"
அய்யகோ !
இந்நிலை இவனுக்கு ஏற்படாதென
யார்தான் உறுதியிட்டுக் கூற இயலும் ?
இவ்வுயிரை இழக்கத்தானோ,
இரவென்றும் பகலென்றும் பணம் சேர்த்தான் ?
இவற்றைப் பற்றி முன்னமே சிந்தித்திருந்தால்.....
இதற்குச் சமுதாயமும் மனமும்தான் எங்கிடமளிக்கிறது ?

இதுவோ இந்திய அன்னை பல்லாண்டுகளாய்
பலதுறையில் கண்ட விடைபெறாக்க கனவிற்கு விடை
பணவெறியில் பண்பை பறிதவிக்கச் செய்யும்
பகடர்களையோ பாரதத் தாய் பார்க்க விழைகிறாள் ?
அவள் கண்ட கனவுகள் வெறும் உண்மைக் கனவுகளோ ?
உண்மைக் கனவுகளாய் அவை என்றேனும் மாறாமோ ?

ஒரு பட்டதாரி :

“சோகங்களே அவன் வாழ்வில்
சொந்தமாகிப் போனதால்
இன்பம் வந்தாலும் அதை
நேசிக்க மறுக்கிறான்

வறுமையே அவனுக்கு
வாழ்வாகிப் போனதால்
செழுமை வந்தாலும் அதை
வியாதியாகக் கருதுகிறான்

பொறுமையே அவனுக்கு
உடைமையாகிப் போனதால்
பொருள் அவன் தேடி வந்தாலும், அதைப்
பொறாமையாய் எண்ணுகிறான் !

ஓர் அரசியல்வாதி :

குடிசையில் வாழ்ந்த அவனுக்கு
பங்களா வசதி கிடைத்ததால்
உறக்கத்தையே மறுத்துவிடுகிறான்
உயிரீழ்துள்ள நேசத்தால்.

பணம் இவனுக்குப்
பாதியில் வந்ததினால்
பாசத்தையே மறக்கிறான்
பணமீதுள்ள பற்றுதலினால்

பொருள் சேர்ந்தபின்
ஏழையை வெறுக்கிறான்
காரணம், முன்காலத்தில் தானும்
ஏழையாக இருந்ததினால் !

இரண்டு மனம் :

“உயர்வு வந்தபின் தாழ்வை
சிந்திக்காது இவன் மனம்
துயரமே தொடர்கதையானதால்
துறவு கொண்டது அவன் மனம்”

அங்கே அந்தப் புதுமைப் பெண் ?

நீலா, எம் எஸ்.வி. முதலாண்டு படிக்கும் ஒரு பெண். அவள் அழகிற்குக் குறைவில்லை. படிப்பிலும் குறைசொல்ல முடியாது. வீட்டிற்கு ஒரு பெண். அதிலும் ஒரே பெண் என்பதால், அவளுடைய வீட்டில் அவள் எது கேட்டாலும் உடனே வாங்கிக் கொடுத்து விடுவர் பெற்றோர்.

கல்லூரியில் சிலபோராட்டம் காரணமாக விடுமுறை விட்டிருந்தனர். நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு அன்றுதான் நீலா கல்லூரிக்குச் செல்கிறாள். கல்லூரிப் பெண்களைப்போலவே அவளுடைய மனதுள் எந்தப் புடவையைக் கட்டிக் கொண்டு போவது என்ற கேள்வி எழுந்தது. அப்பொழுது அவளுடைய தாயும், தந்தையும் பக்கத்து அறையில் பேசிக் கொண்டிருந்தது அவளுடைய காதுில் விழ்ந்தது. நீலாவின் தந்தை ஒரு வங்கியில் மேனேஜராகப் பணிபுரிபவர். தாய், அந்தக்கால எஸ்.எல்.சி. ஆனாலும் பழைய சம்பிரதாயத்தை விடாமல் கடைப்பிடிப்பவள். அவள் தன் தளவளிமம் நம்ம நீலாவுக்கு வயது ஏறிக்கொண்டே போகிறது. அவளுக்கு சீக்கிரத்திலேயே கல்யாணம் செய்து விடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் எனக்கு மீதமி” என்று கூறினாள். ஆனால் தந்தையோ, “இன்னும் அவள் படிப்பையே முடிக்கவில்லை. அந்தகுள் என்ன அவசரம்? என்று கேட்டார். ஆனால் தாய், அவரை தனது பேச்சுத் திறத்தால் சம்பதிக்க வைத்துவிட்டாள். இவற்றையெல்லாம் பக்கத்து அறையிலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்த நீலாவுக்கு அழகை வெடித்துவிடும் போலிருந்தது. ஆனால் அவள் தானாகத் தன் பெற்றோரிடம் போய்க் கேட்க வேண்டாம் என்று விட்டு விட்டாள்.

பிறகு ஏதோ ஒரு புடவையை உடுத்திக்கொண்டு கல்லூரிக்குச் செல்ல ஆயத்தமானாள். காலை உணவைக் கொரித்துவிட்டு, மதியச் சிற்றுண்டியையும் எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டாள். அவள் தாய் நீலா செல்வதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

முதல் நாளாதலால், கல்லூரியில் பாடங்கள் எடுக்கவில்லை. அவளுடைய வகுப்பு மாணவிகள் அவளைப் பார்த்து “குட் மார்னிங்” என்று கூறினர்.

ஆனால், அப்போது நீலாவின் நெருங்கிய தோழி ரீட்டா அவளிடம் வந்து, “நீ வந்ததிலிருந்து ஏன் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறாய்? என்ன விஷயம் என்று சொல்?” என்று கேட்டாள். ஆனால் நீலா பதிலேதும் கூறலாம் மெளனமாக இருந்து விட்டாள்.

மதியம் “லஞ்ச” வேளையின் போது நீலா மைதானத்தில் சென்று உட்கார்ந்து கொண்டாள். ரீட்டா உடனே “ஏன் சோகமாக இருக்கிறாய் நீலா? சியர் புல்!” என்று கூறினாள். உடனே நீலா விங்கி விகி அழுதாள். அழுகையினாலே எல்லா விஷயத்தையும் கூறினாள். மேலும் “எனக்குத் திருமணத்தில் ஆசையல்லையடி நான் மேலும் மேலும் படித்து வேலைக்குச் செல்லவேண்டும். இப்படியிருக்கும்போது என் பெற்றோர்கள் ஏன் இவ்வாறு என்னைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க முனைகிறார்கள்?” என்று கூறி முடித்தாள். ரீட்டா அவளுக்குப் பலவீதமான ஆறுதல்களைக் கூறினாள். பின்பு சிறிது நேரம் கழித்து, ரீட்டா நீலாவிடம் ஏதோ சொன்னாள். நீலாவின் முகத்தில் சிறிது அளவு மகிழ்ச்சி தோன்றி மறைந்தது.

அன்று இரவு நீலாவின் தாய் மெதுவாக விஷயத்தைக் கூறினாள். தான் பார்த்திருக்கும் பையனின் வேலை, சம்பளவிகிதம், குணம், படிப்பு எல்லாவற்றையும் கூறிவிட்டு, அவனுக்கு அமெரிக்கா செல்லக்கூட வாய்ப்பு இருப்பதாகவும் கூறினாள், நீலாவின் சம்மதத்தை மெதுவாகப் பயந்தபடியே கேட்டாள். நீலாவும், “எல்லாம் பெரியவர்களாகப் பார்த்துச் செய்திருக்கும்போது நான் என்ன இதில் சொல்வது?” என்று சொல்லி வெட்கம் கலந்த சிரிப்புடன் உள்ளே சென்று விட்டாள்.

மறுநாள் காலை நீலாவின் தாய் அன்று அவளைக் கல்லூரிக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டாள். நீலாவிடம் “இன்று பிள்ளை விட்டார் உன்னைப் பெண்பார்க்க வருகின்றனர். நன்றாக ட்ரெஸ் செய்து கொள். துணைக்கு ரீட்டாவை வேண்டுகூறும் அழைத்துக் கொள்” என்று கூறிவிட்டுத் தன வேலைகளைக் கவனிக்கச் சென்றுவிட்டாள். தங்களுக்குப்

பெண்ணைப் பிடித்திருப்பதாகத் தெரிவித்து நை
மாதம் திருமணத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று
கூறிவிட்டுச் சென்றனர்.

அன்று வாரத்தின் முதல் நாள். அதாவது
திங்கட்கிழமை. நீலா வழக்கம் போலக் கல்லூரிக்குக்
கிளம்பினாள். நீலாவுக்குத் தனக்குப் பார்த்திருக்கும்
மாப்பிள்ளை ராஜனைத் தனியாகப் பார்த்து பேச
வேண்டும் என்பதே எண்ணம். அன்று நீலாவும்,
ரிட்டாவும் நேராக அவள் வேலை செய்யும் நிறுவனத்-
திற்குச் சென்றனர். முதலில் ரிட்டாதான் பேச்சை
ஆரம்பித்தாள். அவள அவனிடம், நீலா படிக்க
ஆசைப்படுவதாகவும் இன்னும் இரண்டு வருடங்கள்
கழித்துத் திருமணத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம்.
என்று நீலா ஆசைப்படுவதாகவும் கூறினாள்.
அதற்கு அவனும் அதனாலென்ன? நான் அமெரிக்க-
காவுக்குச் செல்லப் போகிறேன். இரண்டு வருடம்
கழித்துத்தான் திரும்பி வருவேன். பிறகு நம்
திருமணத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். சம்மதந்-
தானே? என்று நீலாவைக் கேட்டான். நீலாவும்
தன்படிப்பை முடித்துவிட்டாள். அதிர்ஷ்டவசமாக
அவளுக்கு ஒரு தனியார் நிறுவனத்தில் வேலையும்
கிடைத்துவிட்டது. நீலா தனக்குக் கணவனாக வரப்-
போகும், இப்பொழுது அமெரிக்காவிலிருக்கும்
ராஜனின் வரவை எதிர்பார்க்கிக் கொண்டிருந்தாள்.
ஒரு நாள் ராஜனின் பெற்றோர் நீலாவின் வீட்டிற்கு
வந்து மறுநாள் ராஜன் அமெரிக்காவிலிருந்து வரப்-
போவதாகக் கூறினார். நீலா அடைந்த ஆனந்தத்-
திற்கு எல்லையே இல்லை அவள் தன் மனத்துள்
ராஜனைப் பலவாறாகப் போற்றினாள். மறுநாள்
விமான நிலையத்தில் இரு குடும்பங்களும் ராஜனின்
வரவை எதிர்பார்க்கிக் காத்துக்கொண்டிருந்தன.
விமானமும் வந்தது. ராஜனும் வந்து இறங்கினான்,

ஒரு அமெரிக்கப் பெண்ணுடன் |
நீலாவிற்கு இது ஒரு மிகப்பெரிய அதிர்ச்சி |
நீலாவைக் கண்டதும் காணாததுபோல்
கொண்டான். நீலா விடுவிடுவென்று வீட்டில்
சென்று குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதாள்

மறுநாள் பொழுது விடிந்தது. நீலாவின் வீட்டில்
ஒரே அலறல், 'நீலாவின் தாய்' என்னை விட்ட
போயிட்டியேடி | இந்த ராஜன் இல்லாவீட்டில்
வேறொருவன். இதற்குப் போய் இப்படித் தற்கொலை
செய்து கொண்டு விட்டாயே |' என்று மயம
ஓப்பாரி வைத்து அழுது கொண்டிருந்தாள் ஆ
நீலா ராஜனைத் தன் மனக் கணவனாக எ
கொண்டு இரண்டு வருடங்களாயிற்று. அவ
கணவன் செய்த துரோகத்தைத் தாங்க முடியவில்
எனவே அவள் தனக்குத் தேடிக்கொண்ட மு
" தற்கொலை ".

பாரதி அன்று புதுமைப் பெண்ணைப் பற்றி
பாடினாள். ஆனால், நீலா ஒரு படித்த புதுமைப்
பெண். அவள் நினைத்தால், ராஜனை மறந்துவிட்டு
வேறொருவனைத் திருமணம் செய்துகொள்ள
ராஜனுக்குச் சவாலாக வாழ்ந்து காட்டிடுகலாம்
ஆனால் நீலா, படித்த பெண்ணாக இருந்தபோதிலும்
பழைய பெண்ணாகவே மாறிவிட்டாள். இவ்வாறு
சமூகத்தில் சில பெண்கள் மாறாமல் இருக்கும்படி
புதுமைப் பெண்ணைப் பற்றி எத்தனை பாடல்கள்
வந்து பாடினாலும் என்ன பயன்? சமூகத்தில்
இப்படியும் சில வர்க்கங்கள் இருக்கின்றன
செய்கின்றன; நம்பியவரை ஏமாற்றும் சில அ
வர்க்கம்; தன்னம்பிக்கை இல்லாத சில பெ
வர்க்கம்.

இல்லை...

ச. உமீர்,
மூன்றாமாண்டு
தாவரவியல்.

வாழ்க்கை
கவிதையில் இல்லை.
கண்முன்னே இரவில்
காத்திருக்கும் கணவைப்போல
இனிமையாக உள்ளது.
உலகம்
சிந்தனையில் இல்லை.
யாருடையதோ.....
தொலைந்து போன
பழைய உறவின்
ஆவியைப் போல்
சுற்றிக்கொண்டே உள்ளது.
இலக்கியம்
பழமையிலோ
புதுமையிலோ
புதைந்தும் விழித்தும்
இருப்பதில்லை
சகல நேரத்திலும்
வசந்தங்களின் சோகத்தையும்
வேதனைப்பனியின் வியர்வையையும்
அனுபவிக்கும்
உணர்ச்சி மிக்க
உணர்வுகளில்
முரண்பாடுகளிடையே
அழகாய்ச் சிரிக்கிறது |
மனித மொழியில்
இலக்கியம்
அங்கேதான்
நடிக்கிறது |

சாதனைப் பாதையிலே

10. சரந்தி,
முன்றாமாண்டு,
புள்ளியியல்.

சாதனைப் பாதையிலே
சாதனைகள் பலவும்
சமைத்திடத்தான் நாமும்
சங்குகள் முழங்க
கொம்புகள் ஊத
தாரை தப்பட்டைகள்
ஒலிக்கப் பெற்றோம்
இவ்வந்திய சுதந்திரத்தை.
சங்குகள் முழங்கப் பெற்றதனால்தான்

இங்கு

சாதிகளே நமக்கு நீதிகளாய்
பிரிவுகளே நம்மின் பின்பலமாய்
நாய்களைப் போல் நானும்
நாதியற்றுத் திரிகின்றோம்.

தப்பட்டைகள் ஒலிக்கப் பெற்றதனால்தான்
பட்டைகளே நம்முடைய அரசின்
பட்டயங்களாய், நாளைய
திட்டங்களாய் இருக்கின்றனவோ ?

கொம்புகள் ஊதப்பெற்றதனால்
கொத்தடிமை நாட்டில் இன்றும்
கொத்தியெரியாத நிலையில்
கெஞ்சும் மனிதர்களை தம்மின்
மிஞ்சாத பலத்தினால்
கொஞ்சுவது போலப் பேசிப்பின்
நஞ்சை ஊட்டுவது போல
நாளும் பெண்ணடிமை
நாட்டின் நாதங்களாய்
எழிலோவிய பாடங்களாய்
திக்குந்து வருகின்றனவோ ?

அதனால்,

இங்கு சாதனை இல்லை என்று சொல்லவில்லை
மாறாக, சாதனையின் சாராம்சம்தான் போதவில்லை
சாதனையின் நிதர்சனம்தான் தெரியவில்லை.

அறிவியல் வளர்ச்சி ஆன்மீக வளர்ச்சியாகுமா ?
அமைதியில்லா நாட்டில் அரசாங்கம் செழிக்குமா ?
பெண்ணூரிமையில்லா நாட்டில் முன்னேற்றம் இருக்குமா ?
கல்விக்கு உயர்நிலை கொடுக்காநாட்டில்
கண்ணியம் இருந்திடுமா ?

இறுதியில் ஓர் எண்ணம்

உண்ண உணவும்
உடுக்க உடையும்
இருக்க இடமும்
கற்கக் கல்வியும்
சிறக்கத் தொண்டும்
நிற்க நேர்மையும்
செயலின் ஒழுக்கமும்
சொல்லில் பண்பாடும்
மனதில் தூய்மையும்
மனிதர்கள் மனிதர்களாக
வாழ என்று இச்சமுதாயம் முயல்கிறதோ
அன்றே இந்தியா சாதனைப்பாதையிலே
தன்னுடைய தனித்தன்மையை
நிலைநாட்டுகிறது
கலையூட்டுகிறது.
சிறப்பூட்டுகிறது.

உறுதியே உயிர்முச்சாய்
தன்னம்பிக்கையே நம்மின்
தாரக மந்திரமாய்
தரணியெல்லாம் மணக்க
சாதனைப் பாதையிலே
தடைக்கற்களை உடைத்தெறிந்து
நிலையில் உயர்வடைந்து
கொள்கையில் தலைசிறந்து
கடமையில் கண்வைத்து
உரிமையின் உண்மையுணர்ந்து
உயர்வுற்று வாழ
சரித்திரத்தில் இடம்பெற
சாதனை பல படைப்பீர்
சமரசம் கொண்டு வாழ்வீர்.

நெஞ்சில் கனல் மணக்கும்

த. புவனேஸ்வரி,
இரண்டாமாண்டு,
தாவரவியல்

மழலை முத்துக்கள் வாரி இறைத்து
மன்னை மலராய் மணக்க வைத்திடும்
சிறுகுழந்தை ஒன்றை நடையிற் கிடத்தி
கண்களை இறுக மூட மிரட்டி-
எதிர்காலமும் கனவும் இருளது விழுங்க -
நான் முழுதும் சவமெனக் கிடத்தி
"அய்யா! அம்மா!" எனவிடாது அரற்றி
பிச்சை கேட்கும் நச்சுத் தாயினை -
தாயோ அவள்? ஒருக்காலும் இராது;
எவ்வாறே எரிய எடுத்து வந்தாளோ?
அனுதினம் வழியிற் காணுறும் போதுஎன்
நெஞ்சக் கனல் மணக்கவோ செய்யும்?

நங்கையர் வாழ்வின் மங்கலம் பாடிடும்
குங்குமப் பொடியில் நஞ்சினைக் கலந்து
முழுமதி முகத்தில் கருநிலா தைக்கும்
கலப்படக் கூட்டம் எண்ணிடும் வேளையில்
கனல்தான் மணக்குமோ? தீநாவுகள் நீட்டும்!

மேடையிற் புத்தனுள் புகுந்துரை பேசிப்
பஞ்சமா பாதகம் பச்சையாய்ப் புரியும்
அரசியல் அதமர் காணுறும் போதுஎன்
நெஞ்சம் கள்ளல் கனலா நிரப்பும்?

பொன்னும் பொருளும் தொடராது போயின்
வீடு வந்தவளை ஸ்டவ்விலே எரிக்கும்
பெண்ணினப் பேய்களை நினைக்குந் தோறும்
கனல் என்ன பூவோ மணந்து நிறைக்க?

மதவுடை தரித்து மக்கிய மனதால்
மின்மினிப் பூசலில் மாமின்னல்கள் வெட்டி
அப்பாவி மாந்தரின் ஆருயிர் குடித்து
கற்கோட்டைகள் பின்னே தன்னுயிர் காத்திடும்
நாசகர் கூட்டம் நினைக்கும் போதின்
நெஞ்சக் கனற்குழல் வெடிக்குமா? மணக்குமா?

வாழ்வே பசிப்போர் எனக்கோடி துடிக்கையில்
கோடியாய்ப் பணத்தினை வீண் உள்வலங்களில்
விரையம் செய்கின்ற அரசியல் வீணரைக்
கட்டுப் பொசுக்கிடக் கனல் சீறுவதுண்டே!

கனத்து எரியும் கனல் நெஞ்சின்முன்
விரைந்து சென்று ஆட்டோவின் முதுகில்
பளிச்செனப் பட்டாய் அறிவிப்பு கண்டேன் -
'பிரசவத்துக்கு மட்டும் இலவசம்!' - போற்றி;
ஓ! மனிதம்கூட ஓர் மூலையில் வாழுதோ?
இப்போது நெஞ்சின் கனல் மணந்ததே!

மாணத்தின் மனசாட்சி

சி.வ. கோமத்,
முன்றாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்

மாண்டனே!
எனைக் கண்டு நீ ஏன் அஞ்சுகிறாய்?
நம் பழக்கம் என்ன புதிதானதா?
உனைப் படைத்த சிலதினமே அன்றோ
என்னையும் படைத்து விட்டான்?
பிறகு ஏன் என்னை நண்பனாக
ஏற்க மறுக்கிறாய்? இன்னும்
என்னைக் கண்டு நீ ஏன் அஞ்சுகிறாய்?
நான் தானே உன் வாழ்விற்கு
முழுமை அளிக்கிறேன்!
வாழ்வை நீ கடப்பதே எனைக் காணவன்றோ?
பிறகு ஏன் என்னைத் துணையாக
ஏற்க மறுக்கிறாய்? இன்னும்
என்னைக் கண்டு நீ ஏன்... அஞ்சுகிறாய்!
என்னிடம் மட்டுமா உனக்கு அச்சம்!
இருளைக் கண்டாலும் அஞ்சுகிறாயே!
ஓ! அதில் நான் மறைந்திருப்பேன் என்பதாலா?
நீ எங்கு சென்றாலும் உனைத் தொடர்வேன்.
அதுவன்றோ என் தொழில்? புரியாமல்
என்னைக் கண்டு நீ ஏன் அஞ்சுகிறாய்?
மக்கள் பெருக்கத்தைக் குறைக்க விழையும்
மனித சமுதாயத்தில் நானே மடிந்துவிட்டால்....
எனவேதான் சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கமானேன்
பிறகு ஏன் உன்னுள் ஒருவனாக என்னை
ஏற்க மறுக்கிறாய்? இன்னும்
என்னைக் கண்டு நீ ஏன் அஞ்சுகிறாய்?
பிரிக்க முடியாத இந்த உறவை,
வளர்க்கவன்றோ வேண்டும் - அதைவிடுத்து
என்னிடமிருந்து தப்பிப்பதாய் எண்ணிக்கொண்டு
மூலையில் சென்று ஒடுங்குகிறாய்.
அங்கும் நான் வருவேன் என்பது தெரியாதா?
பிறகு ஏன் இத்தொடர்பை
வலுவாக்க மறுக்கிறாய்? இன்னும்
என்னைக்கண்டு நீ ஏன் அஞ்சுகிறாய்?

யாருமற்ற
அனாதை தனிமைக்கு
ஆதரவாக
அவை சேர்க்கும்
இருட்டு
இயங்காற்று
இமை இலையில்
பிறந்திடும்
சிவப்புக் கண்ணாடியில்
கதைகள் பேசும்
போன வருடத்திய
உப்புச் சப்பில்லாத
உதவாக்கரை விஷயங்கள்
நானையைப் பற்றிய
கற்பனை இல்லாமல்
இன்று பற்றிய
திருப்தி இல்லாமல்
நேற்றைய சூரியன்
கொண்டு மறைந்த கழிந்த
வஸந்தங்களுக்காக
மகிழ்ச்சி கொள்ளும்
சாதாரண மனிதர்களே !
உங்களுக்காக அல்ல
உங்கள் நடுவில்
வாழும்
எனக்காக
நான் விடும் கண்ணீர் !

காலம் பொன் போன்றதாமே
ஆனால்
காலத்தின் காரியதரிசிகள்
இன்னும்
காகிதங்கள் தான்
காரியத்தைக் காரணங்களால்
காயப்படுத்தினால்
காலத்தின் கட்டளையால்
காலண்டரின் பக்கங்கள்
புரண்டு விடும்
நவீனத்தின் நாக்கால்
நசுக்கப்பட்டு
கல்லுரலும் அம்மியும்
மிக்ஸியும் கிரைண்டருமாகிவிட்ட
இன்று
நாள்காட்டிகள் மட்டும்
நாகீரிக் கழுதையின்
கண்கள் படாத
காகிதங்கள்தான்

தாயின் மறுபக்கம்

ச. ஜெயந்தி,
முன்றாமாண்டு,
வணிகவியல்.

“இந்த மறுபக்கம் கட்டிண்டு நான் என்ன கதைகள் கண்டேன்? பொழுதுக்கும் அடுப்படியில் வேடுவனம்? சாமாளர்கள் வாங்குவதற்காக வெயிலில் அலைவதுமாக என்ன வாழ்க்கை இது?”

பர்வத்தின் வழக்கமான புலம்பல் ஆரம்பமாகி-விட்டது. கால எழுந்தவுடன் சுப்ரபாதம் கேட்பது-தான் உலக வழக்கம். ஆனால் வித்யாவின் விஷயத்தில் அம்மா, அப்பாவிற்குச் செய்யும் “அச்சனை” தான் “சுப்ரபாதம்”. கோபத்தில் “ணம்” “ணம்” என்று அம்மா பாத்திரத்தை வைக்கும் சமயம் தான் “கோவில் மணி”.

வித்யாவிற்கு நினைவு தெரிந்த நாள் முதல் இதோ பட்டப்படிப்பு கடைசி வருடம் படிக்கும் வளை இது தொடர்கிறது.

அம்மா அப்படிக்கதும்போது அவள் மீதும், அவளை அவ்வளவு தூரம் பொறுத்துக் கொண்டு அடங்கிப் போவதன் மூலம் அந்த சிடுசிடுப்பை வளர்க்கும் அப்பா மீதும் அவளுக்குக் கோபம் வரும். பொறுக்க முடியாமல் போனால் அப்பா ஒரு குறைமுறைப்பார்; இல்லையென்றால் பதிலுக்குக் கத்துவார்.

இந்தச் சிடுசிடுப்பு அப்பாவிடம் மட்டும் தான் என்றில்லை. அப்பா வீட்டில் இல்லாத நேரத்தில் அவள் மீதும் திரும்பும்.

அம்மா மென்மையாகப் பேசி, ஏன் புன்சிரிப்பாகச் சிரித்து கூடப் பார்த்தது இல்லை. அம்மா சிரித்து அவள் பார்த்திருப்பது அம்மாவின் கல்யாணப் புகைப்படங்கள் இரண்டோ அல்லது முன்றிலோ தான். அதுகூடச் செயற்கையாக மற்றவர்களுக்காகச் சிரிப்பதாகத் தோன்றும். அப்பாவின் சிரிப்பைப் போல முகமெல்லாம் மலர்ந்து, கண்கள் பளபளக்கும் சிரிப்பாக இருக்காது.

இந்தச் சிடுசிடுப்பு அம்மாவின் உடன்பிறந்த குணமோ என்று சந்தேகப்படுவாள். ஆனால் அவளின் பாட்டி - பர்வத்தின் தாய் - தான் ஒரு நாள் வித்யா கேட்டதற்கு ஒரு பெருமூச்சுடன் விளக்க ஆரம்பித்தாள் “அவள் வாய்விட்டுச் சிரிக்கிறபோது

நிரம்ப அழகாக இருப்பாள். ஆனால் இது சிரிப்பை அவள் மறந்து போனதற்கு உள் தாழ்வு காரணம். அவர் தான் எப்போதும் “புகைகொண்ட விரித்தால் போச்சு; பெண்பிள்ளை சிரித்தால் போகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பார்” என்று புலம்பித் தீர்த்தாள்.

ஆனால் அம்மாவின் இந்தச் சிடுசிடுப்பு வளர்ந்ததற்கு அப்பாவின் விட்டுக்கொடுக்கும் குணம் அடங்கிப் போவதும் தான் முக்கிய காரணம் என்று வித்யாவுக்குத் தெரியும். இதனாலேயே அப்பாவிடம் மீது அசாத்தியக் கோபம் ஏற்படும்.

இப்போதும் அப்பா மேல் ஏற்பட்ட கோபத்துடன் எழுந்திருந்து, தான் படுத்திருந்த படுக்கையை மடித்து ஓரமாக வைத்துவிட்டு கொல்லப்பட்டுச் சென்றாள்.

இயற்கைக் காட்சியை ரசித்துக்கொண்டு கற்பனையில் மூழ்கியிருந்த வித்யாவை அம்மாவின் குரல் இந்த உலகத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு வந்து பரபரவென்று தண்ணீரை வாரியெடுத்து முகம், கைகால்களை கழுவிக்கொண்டு உள்ளே சென்றாள். அம்மாவின் குரலும் கூடவே வந்தது.

அப்பா வீட்டில் இல்லை போலிருக்கிறது. அதனால் தான் என்னிடம் வந்திருக்கிறான் அம்மா என்று நினைத்துக் கொண்டாள். கூடவே “என் வாழ்க்கை இது” என்ற சலிப்பு ஏற்பட்டது. மனம் இந்தச் சிடுசிடுப்பு தொற்றிக் கொள்ளக்கூடாது என்ற எண்ணமும் தோன்றியது.

“பர்வதம், அந்தத் தலைவலித் தைலத்தின் எட்டேன்”, கைலாசநாதன் முன்றாம் குறையாகக் கூப்பிட்டார்.

இதற்கு மேலும் தாங்க முடியாதவளாகி, வீட்டு எழுந்துபோய் தைலத்தையெடுத்து அப்பாவின் தலையில் இதுமாகத் தேய்த்துத் தீர்விட்டாள்.

ஆனால் அப்போதுதான் விழித்துக்கொண்டவள் போல், “ஆமாம் கையெட்டும் தூரத்தில் இருக்கும் தலைவலி தைலத்தை நான் வந்து எடுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமா? எனக்கென்ன பத்து பக்கமா இருக்கிறது, ஒவ்வொரு கையையும் வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு வேலை பார்ப்பதற்கு? எல்லாவற்றிற்கும் நான் ஒருத்தி அகப்பட்டேன்” என்று பர்வதம் புலம்ப ஆரம்பித்தாள்.

அம்மா ஆரம்பித்தால் லேசில் ஓயமாட்டாள் என்பதை நன்கு அறிந்திருந்த வித்யா “நான் எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டேன் அம்மா, நீ கவலைப்படாதே” என்று அவசரமாகக் கூறினாள்.

அதற்கு “அப்பாவிற்குப் பணிவிடை செய்ய உனக்கு நேரம் இருக்கும். ஆனால் எனக்கு சிறு வேலைகளில் உதவி செய்ய நேரமிருக்காது. எல்லாம் என் விதி” என்று பதிலுக்கு வாதாடவும், வித்யா வழக்கம்போல் பிள்கதவு வழியாகத் தோட்டத்திற்கு நடுவினாள்.

ஆனால் அப்பாவை நினைக்கையில் மனத்தை மீட்டிவரவே செய்தது. நாமாவது கல்யாணத்தின் மூலம் அம்மாவிடமிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அப்பா, அம்மாவின் கழுத்தில் ஒரு தாலிக்-கொண்டுக் கட்டிய தவறுக்காக வாழ்நாள் முழுதும் தண்டனை அனுபவிக்கப் போவதாகத் தோன்றியது.

கூடவே அப்பா இப்பொழுதெல்லாம் அடிக்கடி தலைவலி என்று படுத்துவிடுவதும் மனதில் உறைந்தது. நல்ல வைத்தியரிடம் அழைத்துக் கொண்டுபோய் காட்ட வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டாள்.

ஆனால் அப்பாவிடம் சொன்னபோது “இப்பொழுது ஏற்கன்கம்மா இந்த வீண் செலவு?” என்று கடுத்து விட்டார். “நீங்கள் சம்பாதிப்பதைச் செலவுக்கு உங்களுக்கு உரிமையுண்டா” என்று கூற நா துடிக்கும். அப்பாவை வைத்தியரிடம் இழுத்துக்கொண்டு போகத்தோன்றும். ஆனால் அதே நேரத்தில் மனம் அம்மாவை, அவள் புலம்பலை நினைத்துப் பயப்படும். தன் கையாலா-வாதத்தை நினைத்துக் கோபமேற்படும்.

“எனக்கு வேலை கிடைத்தவுடன் நாம் இரண்டு பேரும் தனியாகச் சென்று விடலாமா” என்று சொல்லத் தோன்றும். ஆனால் எதுவும் சொல்ல-பெறாமற்போகும். அப்பாவின் கையைப்பிடித்து மென்மையாக அழுத்துவாள். அதிலேயே ஓராயிரம் ஆறுதல் பொழிகள் அடங்கிவிடுவதாக வித்யாவுக்குத் தோன்றும்.

அன்று அப்பா யிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தார். காரணம்கேட்ட வித்யாவிடம் “அம்மா வித்யா! நீ என் சொல்லைத் தட்டமாட்டாய் என்ற நம்பிக்கை தந்த தைரியத்தில் உன்னைப் பெண்பார்க்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். உனக்கும், மாப்பிள்ளைக்கும் பரஸ்பரம் பிடிக்கும் பட்சத்தில் நீ பட்டப்படிப்பை முடிக்கப்போகும் அடுத்த மாதத்தில் உங்கள் இருவருக்கும் கல்யாணம்மா. உனக்கு இந்த ஏற்பாட்டில் எதுவும் கஷ்டமில்லையேயா?” என்று கூறினார்.

அப்பாவிடம் தன் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கிடைத்த இந்த வாய்ப்பை நடுவலிப் பிடிக்காத வித்யா “எனக்குச் சம்மதம் அப்பா, ஆனால் அம்மா.....” என்று தயக்கத்துடன் இழுத்தாள்.

“நீ அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாதே வித்திம்மா. அம்மாவும் பார்த்துச் சம்மதித்த வரன் தான் இது. ஆனால் பிள்ளையைப்பற்றிக் கேட்கவில்லையேயா” என்று நன்றார்.

“நீங்கள் பார்த்து எது செய்தாலும் அது எனக்கு நல்லதாகத்தான் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கு அப்பா” என்றாள் வித்யா.

அதைக்கேட்ட அப்பாவின் முகம் சந்தோஷத்தில் பூவாய் மலர்ந்தது. “என் பெண் இவள்; நான் கிழித்த கோட்டைத் தாண்டமாட்டாள்” என்ற கர்வம் தெரிந்தது. “என் வாக்கையும், அந்த மூலம் என் மானத்தையும், கௌரவத்தையும் காப்பாற்றிவிட்டாய்மா” என்ற நன்றி தெரிந்தது. அதில் வித்யாவின் எல்லாக் கவலையும் மறைந்தாற்போல் தோன்றியது.

ஆறு மாதம் கழித்து தாய் வீட்டில் வந்திறங்கிய வித்யாவிற்கு அந்நியரின் வீட்டிற்குள் நுழைவது போன்ற உணர்வு தோன்றியது. அம்மாவின் கத்தல் வாசலிலேயே வரவேற்கும். இன்று அது காணாமல் போயிருந்தது.

உள்ளே நுழைந்த வித்யா தன் கண்களையே நம்பமுடியாமல் திகைத்து நின்றாள். அம்மா அப்பாவின் தலையைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அம்மா மென்மையாகப் பேசுவாள் என்று யாராவது கூறியிருந்தால் சிரித்திருப்பாள், ஆனால் இன்று தன் காதலேயே கேட்டபிறகு நம்பவும் முடியவில்லை; நம்பாமலிருக்கவும் முடியவில்லை.

அம்மா சிரிக்கவில்லையென்றாலும், முகத்தில் அந்தச் சிடுசிடுப்பு இல்லை. அதுவே வித்யாவிற்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது.

இதனால் "அப்பா" என்று கூப்பிட நினைத்தாலும் வாயிலிருந்து "அம்மா" என்ற சொல் வெளிப்பட்டது. அப்போதுதான் அவளைக்கவனித்த அம்மா ஓடிவந்து அணைத்துக்கொண்டாள். பார்வையாலேயே அவளை வருடிக் கொடுத்தாள்.

அம்மா..... நீயா.....?

இதெல்லாம் வித்யாவிற்கு நிரம்பப் புதுமையாக இருந்தது. அம்மாவின் செய்கைகளால் வித்யாவிற்கு அவள் மேல் ஏற்பட்டிருந்த கோபமும், வெறுப்பும் சட்டென்று அந்த நொடியில் ஓடி மறைந்து விட்டாற்போல் தோன்றியது.

அம்மாவின் இந்த திடீர் மாற்றத்தின் காரணம் புரியாமல் விழித்த வித்யாவை அப்பாவின் குரல் கலைத்தது.

"என்னம்மா எப்படியிருக்கிறாய்? உன் வீட்டில் எல்லோரும் நலமா?" என்று வினவினார் அப்பா. அப்போதுதான் அப்பாவின் தலையிலிருந்த கட்டைக் கவனித்த வித்யா, "என்னப்பா இது?" என்று பதறினாள். "ஒன்றுமில்லையம்மா. லேசான தலைவலி அவ்வளவுதான்" என்றார் அப்பா. 'அவ்வளவு' இல்லை தாளமுடியாத தலைவலி என்று அப்பாவின் முகச்சளிப்பும், கண்கலங்கனும் உணர்த்தின.

அம்மாவின் பக்கம் திரும்பிய வித்யா, அவள் கண்களிலும் கண்ணீரைக் கண்டு நிலைகுலைந்து போனாள். "என்னம்மா? என்ன ஆயிற்று அப்பாவிற்கு?" என்று அழுகையுடன் வினவினாள்.

முகத்தை முடிக்கொண்டு விசும்பலினூடே "உங்கப்பாவிற்கு முனையிலே கட்டியாம். நாளாக நாளாக அது வளர்ந்து ரத்தம் பாயும் நரம்புகளை அடைத்துவிடுமாம். அப்படி அடைத்துவிட்டால்....." என்று மேலும் நினைக்கவே நடுங்கினாள் அம்மா.

"என் அப்பா எனக்குப் பிடிக்காத இடத்தில் திருமணம் செய்து கொடுத்ததற்காக உன் அப்பாவை, அந்த உயர்ந்த மனிதரை நோக்கி அடித்தேன். அவர் தலைவலி என்ற பொழுதெல்லாம் அலட்சியப்படுத்தினேன். அதற்கான தண்டனை எனக்குக் கிடைத்திருந்தால், நான் மகிழ்ந்திருப்பேன். ஆனால் நான் செய்த தப்பிற்கு அப்பா தண்டனை அனுபவிப்பதுதான் என்னால் தாங்க முடியவில்லை. நான் பாவி; மகா பாவி" என்று முகத்தில் அறைந்து கொண்டு அழுதாள்.

அப்பாவின் நிலையைக் கேட்ட வித்யாவிற்கு மயக்கம் வரும்போல் தோன்றியது. அம்மாவின் ஆறுதல் சொல்ல முடியாமல் திக்பிரமை பிடித்து நின்றாள்.

"ஏனம்மா, இதற்கு வேறு வழியில்லை. உன் தன் குரல் தானா அது; எங்கோ தொலைவில் இருந்து கேட்பதுபோல் இருக்கிறதே என் நினைத்தான் வித்யா. பர்வதமோ, "அம்மா வித்யா அப்பாவின் ஆயுள் இன்னும் ஆறு மாதங்கள் தான் என்று தவித்துப் புலம்பினாள்.

இதோ, அப்பாவும், அம்மாவும், அப்பாவின் சிகிச்சைக்காக அயல்நாடு செல்லவிருக்கிறார்கள்.

அன்று, அம்மா சொன்னதைக் கேட்டுக் கிழிந்த நேரம் தான் செய்ய வேண்டியவற்றையெல்லாம் யோசித்தான் வித்யா. பின்னர் தன் கணவனுக்குத் தெரிந்த பெரிய பெரிய மருத்துவர்களை அழைத்து வேறு வழி இருக்கிறதா என்று தெரிந்து சொல்ல முயன்றான். கடைசியில் ஜெர்மனியில் இரத்த வைத்தியம் செய்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கறுகறுப்பாக அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய ஆரம்பித்தான்.

இதையெல்லாம் சொன்ன போது, அம்மாவின் கண்களில் ஏற்பட்ட ஒளியும், முகத்தில் தென்பட்ட நம்பிக்கையும் வித்யாவை அம்மாவின்பால் இழுத்துப் பரிதாபப்பட வைத்தது. வைத்தியத்திற்காகவும் வெளிநாட்டுப் பயணத்திற்காகவும் ஏற்பட்டபோது செலவுகளுக்குத் தன் நகைகளைத்தையும் தந்த தாகக் கூறியபோது, தன் கழுத்தில் இருக்கும் ஓர் ஒரு மஞ்சள் கயிறு நிலைக்க வேறு நகைகளைத்தையும், தியாகம் செய்யும் அந்த உத்தேசம் நினைக்க மனம் இவர் என் அம்மா" எனப் பெயர் மடைந்தது. அம்மாவிற்கு ஆறுதல் கிடைக்க அவளையும் அப்பாவையும் விமானமேற்றி அப்பா வைத்தாள்.

அப்பாவின் முனைக்கட்டி அம்மாவை மார்பு யிருக்கும் இந்த நேரத்தில், அப்பாவின் உயிர் குணமாகி அம்மாவுடன் சந்தோஷமாக நீண்ட நாட்கள் வாழ இறைவனைக் கண்ணீருடன் பிரார்த்தித்தான். அப்பா குணமாகிவிடுவார் என்றதில் ஏற்பட்ட நம்பிக்கையுடன் கணவன் கைகோர்த்தபடி வித்யா திரும்பினாள் பெற்றோர்கள் சந்தோஷமாகத் திரும்பும் நாளை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறாள்.

"நான்காணும் சமுதாயம்"

செ. முத்தமிழி,
முன்றாமாண்டு,
பொருளாதாரம்.

வீசும் தென்றலது ஓய்வு பெறும் சில வேளைகளில் - ஆனால் இவனது உள்ளம் மட்டும் ஏனோ அலைபாய்ந்துக் கொண்டிருக்கும் ஓ..... அவனது கண்ணோட்டத்தில் சீரழிந்து வரும் சமுதாயத்தைக் காண்கிறான். ஆம்! இங்கே.

பிரிவு :-

பொறாமை கொள்ளும் மனிதர்கள் பெருமை பேசும் இதயங்கள் அக்கால பாரதி போல் - இக்கால பாரதிகள் தான் எத்தனை? சாதி என்னும் பிரிவினை பேச.....

சோம்பேறி :-

உணம் இல்லாமல் வாசலில் நின்று பிச்சை கேட்கும் சுத்தமான சோம்பேறிகள். ஆம்! இவர்கள் உள்ளத்தில் உணம் கொண்டு "சோம்பேறி" என்னும் பட்டம் பெற்று, பிச்சை என்ற வேலை ஏற்று, அதிகாரத்துடன் வாழும் மனிதர்கள்!

பெருந்தன்மை :-

வறட்சியினால் அரசாங்கம் அனுப்பியது குடிநீர், ஆனால் பணக்காரர்களுக்கு என்றும் உள்ளது ஏழையின் கண்ணீர் ஆம் அக்கண்ணீரை மட்டும் வறட்சியாக்காத 'பெருந்தன்மைகாரர்கள்'!

கல்வி :-

கற்றவருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம்
சிறப்பு என்றனர் முன்னோர்கள்
ஆனால், அவர்களுக்குச் செல்கின்ற
இடமெல்லாம் வெறுப்பு, காரணம்
பணம் என்னும் "பேய்"
பட்டதாரிகளைப் பேதைகளாக்கும்
இப்பற்றாக்குறை என்றுதான் நீங்குமோ ?

செல்வம் :-

சீவி சிங்காரித்து
கண்களுக்கு 'மை' யிட்டு
கைகளுக்குப் பொன் வளையல்
அணிந்து, உதட்டிற்கு 'சிவப்பு சாயம்'
பூசி, நவநாகரீக உடையணிந்துவரும்
சீமாட்டிகள் ! என்று மாறுமோ ?
இந்த வெளிநாட்டு 'மோகம்'

வறுமை :-

அடக்கத்தைக் கைக்கொண்டு
கண்களுக்கு இரக்கம் வைத்து
கைகளுக்கு தருமம் செய்து
உதட்டிற்கு உண்மையுடன் வாழும்
ஏழைகள், என்று தீருமோ
இவர்களது 'தாகம்'

தலைவர் :

அதர்மத்தைக் காத்து
அநீதியை நிலைநாட்டி, தன்வசமே
பொருளினை சேர்த்துவாழும்
தன்னலக்காரர்கள் ! இவர்கள் பெரிய
மனிதர் என்ற பட்டம் பெற்று
போலியாக வாழும் "பெரிசாளிகள்"

முடிவு :-

'நான் காணும் சமுதாயமே
இந்நிலைக்கு முடிவுதான் என்ன ?
உன் நிலையினைக் கூற என்போல்
பலருண்டு, என்நிலையைக் கூற
இப்பாரினில் யார் உண்டு ?
தனி மனிதன் நிலைபற்றி சிந்திக்காத
சமுதாயமே செயல்படு !
எனக்கு ஒரு வழி கொடு ?'

மின்னத் தெரியாத மின்மினிப் பூச்சிகள்

ரா. கீதராணி,
முன்றாமாண்டு,
வனிகவியல்.

வாய்ப்புகள் - இவை
வசந்தத்தின் அழைப்புகள் ;
இவை
எங்கள் வீடுகளின் வாயிற்கதவைத்
தட்டிச் சென்றபொழுது
வந்தனம் கூறி
வரவேற்பு செய்யாமைக்கு
வருந்துகின்றோம் இப்போது.

' காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள் '
என்பதின் பொருள்
எங்குத் தேடியும்
எங்களது அகராதியில்
இன்னும் கிடைத்தபாடில்லை.

அரங்கம் ஏறி
நடித்திட நாணுவோம் ; ஆனால்
கனவு வெளியிலே
கற்பனை அரங்கத்திலே
நாங்கள் நடத்தும்
நாடகத்தின் முக்கிய
பாத்திரங்கள் நாங்களே ! ஆனால்
பார்த்திடத்தான் ஆளில்லை.

பகலில் நாங்கள்
பாரை அடக்கி ஆளும் வீரர்கள்
ஆனால் இரவிலோ இருளுக்கு
அடங்கிப் போகும் ஆத்மாக்கள்.

வெட்கம் எங்கள் உடன்
பிறந்த சொத்தன்று ! அது
நாங்களாகவே
எங்களின் திறமைகளைப்
பத்திரமாய்ப் பாதுகாக்கப்
போட்டுக் கொண்ட
பொன் விலங்கு பொன்னெனப்
போற்றவும் இயலவில்லை
போதும் அடிமை வாழ்வு
என அகற்றவும் முடியவில்லை.

அடுத்தவரின்
ஆற்றல் கண்டு வியந்து
அவர்களை ஆராதனை செய்வோம்
ஆனால் நாங்களும்
ஆராதனைக் குரியவர்தாம் என்பதனை
அவ்வப்பொழுது மறந்துபோவோம்.

இரவீனில்
இருளரசன் உலாப் போக
வெளிச்சப் பூக்களை
அள்ளி ஆங்காங்கே தூவித்திரிகின்றோம்
அப்பொழுதும் தத்தித்தத்தி தானே
ஒளியினை சிந்துகின்றோம்?
மொத்தத்தில் நாங்கள்
சின்ன இயலாத, அன்றன்று
மின்னத் தெரியாத மின்மினிப் பூச்சிகளே!

தேசபக்தி

ம. சாந்தி,
மூன்றாமாண்டு,
புள்ளியியல்

தேசபக்தி தேசபக்தி தேசபக்தியே
நாட்டில் வாழும் அனைவருக்கும் தெரிந்த சக்தியே (தேசபக்தி...)

கோடிச் செல்வம் இருப்பினும்
கொட்டிக் கொட்டிக் கிடப்பினும்
கட்டிக் காத்த தேசபக்தி
கண்ணியனின் சொந்தசக்தி (தேசபக்தி...)

காலம் காலமாகவே
காத்த—தேசபக்தியை
நாளும் நாளும் நாழுமே
நயம்பட உரைப்போமே (தேசபக்தி...)

காட்டில் வாழும் விலங்குகள்
தேசபக்தி அறியா
தேசபக்தி அறிந்த மனிதன்
வாழ்வில் உயர்வான். (தேசபக்தி...)

தலைவர் கண்ட தேசபக்தி
தரணிவாழ் அனைவருக்கும்
தன்மை குன்றிப் போகாமல்
தரணியை உயர்த்திடுவோம். (தேசபக்தி...)

“காந்தி காண விரும்பிய இன ஒருமைப்பாடு”

(மகாத்மா காந்தியடிகளின் பிறந்தநாள் விழாவினை முன்னிட்டு நடைபெற்ற நாடகப்போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்ற நாடகம்)

காந்தி :- (கல்லறையிலிருந்து எழுகிறார்) இன்று ஏனோ என் மனம் மகிழ்ச்சியில் தத்தளிக்கிறதே! கண்களிலே புதுவிதமான பிரகாசம்! என் புலன்கள் ஒவ்வொன்றும் பாரத மாதாவே! நீ நீடுழி வாழி என்று குளிர்ந்து பறைசாற்றுவது போல் உள்ளதே. கீழே குனிந்து பூமியை நோக்குகிறார். ஓ! இது பாரதத்தாயின் மண்ணல்லவா! இப்பொழுது ஞாபகம் வருகிறது. பாரதத்தாயே! எத்தனை தலைவர்கள், எத்தனை இளைஞர்கள் எத்தனை நல்ல ஆன்மாக்கள் உம்மை பரங்கியப் பிடியிலிருந்து விடுவிக்க இரத்தம் சிந்தி ஆவி துறந்தனர். அத்தனை பெருமைமிக்க, வளமிக்க பாரதத்தாயின் மண்ணல்லவா இது! எனக்கு ஒரு ஆசை அன்று நான் மக்களுக்கு வலியுறுத்திய கொள்கைகளில் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது தீண்டாமையொழிப்பு. மக்கள் அத்தீய-வற்றைக்களைந்து இன ஒருமைப்பாட்டோடு வாழ்கின்றார்களா? என்று என்னுள் அடக்க முடியாத அளவிற்கு ஒரு போராவல். அதோ அங்கு ஒரு வீடு தெரிகிறது. நான் நினைத்தது சரிதானா? அங்கு சென்று பார்த்தால் புரிந்துவிடும். ஏனெனில், அமைதியான குடும்பம் நாட்டின் அமைதிக்கு வித்திடுவது போல் அல்லவா? சென்று பார்ப்போமே.

(அது ஒரு பிராமணன் வீடு அனந்தராமன், அவர் மனைவி கமலம், அவர்களிருவரின் பூரே பிள்ளை சேஷாத்திரி அடங்கிய சிறு குடும்பம். காந்தியடிகள் மறைந்து நின்ற அவ்விட்டைப் பார்வையிடுகிறார்.)

அனந்தராமன் :- (பூஜை அறையில், ஸ்வாமி படத்துக்கெதிரில் அமர்ந்தவாறே மந்திரம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார். அப்போது ஒரு குரல் வாயிலிலிருந்து ஒலிக்கிறது)

குரல் (பெண்) :- அம்மா..... அம்மா.....

அனந்தராமன் :- என்னடிது எழவு கால்களால் தால வந்து கத்தினே! பூஜை நேரத்துல கரடி நுழைஞ்சுய்ய அடியே! கமலம்... அது என்ன எழவுன்னு போய் கவனி (மந்திரத்தைக் தொடர்கிறார்)

சேஷாத்திரி :- அம்மா கிணத்தடியிலே இருக்கா. நான் போய் கவனிக்கிறேனப்பா

(அனந்தராமன் 'போ' என்று சைகை காட்டியபின் மந்திரத்தைத் தொடர்கிறார், வாயிலுக்கு வந்த அளவு கிழிந்த புடவையுடன் பாவமாகக் காட்சியளிப்பபருவ நங்கையைப் பார்க்கின்றான்)

சேஷாத்திரி :- (கேள்விக்குறியுடன் அவளை நோக்கி) என்னம்மா உன் வேணும்?

அப்பெண் :- ஐயா... ஐயா! என்னை செண்பகங்க. நான் ஏன் ஏழைங்க... ஆத்தா அம்மா இல்லாத அனாதைங்க. ஈயம் உங்க வீட்டுல வேலை செய்து நேங்க. பாத்சிரம் கழுவுவேணுதுணி தோய்ப்பேன், வீட்டுல வேன் இன்னும் நீங்க சொன்ன அம்புட்டு வேலையையும் கொடுவேங்க. தயவு செஞ்சு வேணுன்னு மட்டும் சொல்லிவிடுங்கய்யா.

(அப்போது கமலம் வருகிறார்)

சேஷாத்திரி :- யாரிடம் பேசினாருக்கே கொள்ளைடம்மாயிடுத்தோல்யோ.

ஆமாயாரு இவ? இப்படி அசிங்கமா நின்னுண்டு. (முகத்தைச்சுளிக்கிறாள்)

அம்மா... இவ அனாதையாம். நம்ம ஆத்துக்கு வேலை கேட்டு வந்திருக்கா (செண்பகத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தவாறு) பாத்மா பாவமாத்தான் இருக்கா ஆமா நீயும் எத்தனை நாளைக்கு வீட்டு வேலைங்கள தனியா செஞ்சுண்டு கஷ்டப்பட்டிட்டுருப்பே (தயங்கியவாறு) இவளை வேலைக்கு சேர்த்துண்டா உனக்கு ஒத்தாயையா இருக்குமோல்லியோ.

கமலம் :- என்னடா..... என்னவெல்லாமோ பேத்திண்டு.....

சேஷாத்திரி :- (குறுக்கிட்டு) அம்மா அம்மா! ஒரு வேளை கஞ்சிக்கு வழியில்லாம அனாதையா அலைஞ்சிட்டிருந்தவமா நான். அம்மா.. நீ சொல்ற வேலையெல்லாம் செஞ்சுட்டு அதோ அந்த ஓரமா நான் பாட்டுக்குக்கிடக்கிறேன்மாதயவு செஞ்ச வேணானனு மட்டும் சொல்லிடாதேம்மா (கெஞ்சுகிறாள்)

சேஷாத்திரி :- (அம்மாவிடம்) ஐயோ அவளைப் பாத்மா ஒரு ஆண்பிள்ளை எனக்கே அழுகை வந்துடும் போலருக்கு அவதான் நீ சொல்ற மாதிரி நடந்துக்கிறேன்னு சொல்றா இல்ல சரின்னு சொல்லுமா, (ஒருவாறு சம்மதம் பெற்றுவிடுகிறாள். அவ்விடத்தைவிட்டும் அகல்கிறாள்).

கமலம் :- (செண்பகத்திடம்) சரிடம்மா... ஏதோ என் பையன் சொல்லிட்டானேன்னு ஒத்துக்கறேன் உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் பண்ணாம ஒழுங்கா நடந்துக்கோ. புழக்கடையிலே பாத்சிரம் போட்டிருக்கேன். போய்

தேய்ச்சு வை. ரேஷன்ல பாமாயில் போடறாளன்னு பகததாத்து மாமிகிட்டே சித்தகேட்டுட்டு வரேன் (போகிறாள்)

தீண்டாமையைப் பத்தி கால்கையும் பண்ணைக்கு உமையாள்புரத்துல, என்று தனக்குள் முனகியவாறு பூஜை அறையிலிருந்து வெளிப்பட்ட அனந்தராமன் எதேச்சையாக செண்பகம் மீது இடித்துக்கொள்கிறார். பிறகென்ன எரிமலை வெடிக்கிறது)

அனந்தராமன் :- இதென்னடி கர்மம்! அடியே கமலம்... இப்பத்தான் நன்னா குளிச்சுட்டு, சூரிய நமஸ்காரம் பண்ணிட்டு, பூஜையெல்லாம் முடிச்சுட்டு, வெளியே வரேன்... காலங்கார்த்தால யார் முத்தூல முழிச்சுத் தொலைச்சேனோ... சனியன்! சனியன்! அந்தாண்ட போ அடியே கமலம்...

கமலம் :- இதோ வந்துட்டேண்ணா (ஒடி வருகிறாள்).

அனந்தராமன் :- யாருடி இவ! இப்படி மேல வந்து விழாறா. அடியே..... எனக்கு வற்ற கோவத்துல தீட்டுப்பட்டுத்தடி. கிணத்தடியில ஒரு வாளி நிறைய தண்ணி மொண்டு வை, முழுசுமா முழுக்குப் போட்டுடுவரேன். சே!

(கோபத்துடன் செல்கிறார். கமலம் அவரைப் பின் தொடர்கிறாள்)

(செண்பகம் ஒழுங்காக வேலை செய்து கொண்டு அங்கேயே இருக்கிறாள் கமலத்துக்கும் அவளைப் பிடித்துப் போய்விடுகிறது ஆனால் அனந்தராமன் மட்டும் தன் கொள்கையிலிருந்து மாறுபட்டவராகத் தெரியவில்லை. அதே கண்டிப்பு, முகக்களிப்பு, கரார்தான. செண்பகத்தைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் ஒரு 'அருவருப்பு' அவரிடமிருந்து வெளிப்படுகிறது. அவர்கள் பையன் சேஷாத்திரியோ அவர்களிருவரைக் காட்டிலும் மாறுபடுகிறான். செண்பகத்திடம் அனனுக்கு ஒரு தனிப்பாசம் மனிதன் மற்றொரு மனிதனைப்பற்றிப் புரிந்துகொள்ளும் மனப்பாங்கோ. புழக்கடையிலே பாத்சிரம் போட்டிருக்கேன். போய்

கு மீனா, முன்றாமாண்டு, ஆங்கில இலக்கியம்.

சேஷாத்திரி

கமலம்

சேஷாத்திரி

சேஷாத்திரி

கமலம்

வேளை அவன் படிக்கும் 'சைகாலஜியும்' அதற்குக் காரணமாயிருக்கலாம். இப்படி சென்பகத்திடம் பாசமாக ஆரம்பித்த நட்பு, பின்பு காதலாகக் கனிந்ததில் என்ன ஆச்சர்யம்? அவன் சென்பகத்தை மனம் செய்துகொள்ளும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றானா? அல்லது தாயிற்சிறந்தொரு கோவிலு-யில்லை, தந்தைசொல்லிக்க மந்திரியில்லை, என்பதில் மிக்க நம்பிக்கையுடையவனாய் அவளைப் பிரிந்து சோன்றானா? பார்ப்போமே)

சில நாட்களுக்குப் பிறகு.....

அனந்தராமன் :- (அமைதியில்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறார். கமலத்தைப் பார்த்து கத்துகிறார்) அடியே! அன்னைக்கு நான் ஏன் அப்படி படிச்சப்படிச்ச சொன்னேன். இப்படித்தான்.. எவளும், எந்த சேரி ஜென்மமும் அனாதைன்னு சொல்லிட்டு வருவா; ஒன்றற-துக்கு இடம் கேட்பா, அப்புறம் ஏமாந்தா நம்ம தலைபிடையே மொனகா அரைச்சுருவா. இப்ப நாம ஏமாந்துட்டு ரிக்கிறோமடி இதுக்கு என்ன பதில் சொல்றே? அடியே! நாளைக்கு நான் உசூல தலைகாட்ட முடியுமா? இதுவரையிலும் தலை ரியிர்ந்து நடந்துண்டுருந்-தேன். இப்ப..... பாலிப்பய இப்படி செய்வானு நான் எதிர்பாத்திருப்பேனா?

கமலம் :- (அழுதவாறு) ஏண்ணா, சித்த மெதுவா பேசுங்கோ, அக்கம்-பக்கத்துல இருக்கறவா காதுல விழுந்து நம்ம குடும்புகளாவும், மாணம் எல்லாம் போயிடும்-போறது.

அனந்தராமன் :- (எரிந்து விழுகிறார்) மாணம் இனிமேலத்தான் போவனுமா, அது எப்பவோ கப்பலேறிச்சுடி. வழிவழியா நம்ம குலங்கோத்திரத்தை எந்தவொரு இழுக்குமில்லாம காப்பாத்திட்டு வந்தாங்கனோ எங்க பாட்டனார், அப்பா எல்லாம்..... இந்த ஜென்மத்துல, என் குடும்பத்துல இப்படியொரு அவமானம்., இந்த சண்டாளனால ஏற்படும்னு நான் நினைச்சிருப்-பேனா? அந்தக் கள்ளியை முதல் ஆத்தைவிட்டுத் தூர்த்துடி இல்லாட்டி இன்னைக்கு ஒரு கொலை..... கொலையே விழுந்தாலும் விழும். ஆமா...

(இது வரையில் பொறுமையுடன் அந்தநைபு சையும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கோபம் வருகிறது. கூடத்திற்கு வந்தபின்னர் அந்நகுள் கமலம் சென்பகத்தைப் பார்த்துப் பெரு-கிறான்.)

கமலம் :- அடியே! இது உன்னை நன்னாருக்காடி நன்னாருக்குப் பிள்ளையாண்டான என்ன மாயாஜாலம் உன் உன்பக்கம் இழுத்துட்டியோ துரோகி... என் முன்னால ரிக்காதேடி போடி வெளியே... போடி. (வெளியே போக இருந்தவளைத் தன் கையால் தடுக்கிறான் சேஷாத்திரி)

சேஷாத்திரி :- (கமலத்தை நோக்கி) உலக ஆத்தைவிட்டு வெளியே அனுப்பணும்னு நீங்க நினைச்சேனான்... இப்ப இங்கே எனக்கென்ன வேலை. ஏம்மா நீயும் ஒரு பொண்ணுதானே. ஒரு பொண்ணோட கதை கங்கள ஒரு பொண்ணாலத்தான் பகிர்ந்துக்க முடியும் அப்படின்னு நான் சொல்லல. நீயே எத்தனைபேர் தரம் சொல்லியிருக்கே. ஆமா. அவ எந்த விதத்தில் தாழ்ந்தவளாயிட்டா? பொறந்தது என்னவோ சே-தான் ஆனா, அவ பழக்கவழக்கங்களெல்ல ஏதாவது தப்பா நீ பாத்திருப்பியா. நீ உடம்புக்கு முடியா படுத்தபடுக்கையா கிடந்தப்போ, ராவும் பழைய கண்விழிச்ச உன்னோடத் தேவைகள் எப்படி கவனிச்சண்டா (கிண்டலாக) ஆமா நீங்க எந்த விதத்துல உயர்ந்திட்டங்க? (அனந்தராமன் முறை-கிறார்) சே! நீ இப்படி இருப்பேன்னு நான் கொஞ்சக்கூட நினைக்கவேட்டமா.

(அப்பாவிடம் திரும்பி) ஏம்பா... எப்படி... எப்படி நாட்டுல தீண்டாமையை ஒழிக்கணும், வரட்சையைக் கொடுமையை ஒழிக்கணும்னு ஒவ்வொரு மோடப ஏறி ஆயிரம் பொய்யா பேசிட்டு வரேனோ தீ-உங்களுக்கே நன்னாருக்கா? இதுலருந்து ஒண்ணு மட்டும் புரியது. உங்க எந்தவொரு திறமையு-பேச்சில் மட்டுந்தான். செய்கையில் இல்லா-எத்தனை தலைவர்கள் ஒண்ணுகூடி நமக்கு சதந்திப் பெற்றுத்தந்திருக்கா. அந்தத் தலைவர்களினால் இந்-முஸ்லிம், கிறித்துவன் இப்படி பல மதத்தினர் இந்-திருக்கா. அவாளெல்லாம் ஒண்ணுகூடி உலக-சதனாலத்தான் நாம சதந்திரமா இந்த நாட்டு-உலவினடிருக்கோம். தீண்டப்படாதவன், தீண்ட-தகாதவன்னு அவளா ஒதுக்கி வைக்கிறேன். உங்களுக்குப் பிடிச்ச கம்பராமாயணத்துல வர்-குகள்கூட தாழ்ந்தகுலத்தவன்தான். இராமபிரான்

அனந்தராமன் சகோதரனாகவே ஏத்துக்கலையா? வர்ற கண்ணப்பன்கூட வர்ற கண்ணப்பன்கூட ஏத்துக்கலையா? அந்த நிலகண்டனே சிவபக்தனா ஏத்துக்கலையா? அனந்தராமன் தாழ்ந்தகுலத்தவர்தான். ஆண்டவனுக்கு ஏதுமில்லை என்று உணர்த்திய-மதம், பேதம் ஏதுமில்லை என்று எப்படி உணர்த்தினான் அப்பொருள். இதையெல்லாம் எப்படி உணர்த்தினான்? நாம சதந்திரம் பெற்று நாற்பதாண்டு-காலமாகியும் நம்ம நாட்டுல இப்படியொரு கொடு-மையா? நினைச்சுக்கப்பாடலானாக) மகனே! இந்த மாதிரி உணர்ச்சிவசப்பட்டவனாக) மகனே! இந்த மாதிரி உணர்ச்சிவசப்பட்ட மிகுநகளுக்கு மத்தியில் இருப்-புறந்திருப்பிடித்த மிகுநகளுக்கு மத்தியில் இருப்-புறந்திருப்பிடித்த உமபாரத தேவியின் விருப்பத்துக்கிணங்க-தனி சதந்திர உலகம் காணப்படுப்படு — (சென்பகத்திடம் திரும்பி) வா சதந்திரமே இருக்கு. (சென்பகத்திடம் திரும்பி) வா சதந்திரமே இருக்கு. ஜாதி, மத பேதமற்ற தனி உலகம் காணப்படுவோம் (இருவரின் கைகளும் இணைகின்றன)

(கமலமும், அனந்தராமனும் செயலற்று நிற்கின்றனர் - அனந்தராமனும் பொறுமையுடன் கவனித்துக்கொண்

டிருந்த காந்தியடிகளின் மனம் மகிழ்ச்சியில் திளைத்-ததா? ஆம்.

காந்தி :- (அளவுகடந்த பெருமையுடன்) நான் நினைத்த உண்மையான குடிமகன் இவனல்லவோ! மகனே! "கேடுதலின்றி நம் தாய்த்திரு நாட்டின் கிளர்ச்சிதன்னைக் களைந்திட முற்பட்டுள்ளாய். கேடுதலும், குளிரும் உயிர்க்கு இல்லை; சோர்வு விழ்ச்சிகள் தொண்டருக்கில்லை, எடுமினோ அறப்போரினோ" என்றுரைத்தனவில்... பீடு நடைபோட்டு, நம் தாயகத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டப் புறப்பட்டிருக்கும் வல்லோய்! உன் முயற்சிகளனைத்தும் வெற்றி பல பெற்று, எட்டுத்-திக்கும் விரவி, நன்மைகள் கோடி பல பெற என்-மணம் முழுதும் மகிழ்ச்சிக்கடலில் முழுகித் தத்தளி-கிறது. இனியொரு ஐயம் எவருக்கும் வேண்டா! நான் எனது ஆழ்ந்த நித்திரையை மனமிறமதியோடு மீண்டும் தொடர்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த!

(ரகுபதி ராகவ ராஜாராம் பதீத பாவன சீதாராம் - புனிதனாம் காந்தியடிகளின் செவிகளில் இப்பாடல் ஒலிக்க, தனது நித்திரையில் ஆழுகிறார்)

பஞ்சபூதங்களில் கலப்படம்

கலப்படம், கலப்படம்.

அரிசியில் கல் கலப்படம், நவ

தானியங்களில் மண் கலப்படம்

பாலில் நீர் கலப்படம்

பருப்பில் பலவகை கலப்படம்.

மஞ்சள் பொடியில் இரசாயன கலப்படம்

எஞ்சிய பொடிகளில் செங்கல் கலப்படம்

அஞ்சைப் பெட்டியில் அணைத்தும் கலப்படம்.

இதனை விஞ்சியதோர் கலப்படம் உண்டு,

அதுதான், பஞ்சபூதங்களில் கலப்படம் உண்டு.

குடிக்கின்ற நீரில் குளோரின் கலப்படம்

நிற்கின்ற நிலத்தில் தொழிற்சாலை கலப்படம்

சுவாசிக்கும் காற்றிலும் விஷவாயு கலப்படம்

ஆகாசக்கூரை ஒசோனிலும் கலப்படம்,

எஞ்சி நிற்பதோ நெருப்பு பூதம்.

அஞ்சி நிற்குது கலப்படம்,

நெருங்கவில்லை நெருப்பு பூதம்.

அக்னியாகி அழித்தல் தொழிலைச் செய்து,

தீயாகி, தனிப்பெரும் ஜோதியாகி,

பனித்திரை விலக்கி, பஞ்சபூதத்துள் ஒன்றாகி

ஆதார ஜீவன் அவன் ஆதவன், நெருப்பானவன்,

அவனை மட்டும் நெருங்கவில்லை கலப்படம்;

தன்னையும் பொசுக்கிவிடுவான் என்ற பயத்தாலோ!

காந்தீயக் கவிஞன் "நாமக்கல்"

" புரட்சி வேண்டும் புரட்சி வேண்டும் புரட்சி வேண்டுமடா
புரட்சி என்னும் சொல்லின் பொருளிலும் புரட்சி வேண்டுமடா "

என்ப 'புரட்சி' என்ற சொல்லின் பொருளுக்குப் புரட்சிப்பாட்டுப் பாடி,

" கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தமொன்று வருகுது
சத்தியத்தின் நித்தியத்தை நம்பும் யாரும் சேருவீர் "

என்று மக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தது,

" சத்தியம் ஜெயிக்கும் என்று சங்கூதுவோம்
சாந்தமே ஜெயிக்கும் என்று சங்கூதுவோம்
கோபமுற்று குணமிகுந்த நல்லோர் முன்னால்
கூர்மமுங்கும் ஆயுதங்கள் என்றாதுவோம்

ஆன்மசக்தி கண்டுகொண்ட அன்பாளரை
அடிமையாக்க யாரும் இல்லை என்றாதுவோம் "

என்றவறு அடிமைநாட்டில் அன்றொரு கவிஞன் சங்கநாதம் முழங்கினான். 'நாமக்கல்' என்ற தன்
உட்பெயரால் நிலைத்துவிட்ட இக்கவிஞனுக்கு தமிழரசு நூற்றாண்டு விழா எடுத்துள்ளது. காணும் திசை-
களெல்லாம் பெய்யும், களவும், மாநில அடிப்படையில் வன்மமும், விரோதமும், சமயத்தின்
பேர்வையில் சண்டையும், சச்சரவும், நாசிலம் அத்துணையும் குத்தும், கொலையும்,
குத்துவாதும், சூழ்ச்சியும் என்று மனிதப்பண்பு முற்றிலும் மறைந்துவிட்ட இந்நாடாளில் அரசியலிலும்
சத்தியத்திற்கும் அகிம்சைக்கும் இலக்கணம் வகுத்த, ஆன்மபலம் கொண்டதால் சிறியமுர்த்தியிலும்
பெரியசீர்த்திக்குகந்த அன்பும், அறமும், தியாகமும், பொறுமையும் ஒருங்கே ஏற்ற சாந்தமுர்த்தியாம்
எந்திமகான் காட்டிய மாணுடநெறியதனைத் தேமதுரத் தமிழிலே, தெள்ளிய நடையிலே பாமரரும்
உய்த்துணரப் பாங்காய்ப் பகர்ந்த இக்கவிஞனுக்கு விழா என்பது சாலவும் சிறந்தது.

" முச்சடைக்கும் யோகமும், முறைபுரிந்த யாகமும்
பேச்சடைக்கும் மோனமும் பேசும்தர்க்க ஞானமும்

கூச்சமற்ற பக்தியும், குணநலத்தின் சக்தியும்

தேர்ச்சிகொள்ளும் கருணையே காந்திவாழ்ந்த அருணைறி "

என்று பாரதத்தின் மெய்ஞ்ஞான நல்லுணர்வை, பாரம்பரியம் வளர்த்த பண்பாட்டு நற்பண்புகளை,
ஆன்றோர் அருளிய ஆழ்ந்த கருத்துக்களை, தேரிய அறிவுகாட்டிய நேரிய காந்தியின் கொள்கைகளில்
ஒருசேரக் கண்டதால் இவன்

' மாந்தர் எங்கும் கலகமின்றி மருவி வாழக் கோரினால்
காந்தி மார்க்கம் ஒன்றையன்றிக் கதி நமக்கு வேறிலை "

என்று அறுதியிட்டுக் கூறுவான்.

வையகம் வாழ்த்தும் குணங்களைத் தன் அணிகளாய் கொண்டு தன்னிகரில்லா பெருமையெழுந்த
இந்தியத்தாய் தவப்பலனால் ஈன்றெடுத்த அருந்தவப் புதல்வராம் காந்தியைப் புகழும் இப்பாலான
" காந்தியத்தின் கருத்துக்கள் எல்லாம் தமிழன் இதயம் தழுவின வாழ்வே " என்று உணர்த்தினான்
பொய்யாமைக்கு வரலாறு படைத்த மகாத்மா பொய்யாமொழிப் புலவனின் அவதாரமாகவே இவ்வாக்கில்
வடிவெடுத்தார். காந்தி மகான் " வள்ளுவன் குறள்களை வாழ்க்கையில் நடத்திய வள்ளல் "; தமிழ்
மொழியின் சாரம் அவர் தீரம்; அறிவைக் கடைத்தெடுத்து அருளைக் கலந்துதரும் அழுது அவர்தம்வழி
எனவே காந்திய நெறியைத் தன் பாடற்பொருளாக இவன் ஏற்றது. அக்காலக்கட்டத்தில் பொருத்தமான
கருப்பொருள். காந்தியக் கவியாக உருவெடுத்தாலும் இந்தியமீன் இதயம் தமிழர்பண்பாட்டை இந்திய
கலாசாரத்தின் தனித்தன்மைபெற்ற அங்கமாகவே ஏற்றுப்பாடியது.

" தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு தனியே அவற்கொரு குணமுண்டு
அமிழ்தம் அவனுடை வழியாகும் அன்பே அவனுடை மொழியாகும் "

என்ற கவிஞன் பரந்தநோக்கில்தான் பாரதத்தைப் பார்த்தான்.

" ஈங்குவட இமயம்வரை இந்தியரின் நாகரிகம் ஒன்றே "

என்பதால்தான்

" இந்தியத்தாய் மனம் நொந்து கிடக்கையில் இனமுறை பேசுகின்றார் " என்று மடமையால்
ஏசினான். மனடலத்தே இணையிலாத வாழ்வுகண்ட தமிழகம் மகிமைகெட்டு, அடிமைப்பட்டு
மதிமயங்கக் காரணம் ஊனமான அடிமைவாழ்வை நயந்திட்ட இந்தியத்தாயின் அருமை மக்கள் செய்து
' கோலம் ' தானே! இக்கதிமாற்ற விழைந்த இவன்,

" சுதந்திரம் இல்லா ஒருநாடு சூழ்புலி பேய்மிக்கும் பெருங்காடு,
எதிர்த்திடும் துயர்களைச் சகித்திடுவோம்; எம்முடைச்சுதந்திரம் வகுத்திடுவோம் "

என்று தூங்கிக் கிடந்த இந்தியனைத் தட்டியெழுப்பினான்.

" அடிமையிற் பழகினைப் பொழுதும் ஆண்மையை மறந்தனை முழுதும்
குலமுறை குறைந்தனை சிறிதும் குலமுறை நினைந்திலை பெரிதும்
மிடிமையிற் கிடந்ததுன் நாடு மேன்மையை இகழ்ந்ததுன் வீடு
மடமையில் மயங்கியிப் பிறப்பின் மகிமையை மறந்தனை மனமே! "

என்று தாய்நாட்டை மறந்த தம்மனத்தை நிந்தனை செய்தான்.

இச்சைபோல் இருந்துவாழ ஈப்பழு எழும்பும் விழுகின்ற நிலையில்
உச்சமாம் மனித ஜென்மம் சுதந்திர உணர்ச்சியின்றி நச்செனும் அடிமை
வாழ்வை நயந்திடல் ரியாயமல்ல என்றுரைத்த கவிஞன்

" பாரத நாடென்றன் பாட்டென்றன் சொத்து
பட்டயத் துக்கென்ன விண் பஞ்சாயத்து?
பாரிதை வேறோர் அன்னியர் ஆள
அஞ்சிக் கிடந்தது போனது மாள "

எந்த கன்மாளம் காத்துத் தாயகத்தை அன்னியர் பிடியிலிருந்து மீட்க விறுகொண்டெழுந்தான்.
காந்தி பித்தளான இவன் சபதம்,
" அடிமைகொளும் நம்விலங்கை அகற்ற வேண்டும்
அதையும் உயர் அன்பின்வழி அகற்ற வேண்டும்
கொடுமைசெயும் வழக்கமெல்லாம் கொளுத்த வேண்டும்
ஒருவருக்கும் கொடுமையின்றிக் கொளுத்த வேண்டும் "

என்பது ஆகும்.

சாந்தமான புதவழியில், நம் முன்னைய நாகரிகத்திற்கு முரண்படாமல் முடிவெடுத்த சாத்துவிக நெறியில்,
அற்போர் தொடுக்கக் குரல் கொடுத்தான்.

" சிந்தையும் சொல்லும் செயல்வாயும் சீலமும் சத்திய இயல்பாகும்
விந்தையின் விந்தை காந்தியரின் விடுதலை நாட்டிய சாந்தவழி "

தேசியத்திற்குக் கவிதைபடைத்த கவிஞன், புண்ணிய பாரதபூமியில் அடிமைத்தனையில் சிக்கி
அல்லலுற்ற மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி உண்டி ரின்றான். பாமரரின் உள்ளத்தில் சுதந்திர உணர்ச்சிக்கு
பித்தட்டு, சமூகத்தைச் செல்லரித்துச் சீர்கெடவைக்கும் ஈன எண்ணங்களின் களையெடுத்து, பன்னாட்டு
பெருமையெனும் நல்லுரம் சேர்த்து, நல்ல பல நெறிகளின் — அன்பு, வாய்மை, தியாகம், அலிம்சை
போன்ற — நிர் பாய்ச்சி, தம்மக்கள் ஆன்மபலத்தால் சத்யாகிரக ஏர்கொண்டெழுது, விடுதலையென்ற நற்பயிர்
அறவடை செய்து, சொந்தநாட்டில் சமரசமணப்பாங்கோடு சாதிமத பேதம்மறந்து சமமாகப்
பிந்துள்ள இவன் ' சமரசப் பொங்கல் ' சமைத்துத் தந்தான்.

" அச்சம் விட்டது சுதந்திரம்
இச்சைப்படிசெயல் சுதந்திரம் "

அன்புவிடாதது சுதந்திரம்
இடர்செய்யாதது சுதந்திரம்

மடமைவிட்டது சுதந்திரம்
கடமைகற்றது சுதந்திரம்
கொடுமைகண்டு பொறுக்காது
அடிமைசெய்து சகிக்காது

மாணம் விடாதது சுதந்திரம்
கபடம் அற்றது சுதந்திரம்
கொடியர் தமையும் வெறுக்காது
யாரையும் அடிமை வகிக்காது "

என்ற வரிகளில் கவிஞனது சுதந்திர உணர்ச்சிக்குப் பொருள் கிடைக்கிறது. சுதந்திரத் தேவியைத்தொழுது,
பாரதம் தழைக்க இக்கவிஞன் தன் பாரதத்திலே கவிதையாம் வனிதையவளை நாட்டுப்பன் பாடவைத்தான்

பா நலம் படைத்த இத் ' தமிழன் இதயம் ' பரவசத்துடன் அன்னையுமியின் துயர்துடைக்கப்
' பிராந்தனை ' கீதம் பாடி, அவன் முதாதையர்க்குக் ' கீதாஞ்சலி ' யும் ' கவிதாஞ்சலியும் ' கூறி,
' தமிழ்த்தேன் ' கொண்டு அபிடேகம் செய்து, அழகிய ' மலர்ந்த பூக்களால் அர்ச்சனை செய்து, இன்னிசைக்
' கீர்த்தனைகள் ' பாடி இறுதியாய் ' சங்கொலி ' நாதமும் இசைத்து அவ்வின்பத்தை அனைவரும்
உய்த்துணரக் கவிதைவழி வெளிப்பட்டது.

அரசியல் சுதந்திரம் மட்டும் ஒருநாட்டின் சமய, சமூக கலாச்சார மேம்பாட்டுக்கு வழிவகுக்காது;
அத்துடன் மனிதப் பண்பும், கூரிய அறிவும், தெளிந்த ஞானமும், கலை உணர்வும், இவ்வனைத்துக்கும்
மேலாய் நானியமும் நம்பிக்கையும் இன்றியமையாதவை என்பது தின்னம். காந்தியின் அறநெறிக்
கோட்பாடுகளில் சிந்தைக்கும் செயலுக்கும் ஒரே வழி கிட்டியதால் இக்கவிஞன் சுதந்திர உணர்ச்சிக்கும்,

தேசிய உணர்வுக்கும் கவிபாடியதோடு நிலாமல், நாட்டின் புனரமைப்புக்கும் காந்தி நிறுவிய ஆக்கப்-
பணிகளின் மேன்மையை வலியுறுத்தினான். காந்திய தேசியத்தின் செயல்முறைத் திட்டங்களுக்காகப்
பன்னிசைத்த பாக்கள் சில பிரசார நோக்கோடு பாடப்பட்டாலும், மக்களிடையே தேசிய உணர்வுக்கும்,
கந்திர வாழ்க்கைக்கு ஆக்கமும் ஒருங்கே அளித்ததால் இவன் புகழ்மக்க மக்கள்கவிஞானன்.
வாழ்வை வளமாக்கக் கதரும் ராட்டையும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கருவிகளாயின. கைத்தொழில் ஒன்றை
கற்றுப் பொருளாதார ஏற்றம் காணவும், கூட்டுறவு முறையில் கூடிநின்று அரியபல திட்டங்கள் தீட்டவும்,
தீண்டாமையை ஒட்டிக் குடியைத் தவிர்த்து சமரசம் வளர்க்கவும் இக்கவிஞன் தன்கவிதை வாயிலாகத்
தேசிய எளிய நடையிலே, பலப்பல பாடல்கள் இயற்றினான்.

“ வாழி மழைபொழி வானவொடு யுழவர் வாழிவாழி-
வாழிய கைத்தொழில் வாணிபம் தம்மொடு வாழ்விக்க நின்றிடும் ராஜாங்கம் ”

“ ஆடுராட்டே சுழன்றாடு ராட்டே

பாபம் குறையுமென்று ஆடுராட்டே - இனிப்
பயங்கள் மறையுமென்று ஆடுராட்டே
கோபம் குறையுமென்று ஆடுராட்டே - நல்ல
குணங்கள் மிகுந்தென்று ஆடுராட்டே. ”

“ கைத்தொழில் ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்
கவலை உனக்கிலை ஒத்துக்கொள் ” எனப் .பாமரனை நோக்கிப் பகர்ந்த பாலவர்
காலத்துக்கேற்ப கவி எழுதியவன்.

தன் காலக்கட்டத்துக்கேற்ப காந்தியின் அறநெறி மகிமையுணர்ந்து விடுதலையுணர்ச்சியைத் தூண்டுவித்து,
அதனை உய்யும் வழியின் வலிமையையும் உணர்த்தி நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை தம்பாடல்களில்
முற்பொருளாகக் காந்திய தேசியத்தையும், தம் எண்ணங்களுக்கு வழி காட்டியாகக் காந்தி மகானையும்,
தம் துல்லியமான உணர்வுகளுக்கு உட்தமாக காந்திய நற்பண்புகளையுமே ஏற்றுப் பாடினார். அரசியல்
பாதையிலும் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் பாலமமைத்த தேசத்தந்தையின் புகழ்பாடிய இக்கலைமகனின்
தமிழகம் முதல் அரசவைக் கவிஞனாய்க் கௌரவித்தது. தாயகமோ பத்மபூஷண் விருது தந்துதானும்
சிறந்து தமிழ்மொழியையும் சிறப்புறச்செய்தது. கவிஞனது வாக்கிலேயே நாமும் - அவருக்கு
வாழ்த்துரைப்போம்.

தமிழகம் வாழ்கநல் தமிழ்மொழி வளர்ந்தெம்மைத்
தாங்கிடும் இந்தியத்தாய் தவம்பலிக்க
குமிழும் நுரையுமென்னக் கூடி மனிதரெலாம்
கொஞ்சிக் குலவிடுவோம் குவலயத்தில்

A Roman Statue

— By,
B SRIVIDHYA LAKSHMI
I-YEAR
B.Sc. PHYSICS.

॥ कलाशालाभिशंसनम् ॥

1. श्रीवत्सलभमतं संयग् अनुसृत्य महात्मभिः ।
वैष्णवस्त्रीकलाशाला संप्रतिष्ठापिता हि या ॥
2. महिलानां च प्रान्तेऽस्मिन् उपयोगाय शिक्षणे ।
उदारचरितैः प्राज्ञैर्धनिकैर्धर्मिभिः पुरा ॥
3. नानालालभट्टवर्यस्य सहधर्मचरी हि या ।
तस्या नाम्ना प्रसिद्धेयं कलाशालाऽभिवर्धताम् ॥
4. "सत्यमेव परं नित्यं वयं सर्वे च धीमहि" ।
इत्येतत्लक्ष्यमादाय कर्म कुर्वन्ति यास्त्वह ॥
5. प्राध्यापिका तथा चान्याः नानाशास्त्रविशारदाः ।
अध्यापिकाः कलाशालां पोषयन्ति सदा मुदा ॥
6. ताभ्यः सर्वगुणोपेतः श्रीनिवासः सतां गतिः ।
दद्यादात्मबलं देवो द्रविणं वसुसंपदम् ॥
7. पश्यन्त्वेताः सदा युक्ताः विद्याविनयभूषिताः ।
श्रीकृष्ण सुप्रसादेन कुशलं स्वेषु वेश्मसु ॥
8. विद्यार्थिन्यश्च याः सर्वाः साधुवृत्तगुणोज्ज्वलाः ।
विजयं प्राप्नुयुः सौख्यं सौभाग्यं चातुलं यशः ॥
9. कल्याणानां निधिरविकलः कोऽपि कारुण्यसिन्धुः
पुण्यानां नः फलमिह च यः पूरुषश्चक्रवर्ती ।
दद्याद्देवी द्रविणमतुलं देहसौख्यं तथैव
सर्वाभ्यो वः सकलजनतामंसनं साधुवृत्तो ॥

Vaishnav College for Women—An Appreciation

The Vaishnav College for Women was founded by great men pursuing the Religious cult of Sri Vallabhacharya.

The college was started by great philanthropists, intellectuals, wealthy and virtuous people for encouraging the higher education of women.

May this college which has been rightly named after the faithful life partner of the revered founder Sri Nanalal Bhattji, grow stronger with everincreasing fame.

Here every one works with devotion and service minded their Motto being "Truth is the Supreme virtue (सत्यम् परम् धीमहि).

The Principal and teachers in this college are highly learned and experts in their respective field of studies. They nourish the college with personal care and pleasure.

May Lord Srinivasa, the consort of the Goddess of Wealth endowed with all virtues, shower on them His Grace and bless them with moral strength and bounteous riches.

May the teaching community (Staff) of this college blessed with the rare combination of modesty and high learning get wealth and welfare, health and happiness and peace and prosperity in their respective households.

May the students of this college, well known for their discipline, endowed with all auspiciousness and glowing with pure conduct and character, enjoy all happiness with unique merits and great success in their life - missions.

May the Supreme Lord, the one Treasure house of all auspiciousness, the Ocean of Mercy, the Fruit of all meritorious deeds and the Monarch of The Human Race, bestow on you all, His boundless blessings, and provide you all with matchless means, health, happiness and above all an unsullied name and fame and praise from all Quarters for your personal conduct and character.

ग्रीष्म ऋतु की एक रात

ए. जी. मातंजी
II — इतिहास

कोयल की मधुर आवाज ने
दिल को बहला दिया
माँ की मधुर लोरी ने
मुझ को सुला दिया ।

क्या रंगीन सपने
मन में आ गए
ऐसा लगा मुझे कि
स्वर्ग पुरी में आ गई ।

बहती है ठंडी हवा
हिलते हैं मृदु पत्ते
करते हैं मानों मेरा
सलाम नम्र भाव से ।

नीले अनंत अबर में
काले असंख्य बादल छाए
होने लगी रिमझिम वर्षा
भाने लगी सुहावनी ऋतु ।

उस रात में

शरद् चाँद का रूप निराला
तारे भी नव चमक दिखाते
स्वच्छ चाँदनी रात थी प्यारी
मादक वर्षा के कारण

ग्रीष्म ऋतु के दीर्घ निदाघ से
संतप्त लोक को भूल जब
मधुर सुनहले सपनों में खोयी
मादक ऋतु में अपने को पायी ।

उसी रात में

भौं भौं की 'लारी' आवाज ने
जगा दिया अर्धरात्री में
माँ की कोकिलवाणी अब
मुझे क्यों लगती कर्कश वाणी ?

(प्रथम पुरस्कार प्राप्त निबन्ध :)

रहिमन पानी राखिए, बिन पानी सब सून ।
पानी गए न ऊबरे, मोती मानुस चून ॥

फल, कंदमूल, सब्जियाँ या तरकारी आदि न कहकर केवल पानी को ही क्यों जीवन का मूल मंत्र बताया गया है? परंतु क्या ये सब फलादि पानी के बिना उत्पन्न हो सकते हैं? चंद्रमा और अन्य ग्रहों पर जीवन न पाए जाने का एक कारण वहाँ पानी का अभाव भी है। पानी एक ऐसा तत्व है जिसे मुट्टी में बंद नहीं किया जा सकता परंतु फिर भी अनादि काल से समस्त भूमंडल के जीव-जन्तु मृग-मारीचिका के समान इसी पानी की प्राप्ति में अपना जीवन व्यतीत कर देते हैं। वास्तव में पानी इस भूमंडल के चारों ओर ही नहीं अपितु इस भू-पटल पर पाए जाने वाले प्रत्येक प्राणी और कण-कण में किसी न किसी रूप में विद्यमान अवश्य है। इस भूमंडल का तीन चौथाई भाग महासागरों और सागरों के जल से घिरा हुआ है। शेष एक चौथाई भाग में भी नदियों, जलाशयों, सरोवरों या भूमिगत जल के स्रोतों के रूप में पानी पाया जाता है। वायु में भी जलकण विद्यमान हैं, जिससे वायु में आर्द्रता या नमी रहती है। बादलों में वाष्पीकृत जल संघनित होकर बूँदों के रूप में रहता है। मानव शरीर की संरचना के मूल आधार पाँच तत्वों में एक पानी भी है। रक्त में ६० प्रतिशत जल का अंश है। फूलों में पराग और मधु के रूप में मीठी जल बूँदें भँवरों को मदमस्त बनाती हैं। पत्तियों और शाखाओं में भी जल विभिन्न ढोलों के रूप में

सुमिक्षा गुप्ता
II (वनस्पति विज्ञान)

पाया जाता है। आकाश में भी जल है जो पाताल में भी अपार जल भंडार। मरुत धरती पर भी जल ही जल है। तो क्या हमारा पूरा जीवन और समस्त प्राणी जगत जल पर निर्भर नहीं करते?

नदियों को प्राचीन काल से ही विष्णु की अनेक सभ्यताओं का उद्गम और विकास क्षेत्र माना गया है। मिस्र को नील नदी का उपहार कहा जाता है। और गंगा नदी उत्तर भारत की माता। इसी प्रकार हनुमान और मोहनजोदड़ों की सभ्यताओं के अवशेष सिन्धु नदी की घाटी में पाए गए हैं। वहाँ से ब्रह्मदेव के द्वारा पाए गए मकानों में बहुत ही मुद्वयस्कि और सुनियोजित जल निकास प्रणाली पाई गई है। आदि मानव ने भी सर्वप्रथम जल को ही अपना जीवनदायी पाया।

गंगा नदी को भारत की सबसे प्राचीन और पवित्र नदी माना जाता है। यह नदी अनेक जल में अनेक औपधिक गुण समेट कर लाती है। इसी प्रकार दक्षिण में कावेरी नदी को अनेक मुनि के कर्मंडल से उत्पन्न माना जाता है। प्राचीन काल से हिन्दू धर्म में गंगा, यमुना और नदियों को किसी देवी या देवता का रूप बताने उसे पवित्रता का प्रतीक बताया गया था। और भी गंगा नदी उसी प्रकार गंगा माँ के नाम से पूजो जाती है। उसके शीतल जल में स्नान करके अनेको श्रुद्धालु अपना पाप-निवारण करते आते हैं। किसी भी शुभ कार्य या यज्ञ को सफल करने के लिए पानी का साक्षी माना जाता था। इसी प्रकार युद्ध भूमि में जाने से पहले या

पतिव्रता करने के लिए जल-स्पर्श किया जाता था। यही जल अर्थात् पानी ऋषि मुनियों को क्रोधविश में शाप देने के काम आता था या फिर शापमुक्त करने के काम। दूसरे शब्दों में, जल को पवित्रता और सत्यता का एक देवता माना जाता था।

इसी प्रकार समुद्र का जल रत्नगर्भा और अनेकों जीवों का पालन करने वाला है। कहा जाता है कि अनेकों राक्षस देवताओं के भय से पानी पर आकर छुप जाते थे। देवताओं और मनुष्यों में हुए युद्ध का न्याय करने के लिए समुद्र का संघन किया गया था। अनेक पौराणिक कथाओं और धार्मिक अपवादों में पाताल लोक की कल्पना कर सूंदर अप्सराओं और नाग कन्याओं, जलपरियों आदि का वर्णन पढ़ने को मिलता है। उर्वशी का भी एक नागकन्या क रूप में वर्णन किया जाता है। परन्तु आज समुद्र को तट में बास्दी सुरंगों और पनडुब्बियों के अतिरिक्त कुछ भी नहीं हैं और वह सब मात्र कल्पना ही थी।

इसी प्रकार आकाशलोक की कल्पना कर इंद्र देवता को वर्षा के देवता के रूप में बताने की बात कब की पुरानी हो चुकी है। वैज्ञानिकों ने यह सिद्ध कर दिया है कि वर्षा केवल मेघों के द्वारा ही होती है और ऊपर वायु मंडल में कोई प्राणी, मानव या दानव नहीं रहता।

आज भी गंगा के पानी में अस्थि प्रवाह करने का अवविश्वास कायम है। मरने वाले को मुक्ति मिलती है या नहीं, परन्तु इतना अवश्य है कि जीने वालों का जीवन दूभर हो जाता है। फलस्वरूप गंगा जल आज गदाजल बन कर अनेक गंदेनालों का जलाशय मात्र बन कर रह गया है। प्रदूषण की समस्या बढ़ गई है और वही पवित्र जल आज जीवन के लिए

घातक सिद्ध हो रहा है। हिंदुओं में आज भी प्रातः काल सूर्य देवता को जल चढ़ाने का विश्वास है। आज भी व्रत तोड़ने या पूजा अर्चना करने पर भवत जनों पर पानी छिड़का जाता है। जो स्त्री बिना जल ग्रहण किए करवा चौथ का व्रत संपन्न करती है, वह पूर्ण पतिव्रता मानी जाती है। चंदन का टीका लगाया जाना क्या पानी के बिना हो सकता है? फिर अतिथि या किसी महात्मा को चरण-प्रक्षालन की प्रथा अप भी विद्यमान है। मृत्यु-श्रेय्या पर पड़े व्यक्ति के मुँह में जल डालना और मृत्यु-परांत जल-वंदना से उसकी आत्मा की शांति की प्रार्थना करना आज भी होता है। पानी पिलाने से अधिक पुण्य मिलता है, यह आज भी माना जाता है।

घर आए अतिथि को चाय और पानी पूछना तो सर्व स्वीकार्य है। मुबह उठकर स्नान करना और खाने से पहले पानी से हाथ धोना एक शिष्टाचार है। अगर किसी को वागवानी का शौक हो तो भाई, पानी तो चाहिए ही। खेती के लिए सिंचाई और कीड़ों के लिए दवाई तो चाहिए ही। अगर पेट के कीड़ों को मारना है तो स्वच्छ और उबला हुआ पानी पीजिए। अगर दूध कम हो तो पानी की कृपा कीजिए। एक बार बिना पानी की होली खेल कर देखिए। बिना तेल की मिठाई बनाइए। देखिए साहब, सब जगह पानी ही पानी तो है।

महाभारत के युद्ध में शर-श्रेय्या पर अंतिम क्षण गिनते भीष्म पितामह को अर्जुन ने ही अपना वाण चलाकर भूमि जल पिलाया था। द्रौपदी की ओर देखते-देखते दुर्योधन एक जलकुंड में गिर पड़ा था और द्रौपदी के उपहास से अपमानित हो, उस अपमान का बदला महाभारत के युद्ध से लिया गया। वही दुर्योधन फिर अंत

में भीम के प्रहार से बचने के लिए एक जलाशय में छिपा था। पानी की भाँति बहाए गए रक्त का परिणाम क्या था? केवल सर्वनाश।

जब हमारा कोई मित्र हमसे दूर जाता है या कोई बहुत पुराना मित्र हमसे मिलता है तो उस विरह और प्रेम के वशी भूत वरब सही आँखों में पानी आ जाता है। परमात्मा की याद में भी इसी तरह आँसू बहाने की बात सभी धर्मों में बताई गई है। जब व्यक्ति चुप रहता है, तो भी उसकी सजल आँखें पूरी कथा सुना जाती हैं।

वर्षा ऋतु में सारा वातावरण मानों धुल-सा जाता है। बच्चे पानी में खेलने और नाव चलाने के लिए ललायित हो उठते हैं। परंतु वरसात में भोगने से जुकाम भी हो सकता है और नाक से बहता है सिर्फ पानी ही पानी। वरसात के पानी से कितने ही भयानक जंतु और कीड़े-मकोड़े मर जाते हैं और कितने ही अन्य उत्पन्न भी हो जाते हैं।

यहाँ की प्रत्येक वस्तु भी तो किसी न किसी रूप में पानी की ही उपज है। यह मेज, कुर्सी, दरवाजे आदि। पानी से पले वृक्षों और उनकी लकड़ी से बना यह फर्नीचर। और इस लम में स्याहो क्या पानी का ही रूप नहीं है? यह कागज भी तो पानी के द्वारा पाले गए वृक्षों को लुगदी से बना है। तो क्या पानी पर पानी से लिखा जा रहा है। यह ऊँची ऊँची इमारतें, गगनचुंबी भवन क्या पानी के बिना बन सकते हैं। पानी से ही विजली उत्पन्न की जाती है और विजली से ही विद्युत-रेलें, मशीनें, पंखे, टेलीविजन आदि चालित हैं।

पानी नहीं तो अंधविश्वासियों के कैसे धुलेंगे, कपड़े कैसे धुलेंगे और खाना कैसे बनेगा। ऊर्जा कैसे मिलेगी और जहाँ पानी का बहाव रुक जाए, पानी खड़ा हो जाए, मच्छर ही मच्छर और फिर बीमारियाँ। पानी में टंडा पेय और वर्ष न मिले तो जल निकल जाए। पानी के बिना भोजन विकसित के गले में अटके विष की भाँति अटक कर मर जाएगा। चारों तरफ सूखा ही सूखा और जीवन का अन्त ही हो जाता।

अंग्रेजों के शासनकाल में भारतीयों को देश द्रोहियों को कालेपानी की सजा दी जाती थी। भारतीय नारी को "आँचल में दूध धोने में पानी" से क्यों जाना जाता था?

राजस्थान में पड़ा भयंकर सूखा पानी ही अभाव का दुष्परिणाम है। परंतु क्या पानी वाढ़ का प्रकोप नहीं लाता। कीम, लोहा, पेस्ट, परफ्यूम, आदि पानी के बिना नहीं बन सकते।

कबीर, तुलसी, गुरु नानक आदि परम संतों ने पानी को अपने उपदेश में एक सरल उदाहरण के रूप में प्रयुक्त किया। पपीहे बूँद के प्रति आसक्ति सदा एक प्रेरणास्रोत रहा है। सीपी में गिरो बूँद मोती बन जाती है।

आज के वैज्ञानिक युग में पानी की कमी को कुट-कूट कर अत्यंत कठोर पदार्थ तैयार किया जाता है। गाँधीजी ने भी अनशन को ही अपना मूल अस्त्र बनाया था, जलत्याग नहीं।

पानी का सबसे बड़ा गुण यह है कि वह सदा नीचे की ओर ही बहता है। यह गुण ही नम्रता सिखाता है। चलने का नाम ही जीवन है, गति ही जीवन है, यह कहता है पानी।

पानी चढ़ गया

डॉ. मोना

I (वनस्पति विज्ञान)

आपके प्रिय नेता घोटक राम आ गए,
दे दीजिए वोट इन्हें ये स्वच्छ राम आ गए।
पुलपिट पर चढ़, 'विकस' खा, नेता ने 'माइक' खोला,
कहने लगे पिछली सरकार भी बड़ी बेरहम।
असल में तो आपके रक्षक हैं हम,
कृपा कर मुझे अपना वोट दे जाइए।
अगले महीने अपनी 'ब्लाक' में एक नई सड़क पाइए।
कच्ची सड़क पर आपके दम टूट जाते हैं।
मेरे जैसे महात्मा बड़ी मुश्किल से आ पाते हैं,
तभी भीड़ से एक व्यक्ति चित्लाया।
पिछले महीने भी तो आपने यही कहा था,
गौर से मंत्री ने उसे अपने पास बुलाया।
गले मिलते-मिलते उसकी जेब में सौ का नोट सरकाया,
धीरे से बोले, चुप रहो भाई, शोर मत करो,
चुप चाप मेरे दफ्तर का पता नोट करो।
अपने लड़के को लेकर मेरे पास आ जाना,
धूस की जरूरत नहीं बस खाली हाथ आना।
चिंता मत कर अगर अनपढ़ है तो
मैट्रिक का सर्टिफिकेट दिलवा देंगे।
अगर चोर है तो पुलिस में दारोगा बनवा देंगे।
वह व्यक्ति खुशी-खुशी मंच से नीचे आ गया।
कितने अच्छे हैं मंत्री जी जनता ने कहा।

दुख में सुमिरन सब करें ।

पुरस्कृत कहानी

सन् 1971 की लड़ाई समाप्त होने की घोषणा अभी दो दिन पहले ही तो हुई थी। लेकिन 'राजेश' का अभी तक कोई पता नहीं था। लोग अपना इनाम लिए वापस आ रहे थे। या जो नहीं आ रहे थे उसकी या तो खबरें आ रही थीं। या फिर घरवाले ही जाकर उनकी खबरें ले रहे थे। उनमें से कोई खुशी-खुशी वापस आ रहा था तो कोई उदास और कोई रोते-बिलखते। चारों तरफ देश में कोलाहल मचा हुआ है। लेकिन राजेश का कोई पता नहीं था। आखिर घरवाले मदद के लिए किसे प्रकाशते? सब अपने-अपने में खोये हुए थे। बड़े माँ-बाप बेवस थे। कई दुआओं और मन्त्रों के बाद राजेश को पाया था। वंश चलाने वाला और बड़े माँ-बाप तथा सोनी बहन का तो एकमात्र सहारा था। माँ-बाप ने इतनी गरीबी में भी राजेश की पढ़ाई पर आँच नहीं आने दी ताकि बड़ा होकर अच्छा कमाएँ और सोनी की शादी किसी अच्छे घराने में करा दे। इसके अलावा घर में नीता भी तो थी। उसको खुद को चैन नहीं था। लेकिन बड़ी बहू होने के नाते उनको सिर्फ हिम्मत और आशा ही दिला पा रही थी जब कि वह खुद इस खबर से बेखबर थी।

बीस साल का राजेश-जिसकी शादी अभी दो महीने पहले ही तो हुई। नीता के साथ विवाह सामाजिक रीति-रिवाजों से संपन्न हुआ था। और एक साल ही तो हुआ था उसको फौज में भारती हुए। दो महीने की छुट्टी पर आया था। लेकिन अभी पन्द्रह दिन भी नहीं हुए थे

कि तुरन्त वापसी का बुलावा आ गया। अंग्रेजी में था इसलिए घर में राजेश के अलावा कोई पढ़ भी नहीं पाया। रातों रात अपने-अपने को तैयारी की; और सुबह आठ बजे की पहली गाडी से निकल गया। जाते-जाते यही कह गया था कि "दुश्मनों ने हमारे देश पर आक्रमण कर दिया है। मैं जा रहा हूँ, एक सैनिक और एक देशवासी की हैसियत में अपना फर्ज पूरा करने।" जल्दी-जल्दी कोई पढ़ाई कह भी न पाया। उसको जो भर कर देख और गले से लगाकर रो भी नहीं पाए थे। माँ-बाप की मानों रोशनी ही छिन गई थी। नीता की भी अभी ढंग से पहचान भी न हो पाई कि वेवारी बिलख-बिलख कर रो रही थी। सोनी भाभी से चिपट कर रोने लगी। नीता का रो-रो कर बुरा हाल हो गया था। मन में जाने कितने बुरे-बुरे खयाल आ रहे थे और आशा के एकदम विपरीत थे। कहीं राजेश वापस तो नहीं आ रहा, या कहीं दुश्मनों के हाथ पड़ तो नहीं गया। कहीं से भी राजेश का समाचार नहीं आ रहा था। कहीं युद्ध में तो नहीं। "नहीं-नहीं।" ईश्वर सबकुछ भला चाहता है। वह इतना अन्याय सोनी, भाई बाबूजी और मेरे साथ कभी नहीं कर सकता। आज नहीं तो कल राजेश जल्द आएगा। भगवान उसकी रक्षा करेंगे। ऐसे खयाल आने ही नीता पूजा वाले कमरे की ओर भागी-भागी जाती और दोनों हाथों से प्रणाम कर मन ही मन कुछ व्रतदाने लगती और रामायण के अध्याय पढ़ने लगती। यह देख सोनी, माँ और पिताजी भी वहीं आ जाते। माँ रो रो के आँचल पलायन

मधु संगर
I (इतिहास)

कर कहती — "हे भगवान तू मेरे राजेश को वापस दे दे, उसको मेरी उमर दे दे। मुझे और कुछ नहीं चाहिए।" पिताजी भी अपना माथा टेक देते और कहते — "हे ईश्वर मैंने तुमसे एक बार राजेश को माँगा था और अब दूसरी बार मैं उसका जीवन तुमसे माँगता हूँ। उसके बाद मैं तुमसे कुछ नहीं माँगूंगा। कुछ नहीं!" ये कहते हुए बाहर चले जाते! सोनी भाभी से चिपट जाती और कहती "भैया को लौटा दो भगवान लौटा दो।" नीता जो सिर्फ रोए चली आ रही थी। अभी गहरी सिसकियाँ ले रही थी।

दरवाजे पर किसी ने दस्तक दी, पिताजी बाहर से बोले — "बहू दरवाजे पे देख तो कौन है। नीता ने दरवाजा खोला तो किसी अनजाने युवक देख उसने "आपकी" — तारीफ पूछी! अनजान नवयुवक ने हाथ जोड़कर नमस्ते की और कहा "आप राजेश जी की....." नीता ने बीच में टोकते हुए मधुर आवाज में कहा "पत्नी हूँ।" नवयुवक ने अपना परिचय 'अमित' के नाम से करवाया और कहा 'मैं उसका दोस्त हूँ। हम दोनों एक ही साथ रहते थे। उसकी कोई खबर न मिलने पर धर ही चला आया सोचा शायद कोई खबर आई है।" यह जानकारी सुनी हुई कि कोई राजेश का शुभचिन्तक तो है पर चिन्तक का कोई पता नहीं। नीता ने स्वागत किया और कहा हम लोग खुद हकीकत को देखकर हैं। अमित के आने से घर में सबको आशा की झलक दिखाई दी हो। न जाने कितनी बातें हुई थी राजेश के बारे में उसकी सोनी माँ-पिताजी और नीता से। सचमुच दुःखमय थी उनकी कहानी-कुछ भी नहीं हो सकती थी सिवाय ऊपरवाले पर भरोसा और विश्वास किए। अमित के चले जाने का पिताजी को पतास भी नहीं हुआ।

तीन दिन और बीत गए। कितना मुश्किल था दिन गुजारना। एक-एक पल में आशा की घड़ी निराशा की लपेट में आती जा रही थी।

अभी सुबह नहा धो कर नीता ने अगरवत्ती जला कर प्रणाम कर रामायण का अध्याय पूरा न कर पाया था। दरवाजे पर अभित हाँफते हुए आया और बोला राजेश का पता मिल गया है! आप लोग मेरे साथ चलिए। अचानक इस तरह राजेश की खबर मिलेगी — किसी ने सोचा भी न था। मारे खुशी के नीता पगली हुई जा रही थी। सब लोग तैयार हो पूजा के कमरे में जाकर प्रणाम किया। पिताजी के मूँह से निकला 'तेरा लाख-लाख शुक्र है। तेरी महीमा अपरंपार है। माँ और सोनी ने मूर्ति के पैर छुए और नीता ने बिन्दी और सिन्दूर लगाया और सब लोग बैठकर शहर चले गए।

"आप राजेश के पिताजी हैं" — किसी सफेदपोशाक वाले व्यक्ति ने पूछा - शायद कोई डॉक्टर है।

"जो हाँ मैं ही राजेश का पिता हूँ" — आवाज में सरसता और कंपन थी। कहाँ है मेरा राजेश वह ठीक तो है न और न जाने बिना जवाब के उन्होंने कितने सवाल किए।

राजेश की हालत गंभीर है, घाव गहरा है और रक्त हृद से ज्यादा निकल चुका है। इसलिए उनका आपरेशन हो रहा है। आप लोग थोड़ी शांति से बैठ जाइए।

ऑपरेशन चल रहा था और घरवाले वेडिंग रूम में ब्रेवो से इन्तजार कर रहे थे कि नर्स दौड़ी-दौड़ी आई और बोली — "मरीज

आखिरी ससि गिन रहा है और आप लोगों से मिलना चाहता है।" यह सुनते ही सब भागे और देखा तो राजेश खून में लथपथ पड़ा है और जोर-जोर से साँसें ले रहा है। राजेश ने आँखें खोल कर देखी तो सब छुंधला नज़र आ रहा था और उस छूंधलेपन में देखा सब रो रहे थे। और ईश्वर से उसकी जिन्दगी माँग अपनी जिन्दगी देने को तैयार थे। उसने धीरे से मुहँ खोला और धीमी आवाज में कहा - पिताजी "आप रोते क्यों है? मैंने एक सैनिक और नागरिक का कर्ज निभाया है। जिसके लिए मेरा सीना फूला नहीं समा रहा। लेकिन एक काम अधूरा रह गया, मैं सोनी की श.....आ.....दी नहीं कर सका उसके लिए क्ष.....मा.....।"

गड़बड़

एम. जया माधवी
I (गणित)

मेरे रेडियो में एक बहुत बड़ी ख़ुबी है — वह यह कि उस में तीन-तीन स्टेशन एक साथ लगते हैं। एक दिन जब मैं रेडियो को कान लगाकर सुन रही थी तब मुझे कुछ इस प्रकार सुनाई दिया :

- पहला स्टेशन — यह आकाश वाणी है। अब आप अशोक वाजपेयी से...
दूसरा स्टेशन — पकौड़े बनाने की विधि सुनेगे। पहले आप आलू धोकर...
तीसरा स्टेशन — दण्ड बैठक करें। दण्ड बैठक करने के बाद...
पहला स्टेशन — श्री मोरारजी ईसाई के पास जाएँ। श्री जय प्रकाश नारायण ने आज भाषण में कहा कि...

- आलू बारीक काट कर धो डालिए। मिर्च नमक...
आँखों में डालिए। इससे आँखें स्वस्थ रहेंगी। सोने से पहले...
श्री जगजीवनराम ने कहा कि हमें...
बेसन में नमक मिर्च डालकर पानी मिलाना चाहिए। फिर कम से कम एक मिनट...
दौड़ना चाहिए। सवेरे दौड़ने से...
बजट खराब हो गया है। आज दो रेलों में टक्कर हो जाने के कारण दस व्यक्ति...
कड़ाई में डाले गए। जब तेल गर्म हो जाए तो...
कान में तथा शरीर पर डालिए। इससे शरीर साफ रहेगा। शरीर की सफाई के लिए...
भूतपूर्व प्रधानमन्त्री जी का विचार है कि...
पकौड़े उतार लिए जाएँ। उन्हें उतार कर...
कनपटी पर मलें। साबुन मलने के बाद...
हम तरक्की नहीं कर सकते। हमें राजनीति को...
प्लेट में सजाकर...
एक पैर पर खड़े होना है। इससे...
देश में खलबली मच जाएगी। भारत देश में...
सबकी चटनी बनानी है। चटनी बनाकर
चोट पर डाले। इससे चोट पर...
नई इमारतें बनेंगी। श्री राजीव गाँधी का कहना है कि...
पकौड़े स्वादिष्ट बनेंगे। अब उन्हें खा लीजिए...
तथा एक मास तक यह क्रम जारी रखिए अब...
आकाशवाणी...
के पकौड़े बन गए और आशा है...
आपको इस व्यायाम के काफी लाभ होगा।

वी. वी. नागलक्ष्मी
III (भौतिकी विज्ञान)

“तृशिवपेरुर” — मैं समझती हूँ कि यह शब्द पढ़ते ही आपका मन प्रश्न करता है कि यह क्या है? अगर मैं इसी शब्द के स्थान पर ट्रिचूर लिखूँ तो आप आसानी से समझ लेंगे कि यह केरल का एक प्रसिद्ध नगर है। इसी स्थल को मलयालम में “तृशूर” या “तृशिवपेरुर” कहते हैं। तृशिवपेरुर का एक प्रसिद्ध त्योहार है — “तृशिवपेरुर पूरम” या “तृशूर पूरम।” इस त्योहार के बारे में विस्तृत वर्णन देने की योग्यता मेरे पास नहीं है; इसलिए मैं इस त्योहार के वर्णन की रूपरेखा मात्र देना चाहती हूँ।

यह त्योहार प्रत्येक वर्ष अप्रैल या मई महीने में आता है और तृशूर के प्रसिद्ध मंदिर— श्री वडक्कुन्नाथ मंदिर में इसे धूम-धाम से मनाते हैं। श्री वडक्कुन्नाथ मंदिर बहुत ही प्राचीन काल का मंदिर है और इस मंदिर के देव शिव की प्रतिष्ठा श्री परशुराम ने की थी। शिव-प्रतिष्ठा के पूर्व परशुराम की प्रार्थना थी —

“लोकानुग्रह हेत्वर्थं स्थिरी भवा सुखायनः ।
सान्निध्यं च तथादेव प्रतिहं परिवर्द्धय ॥
माभूत्प्रद्युम्नोऽस्मिन् यजमानसमृद्धयतां ।
सभूरालं तथाराष्ट्रं सर्वोपद्रव वज्जितं ॥”

इससे व्यक्त है कि इस मंदिर में शिव की प्रतिष्ठा जन कल्याण के लिए ही की गयी थी। शिव की प्रतिष्ठा एक ज्योतिर्लिंग के रूप में ही है किन्तु घी के अभिषेक के कारण अब लिग दिखाई नहीं देता है क्योंकि घी की एक छीटी-सी

गिरि ही दीखती है। जब इस मूर्ति की प्रतिष्ठा की गई तब इससे एक वैष्णव ज्योति उत्पन्न हुई जिसे श्रीराम के रूप में माना गया। फिर इन दोनों मूर्तियों से एक-एक ज्योति उत्पन्न होकर दोनों मूर्तियों के बीच में मिल गई जो नारायण मूर्ति के रूप में है। इस तरह यह शिव और वैष्णव - दोनों का सामंजस्य प्रस्तुत करता है। लोगों का विश्वास है कि प्राचीन काल में अपराधी को इस मूर्ति के सामने लाते थे और उसे घंटा बजाकर वन्दन करने को कहते थे। इसके बाद उसे बलि के रूप में मूर्ति के सामने का दरवाजा खोलकर अंदर जाने को कहते थे। वास्तव में वह नगर के बाहर भिजवाया जाएगा इस कर्म के लिए ही उस दरवाजा का प्रयोग करते थे। इसलिए अब भी यह दरवाजा बंद काल ही रखा जाता है।

श्री वडक्कुन्नाथ मंदिर में कुछ आश्चर्यजनक घटनाएँ हुई हैं। एक बार एक प्रसिद्ध चित्रकार दीवार में नटराज के नृत्य को चित्रांकित कर रहा था। इस कार्य में तीन महीने हो गये। जब भी अगले दिन वह चित्रकार मंदिर में चित्र को देखने के लिए चलता तब पाता था कि किसीने उस चित्र को जल से साफ कर दिया होगा। दूसरे बार भी इसी प्रकार हुआ। तब चित्रकार ने राजा के पास जाकर इस सब के बारे में बताया। राजा की आज्ञा से चित्रकार ने तीसरी बार दीवार में चित्र बनाया। इस बार उसने देखा कि मंदिर में हर दिवस चित्र की वंदना करनेवाला एक भक्त (नवद्विरि) ही उस चित्र को साफ किया करता था।

चित्रकार ने उससे प्रश्न किया और उस भक्त ने उत्तर दिया कि अगर वह चित्र पूर्ण हो गया तो उसके अंत में कुछ भयंकर घटना घटेगी। राजा की आज्ञा से उसी भक्त ने एक ही दिन चित्र पूरा किया और अंत में उस चित्र के बीच और भी सुशोभित किया। तब अचानक भक्त और भी सुशोभित होने लगा सभी भक्तों ने उस चित्र और उस भक्त को प्रणाम किया। इस कारण से आज भी उस चित्र में सिर्फ नेत्र ही चित्रांकित नहीं है।

एक बार उस मंदिर में वेद पारायण हो रहा था। शिवजी की मूर्ति के सामने के मण्डप में ही वेद पारायण हो रहा था। तब एक विद्वान ऋक् वेद पारायण कर रहा था। उस समय उसने बहुत जोर से सुरीली तान में प्रत्येक मंत्र का उच्चारण कर रहा था — “देवा, देवा.....” उस समय शिवजी के गर्भगृह से “शै.....” शब्द सुना था। तब से वेद पारायण श्रीराम की मूर्ति के सामने स्थित मण्डप में ही हो रहा है। एक बार वेद पारायण करते करते एक भक्त मण्डप में ही सो गया था और बाकी लोग वापस जाते समय उसे भूल गए। रात के समय वह भक्त उठ गया और देखा कि वह मण्डप में अकेला है। उसने देखा कि शिव के चित्र-गण उसे देख रहे हैं। वह भयभीत हो गया और शिवजी की प्रार्थना करने लगा। तब दरवाजा खोलकर मंदिर का पुजारी आकर उसे जागृत ले गया। वह आदमी पुजारी नहीं था; शिव ही था जो पुजारी के रूप में आया था। भक्त को आश्रय देने के लिए भगवान शिव भक्त रूप में अवतरित हुए। हाँ! उस परब्रह्म को अगार अनुकंपा क्या वर्णनों में अनुवद्ध हो सकती है?

इस मंदिर के माहात्म्य को सिद्ध करनेवाली और एक बात निम्नांकित है। इस मंदिर में

कलिपुरुष की एक मूर्ति है जो धीरे धीरे बढ़ती जाती है। यहाँ एक बैल (ऋषभ या नन्दि-केशवर) की भी मूर्ति है जो धीरे धीरे घूम रही है। यह बैल पहले तो पूर्व दिशा की ओर देख रहा था किन्तु अब थोड़ा घूमकर पश्चिम की ओर अपनी दृष्टि डाल रहा है। यह घुमाव बहुत धीरे हो रहा है और अब वह थोड़ा ही पूर्व से घूमा है। जैसे-जैसे यह काल चक्र घूमता रहता है और जैसे-जैसे कलिकाल बढ़ता जाता है, तैसे तैसे यह मूर्ति भी घूमेगी और जब वह पूर्णतः पश्चिम दिशा की ओर घूमकर कलिपुरुष की ओर देखेगी, तब कलिकाल का अंत होगा — यह सन् 1981 के ‘देवप्रश्न’ में बताया गयी बात है। बैल का घुमाव और कलिपुरुष का बढ़ाव हम देख ही तो सकते हैं, इसलिए यह विश्वास-जनक बात है जिससे इस प्राचीन मंदिर की महिमा निश्चित होती है। यह भी विश्वास किया जाता है कि इस मंदिर से वाराणसी एक ही रात में जाने के लिए भी मार्ग है। इस प्रकार इस प्राचीन मंदिर के बारे में कई गाथाएँ हैं — कुछ घटनाएँ तो मंदिर के दीवार में प्राचीन काल में ही लिखी मिलती हैं। टिप्पू मुल्तान आदि राजा ने भी आक्रमण के समय मंदिर का नाश नहीं किया था; केवल रहने के लिए मंदिर के विस्तृत भूभाग का उपयोग किया था।

आज के वैज्ञानिक युग में कोई भी व्यक्ति इन घटनाओं पर विश्वास नहीं करेगा। किन्तु ‘देव प्रश्न’ इन घटनाओं को प्रमाणित सिद्ध करना आता है और कई विद्वान एकमत से इसे स्वीकृत करते हैं। मंदिर में उल्लेख्य प्राचीन काल की लिपियों को पढ़ने से भी इन घटनाओं को सच्चाई प्रकाश में आती है। यह मंदिर सबसे प्राचीन मंदिर है और दक्षिण भारत में आय सस्कार के समय से ही यह मंदिर तृशूर में है।

इस प्राचीन मंदिर में ही लोकप्रसिद्ध तृशूर पूरम मनाया जाता है। यह विश्वास किया जाता है कि इसी दिन में सभी देवी-देवता शिवजी के दर्शन के लिए मंदिर में आते हैं। इसी विश्वास के प्रतीकात्मक रूप में अन्य मंदिरों की मूर्तियाँ हाथी पर इस मंदिर में आकर वापस लौट जाती हैं। सभी चर-अचर उस परब्रह्म के ही अणु हैं और पूरम के दिन उसकी मूर्ति का दर्शन करना अतिविशेष है। तृशूर पूरम के दिन में 'पारमेक्कावु' और 'तिरुवंबाडी' (दोनों ही प्रसिद्ध मंदिर हैं) से पन्द्रह पन्द्रह हाथी श्री वडक्कुन्नाथ मंदिर के सामने आते हैं। ये हाथी मंदिर की दोनों ओर खड़े रहते हैं। उसके बाद सुन्दर फटाके फोड़े जाते हैं। फटाके इतने कलापूर्ण हैं कि ऊपर जाकर फोड़ने के बाद वह 'पाराच्यूट' के रूप में नीचे उतरते हैं या फिर रंग-विरंगे फूलों के रूप में नीचे उतरते हैं। तब संध्या-कालीन सूर्य अपनी किरणों से हाथियों के आभूषणों को चमकाता है। सभी हाथियों पर त्रिविध वर्ण के छत्र हाथ में रख पुजारी अलंकृत दीखते हैं। एक ओर के पन्द्रह हाथियों पर अगर सफेद रंग के छत्र हैं तो दूसरी ओर अभी पन्द्रह हाथियों पर लाल रंग के छत्र होते हैं। कुछ देर पंचवाद्य होता है और उसके बाद सफेद छत्र को उतारकर हरे छत्र रखते हैं। मानो होड़ व प्रतियोगिता हो रही हो इन हरे छत्रों की शोभा को पराजित करने के लिए दूसरी ओर के आदमी अपने हाथियों पर लाल रंग के छत्र उतारकर अति सुन्दर नीले रंग के छत्र रखते हैं। इनकी शोभा की हराते हुए हरे छत्र के स्थान पर पीले रंग के छत्र रखे जाते हैं। दर्शकों को ऐसा

लगेगा कि अभी छत्र सफेद हैं; अभी लाल हैं, किन्तु अब तो लाल रंग ही तो कहीं गया है, अब पीला है; अब नीला है..... इस प्रकार छत्र बदलाया जाता है और उसके सोन्दर लोग तल्लीन हो जाते हैं। इस दृश्य का दर्शन करना अति कठिन है और इसे देखने के लिए हजारों लोग आते हैं। विविध वर्ण के छत्रों द्वारा वहाँ एक मायालोक ही बना दिया जाता है और लोग उस दृश्य को देखते देखते आनंदित हो जाते हैं। उस दिन रात के समय विविध वर्ण के आतिशय जालियाँ फोड़ी जाती हैं; रात में आसमान की कालिमा में रंग विरंगे फूल नीचे उतरते हुए दिखाई देता है — यह बहुत सुन्दर दृश्य है। अंतरिक्ष को प्रकाशित करनेवाले फटाके विविध वर्णों से इन्द्रजाल ही कर देते हैं। इस त्योहार में भाग लेने के लिए कई गजराज आते हैं। अनेक दिन पंचवाद्य वादन होता है और उस दिन रात को हाथी अपने अपने मंदिर चले जाते हैं। इस सुन्दर रूप से और किसी भी जगह में त्योहार नहीं मनाया जाता है।

सभी चर-अचर में स्थित वह अपरिचित शक्ति - परब्रह्म केरल के प्रसिद्ध नगर तृशूर में स्थित है। तृशूर का यह प्रसिद्ध प्राचीन मंदिर अद्वितीय महिमा से युक्त है। इस मंदिर की महिमा और प्रभाव के कारण ही ट्रिचूर केरल का स्थान माना जाता है। मैं विश्वास करता हूँ कि आप इस मंदिर को देखने के लिए तृशूर इसके बारे में और अधिक जानने के लिए उत्कण्ठित हैं और मेरी सविनय प्रार्थना है कि आप इस महत्वपूर्ण मंदिर को देखने एक अवश्य तृशूर जायें।

Burning Problem

विद्या - EDUCATION

K. R. SUMITHRA
B.Sc. - II - Statistics

विद्यात्मं नास्ति शरीरभूषणम् - Nothing
adorns the body like learning.

विद्या ददाति विनयं विनयाद्याति पात्रताम् ।
पात्रत्वाद्धनमाप्नोति धनाद्धर्मं ततः सुखम् ॥

Learning produces, character ; by character man attains worthiness (for gifts); by such worthiness he obtains wealth ; with wealth he performs acts of charity and thereby acquires happiness. A top position can be attained through education.

Money is considered to be a great thing in the world. Without money people cannot live in this world. But education cannot be compared with wealth. It has a higher rank than wealth. Money can be stolen by people, washed out by floods, destroyed by fire but no one could do any harm to education. By giving it to others it grows more.

A man who is learned is considered to be the king of the whole world. He will be identified and honoured in the whole world.

स्वगृहे पूज्यते नरः स्वग्रामे पूज्यते प्रभुः ।
स्वदेशे पूज्यते राजा विद्वान् सर्वत्र पूज्यते ॥

विद्या is considered to be the medicine to get rid of tamas (Tamas) from the world and to attain ज्ञान (Gnana). It increases our knowledge and develops विवेक (Viveka) by which a man could create things. Mere education is not useful. Apart from it विवेक is more important. It is the one which shows a man as intelligent or dull headed. Using विवेक man has to plan his education which will be useful to others.

यस्य नास्ति स्वयं प्रज्ञा शास्त्रं तस्य करोति किम् ।
लोचनाभ्यां विहीनस्य दर्पणः किं करिष्यति ॥

Of what avail is the study of scriptures to a person who is bereft of common sense ? Of what use is a mirror to one who is devoid of both his eyes.

It makes man to discriminate things. He can distinguish between good and bad.

To learn about things is very hard. He has to sacrifice many things to get education. But the fruit of it will be very sweet. If we take a tree, for example, we have to seed the particular, water it daily, watch carefully the growth of it, use pesticides to destroy pests and at last after doing these it will grow as a tree and will give fruits. Care is the most important thing for all purposes. Likewise education has to be grown by people like the tree for which they have to work hard. A simple sloka will explain it.

सुखार्थी चेत्यजेद्विद्यां विद्यार्थी चेत्यजेत् सुखम् ।
सुखार्थिनः कुतो विद्या कुतो विद्यार्थिनः सुखम् ॥

If a person wants education he has to sacrifice pleasures, if he seeks for comfort, he should give up learning.

नास्ति विद्यासमं चक्षुः—

There is no eye equal to learning.

After acquiring education we have to know how to put it in use by which more people will gain. If there is no implementation there is no use of education.

पुस्तकस्था तु या विद्या परहस्तगतं धनम् ।

The education which is only in books and the wealth that has been given to others will not serve us in the hour of need.

It is also said that the education that is not put into use is like a barren land.

शास्त्रार्थं धीव्यमपि भवन्ति मूर्खाः यस्तु
क्रियावान्पुरुषः स विद्वान् ।
सुधिनितं चौपधमातुराणां न नाममात्रेण
करोति शान्तिम् ॥

People remain fools even after studying the scriptures. He alone is a wiseman who

puts his learning into practice. It is compared to a medicine. A medicine though correctly prescribed will not cure the disease of a patient by the mere mention of its name.

The development of a country is according to the education of its people. Hence it plays an important role in the progress of a nation. By these, we can understand the value of education. The people should by all possible ways make others get educated.

सर्वशक्तिप्रदा दुर्गा लक्ष्मीरेश्वर्यदायिनी ।
वाणो विद्याप्रदा चैव मङ्गलानि दिशन्तु ॥

INTERLUDES in SANSKRIT DRAMA

V. USHA
II Statistics

Literature has been divided by Sanskrit rhetoricians into two classes — दृश्य that which can be seen, and श्रव्य that which can be only heard. The दृश्यकाव्य can be represented on the stage. It is also called a Rupakam. Rupakas are tenfold viz., — Nataka, Prakarana, Bhana, Pahasana, Dima, Vyayoga, Samavakara, Vithi, Anka and Ihamrga. The difference between these categories lies in the difference in the plot, the hero and the emotion. The following slokas may be perused with advantage in this connection.

दृश्यश्रव्यत्वभेदेन पुनः काव्यं द्विधा मतम् ।
दृश्यं तत्राभिनेयं तद्रूपारोपात्तु रूपकम् ॥
नाटकं सप्रकरणं भाणः प्रहसनं डिमः ।
व्यायोगसमवाकारी वीथ्यङ्केहामृगा दश ॥
वस्तु नेता रसस्तेषां भेदकः

Vastu or plot is of three kinds — प्रकृत or renowned by tradition, उपाद्य or conceived by the poet, and मिश्र or partly traditional and partly conceived by the poet.

Rasas

Rasas or emotions that are considered to be the soul of poetry are nine in number — शृङ्गार the erotic, हास्य the humorous, रौद्र the pathetic, रौद्र the furious, वीर the heroic, भयानक the frightful, वीरभय the loathsome, अद्भुत the marvellous and ज्ञान the quietude. Vide the following extract :—

शृङ्गारहास्यकरुणा रौद्रवीरभयानकाः ।
वीरभयानकभयानकान्ताश्च रसाः पूर्वैरुदाहृताः ॥

Heroes in general are considered to belong to four different types — शृङ्गार

शृङ्गार, वीरललिता, and धीरशान्त. Valour, magnanimity, strength of character, resolute-ness and all other rare virtues are the characteristics of a Dhirodatta. Rama and the like are examples of this type. Haughtiness due to strength and valour, love of power, self-glorification, emulation, greed and the like are characteristics of the Dhiroddhata. Parasurama, Ravana and others fall under this category. Free from care, addicted to the fine arts and love and easy-going is the Dhiralalitha, of whom Vatsaraja, the hero of Ratnavali, is a typical example. Dhirasanta is an average hero possessed of humility, sweetness, liberality and other good qualities, ordinarily a Brahmin, like Madhava in Malatimadhava.

Nāndi

Nāndi means the introductory benediction at the beginning of every play. Nandi consists in homage paid to the Deity, Brahmins, Kings or the like, coupled with an invocation for blessing. Sahityadarpara defines it as follows :—

वागीर्वचनसंयुक्ता स्तुतिर्यस्मात्प्रयुज्यते ।
देवद्विजनुदादोनां तस्मान्नान्दीति संज्ञिता ॥

Nandi generally performed on the eve of any auspicious religious function like Upanayana, marriage etc.

सूत्रधारः

सूत्रधारः means the Stage-Manager. सूत्र (प्रयोगानुष्ठानं) धारयतीति सूत्रधारः—one who holds the conduct of the stage. This entymology is supported by the following authority :—

नाट्योपकरणादीनि सूत्रमित्यभिधीयते ।
सूत्रधारयतीत्यर्थे सूत्रधारो निगद्यते ॥

Sthapana or the Prologue

स्थापना, प्रस्तावना and आमुखं and synonyms. The word प्रस्तावना is used generally in Kalidasa's dramas and the later classical dramas

whereas the word स्थापना is used in the thirteen plays attributed to Bhasa. The prologue is called Sthapana lit., foundation, because in it the Stage-director lays the foundation of the plot. Sthapana is defined in Dasarupaka as follows :—

सूत्रधारो नटीं ब्रूते मारिषं वा विदूषकम् ।
स्वकार्यप्रस्तुताक्षेपि चित्तोक्त्या यत्तदामुखम् ॥

Vishkambha and Pravesaka

These are the two most popular of the five methods by which the Sucya portion of the plot is indicated in a drama. The इतिवृत्त or the plot of a drama consists of two portions viz., सूच्य and असूच्य. The portions that can be actually represented on the stage go by the name of Asucya. On the other hand, a battle and other similar things which are prohibited to be acted on the stage, uninteresting incidents and incidents that cover an unusually long period can only be indicated, and these things fall within the scope of the Sucya portion of the plot. The indication of a Sucya plot is described by rhetoricians to take place in five ways. They are विष्कम्भ, प्रवेशक, चूलिका, अङ्कास्य and अङ्कावतार.

Vishkambha is that preliminary scene in any act of a drama in which one or two middle characters take part and which briefly indicates past or future incidents.

वृत्तवर्तिष्यमाणानां कथाशानां निदर्शकः ।
सक्षेपायस्तु विष्कम्भो मध्यपात्रप्रयोजितः ॥

A Vishkamba is of two kinds — शुद्ध and मिश्र. In the Suddhavishkamba, middle characters (मध्यपात्र's) alone take part, and the conversation is carried on only in Sanskrit ; whereas, in Misra, low characters (नीचपात्र's) also take part, and the Vishkamba consists of a mixed dialogue in Sanskrit and Prakrit.

A Pravesaka is similar to a Vishkamba in that it is intended for brevity and indicates past and future incidents.

वृत्तवर्तिष्यमाणानां कथांशानां निदर्शकः ।
प्रवेशकस्तु नाद्येऽङ्के नीचपात्रप्रयोजितः ॥

Another method of suggesting the link between a prior and a later Act is by making some person or persons speak from behind the screen, and it goes by the name of *culika*. Sometimes the characters at the end of a certain Act themselves indicate what follows in the next Act, and this method of suggestion is called *Ankasya*. But where the later Act is so connected with the previous that it seems almost a continuation of it except for the fact that the poet has divided the plot into two Acts, the method followed by the poet is described by rhetoricians as an *Ankavatara*. This is a residuary device, and in all beginnings of Acts where none of the other four exists, it is supposed that the poet has resorted to the *Ankavatara*.

In *Pratima Nataka* there is a conversation at the beginning of the First Act between a female door keeper and the Chamberlain, which sets out that preparations are ready as ordered by King *Dasaratha* for Rama's Coronation. The door keeper as a *Nicapatra* speaks in *prakrt*, and the chamberlain as a *Madhya patra* in *Sanskrit*. Properly speaking, this dialogue has to be treated as a *Vishkambha* of the *Misra* or mixed type

although it is not termed such by the poet. In the Second Act there is a *Vishkambha* of the *Misra* type consisting of a dialogue between the chamberlain and the doorkeeper, which relates the tragic condition of *Dasaratha* and the general grief prevailing in the city of *Ayodhya*. The chamberlain speaks in *Sanskrit* and the doorkeeper in *prakrt*. The Third Act begins with a *pravesaka* being a dialogue entirely in *prakrt* between two *Nicapatras*, viz., *Sudhakara* and *Bhata*, which sets out that preparations are ready in the *Statue-house* for the visit of the queens. The Fourth Act too begins with a *pravesaka* consisting of a dialogue entirely in *prakrt* between two servant-maids of *Kaikeyi* - *Vijaya* and *Nandinika*, which sets out the *Bharata* has gone to Rama's forest of penance. The *Vishkambha* at the beginning of the Sixth Act consists of a dialogue entirely in *Sanskrit* by two sages who describe *Jatayus's* heroic fight with *Ravana*. This *Vishkambha* is *Suddha*. The Seventh Act begins with a *Misra Vishkambha* consisting of a dialogue between a sage and *Nandilaka* in *Sanskrit* and *Prakrt* respectively, which refers to the slaying of *Ravana* by Rama, the return-journey of Rama in the company of his wife, friends and allies and, refers also to the reception of guests at the Sage's Cottage where Rama halts in *Janasthana*.

BHAGAVAT GITA

The ways of the Ideal Man

P. MALATHI, I B Com.

He who knows the self as such becomes self-controlled, calm, withdrawn into himself, enduring and concentrated, and sees the self in his own body: he sees all as the self. Evil does not overtake him but he transcends evil. Evil does not trouble him, but he conquers evil. He becomes sinless, taintless, free from doubts and a knower of Brahman.

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते ॥

The wise one, who perceives all things as existent in the self and the self as existent in all things, hates none. When to the seer all things appear as nothing but the Self, then what delusion, what sorrow can come to that sage who beholds the Oneness? The wise-man relinquishes both pain and pleasure, having realised by means of meditation on the inner self, the ancient effulgent one, hard to be seen, subtle, immanent, seated in the heart, and residing within the body. The knots of the heart break asunder, all doubts disappear, and the impressions of accumulated deeds vanish, when a person realises Him who is manifest as everything, whether high or low.

योज्जामो निष्काम आप्तकाम आत्मकामो न तस्य ।
यागा उत्कामस्ति ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति ॥

He who is without desires, who is free from desires, the objects of whose desires have been attained, and to whom all objects of desire are but Self - he is free from birth and death, and having realised the infinite

Self, becomes merged in It. To him who has known the Self, all the scriptures are of so much use as a reservoir is when there is flood everywhere. He whose mind is not shaken by adversity, who does not hanker after prosperity, who has become free from attachment, fear and wrath — he, indeed, is a sage of steady wisdom. He who is everywhere unattached, not pleased at good, nor vexed at evil — his wisdom is fixed.

इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोऽनुविधीयते ।
तदस्य हरति प्रज्ञां वायुर्नाविमाम्मसि ॥

The mind which follows in the wake of the wandering senses carries away man's discrimination as the wind a boat on the waters. The man who lives devoid of longing, abandoning all desires, and who is without the sense of 'I' and 'mine' attains peace. One who is the same in honour and disgrace, the same to friend and foe, who has relinquished all undertakings (born of selfish desires and ambitions) — he is said to have gone beyond the forces of Nature.

मां च योऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते ।
स गुणान् समतिव्येतान् ब्रह्मभूयाय कुरुते ॥

He who serves Me, the Divine, with an unwavering devotion, crosses beyond the forces of Nature and is fitted for becoming one with the Absolute. He whose intellect is not attached anywhere, who has subdued his heart, whose desires have fled — he attains to supreme perfection, consisting of freedom from action, by renunciation.

NATURE IN KALIDASA

K. R. SUMITHRA
II B.Sc. Statistics

Nature has been given a more predominant place in the Indian drama literature. To make the viewers feel comfort from the seriousness of the story the dramatist described nature with verses. This has been seen from vedic period: Rig veda says that sages are inspired when they are animated near the rivers and mountains.

उपह्वरे गिरीणां सङ्गमे च नदीनां धिया
विप्रो अजायत ।

Nature has different qualities within it. We can see many Indian dramatist who describe nature in an excellent way. Among them Kalidasa is said to be the father in describing the nature.

In each of his works we can see his descriptive power and affection towards nature. For him, there is no difference between nature and man. He personifies rivers, trees and plants in his works. Even Shakespeare for all his magical insight into natural beauty is primarily a poet of human heart.

If we take शकुन्तलम् for example, we can see the richness in describing the nature. शकुन्तला is brought up by the शकुन्त birds, hence named after the birds. He admires her as the very daughter of nature. The emotional feeling being expressed by Kalidasa at the time of her departure from the hermitage has full of poetic zeal. The following sloka explains it well.

उद्गलितदर्भकवलाः मृग्यः परित्यक्तनर्तना
मयूराः ।
अपमृतपाण्डुपत्राः मुञ्जति अश्रुणीव वन
लताः ॥

The nature also blesses her with abundant wealth.

क्षौमं केनचिदिन्दुपाण्डुतरुणा माङ्गल्यमाविष्कृतं
निष्ठचूतश्ररणोपभोगमुलभो लाक्षारसः केनचिन्मि
अन्येभ्यो वनदेवताकरतलेरापर्वभागोत्थिते-
दत्तान्याभरणानि तत्किंसलयोद्धेदप्रतिद्वन्द्विभिः ॥

Nature has not become mechanical or personal to Kalidasa. He lived a life along with nature. Hence he would picture it in his works. His observation was wedded to imagination. Kanva conveys about the departure of Sakunthala. Here we can see how she grew every plant in the hermitage. This also explains the gratefulness of Kalidasa towards nature.

पातु न प्रथमं व्यवस्यति जल पुष्पास्वपीतेयुषा
नादत्ते प्रियमण्डनापि भवतां स्नेहेन या पत्नवम् ।
आद्येवैः कुमुमप्रसूतिसमये यस्या भवत्युत्सवः
सेयं याति शकुन्तला पतिगृह सर्वैरनुजायताम् ॥

In reply to that cuckoo birds sing a song [the answer from Nature]

अनुमतगमना शकुन्तला तरुभिरय वनवासवसुभिरि
परभृतविरुत्तं कल यथा प्रतिवचनीकृतमोभरो-
दृशम् ॥

He hasn't left even the cloud. He admires it and describes it as an auspicious thing for the people of the country. In his work 'मेघसन्देशम्' he describes the high lineage of the cloud.

जातं वंशे भुवनविदिते पुष्करावर्तकानां
जानामित्वां प्रकृतिपुरुषं कामरूप मघोनः ।
तेनार्थित्वं त्वयि विधिवशद्दूरबःधुर्मतीह
याञ्चा मोघा वरमधिगुणं नाधमे लब्धकामा ॥

Also we can find the description about the landscape of India, its rivers and forests. In this work he had made the cloud, a hero. This kind of skill is perfectly Kalidasa's. The cloud is the symbol of goodness and goodness as conceived by the Indians, does good to all, unasked for, never thinking about it, he is a Sijjana as yaksha.

The two simultaneous rising and setting of the two luminaries are compared to the worldly transitions.

पश्येकतोस्तशिखरं पतिरोषधीना-
माविष्कृतारुण पुरःसर एकतोऽर्कः ।
तेनोदयस्य युगपद्वयसनोदयाभ्यां
लोको नियम्यत इवात्मदशान्तरे ॥

Kalidasa in another work 'Vikramoornayam' describes a river similar to a woman angry with her nayaka. The river is lifeless; but described as a living being. Various moods of mood such as anger and impatience are attributed to it.

सुदृग्भ्रमङ्ग क्षुभित विहगश्रेणिरशना
विकर्यन्ती फेनं वसनामिव संरम्भशिशिलम् ।
प्राविद्धं याति स्वलितमभिसन्धाय बहुशो
नदीस्वपेणं ध्रुवमसहना सा परिणता ॥

With equal felicity, his pen describes the dynamic and static aspects of life and nature. The effect is heightened by the presentation of Nature throbbing in tune with the human heart, bursting with human passion and sympathising with misery.

He set out an analogy in the first act of the play "Malavikagimitram", through the mouth of parivrājaka.

अतिमाल भासुरत्वं पुष्यति भानोः परिग्रहादनलः ।
अधिगच्छति महिमानं चन्द्रोऽपि निशा परिगृहीता ॥

The fire increases splendour by reason of the sun's gift, whereas the moon derives her glory of virtue of her association with the night. The sun transfers all his glory to the fire at the end of the day.

The entering of the spring season in the work of 'Kumarasambava' excels the poetic talents of Kalidasa. The description of Parvathi is also excellent.

सद्यः प्रवालोद्गमचारुपर्वे नीते समाप्तिं
नवचूतबाणे ।
निवेशयामास मधुद्विरेफान्नामाक्षराणीव
मनोभवस्य ॥

The poet's high-soaring imagination reveals in the creation of rose-hired pictures and yet is ever held by deep consciousness of 'Truth to Nature', working as it does on a vast wealth of minutely observed facts in the kingdom; both Man and Nature, in the forest and in the city, on the earth and in the sky.

Kalidasa loved nature, rather like an artist would love a beautiful woman with all the windows of the senses wide open to receive in all her subtle charm. And rightly enough he has tried to enjoy lady Nature in as many as her moods as possible, exactly as young lover would desire to watch each other.

From these points we can understand that Kalidasa is different from others in his style and in describing nature. He is an exceptional poet who stands above all, as the king of poets.

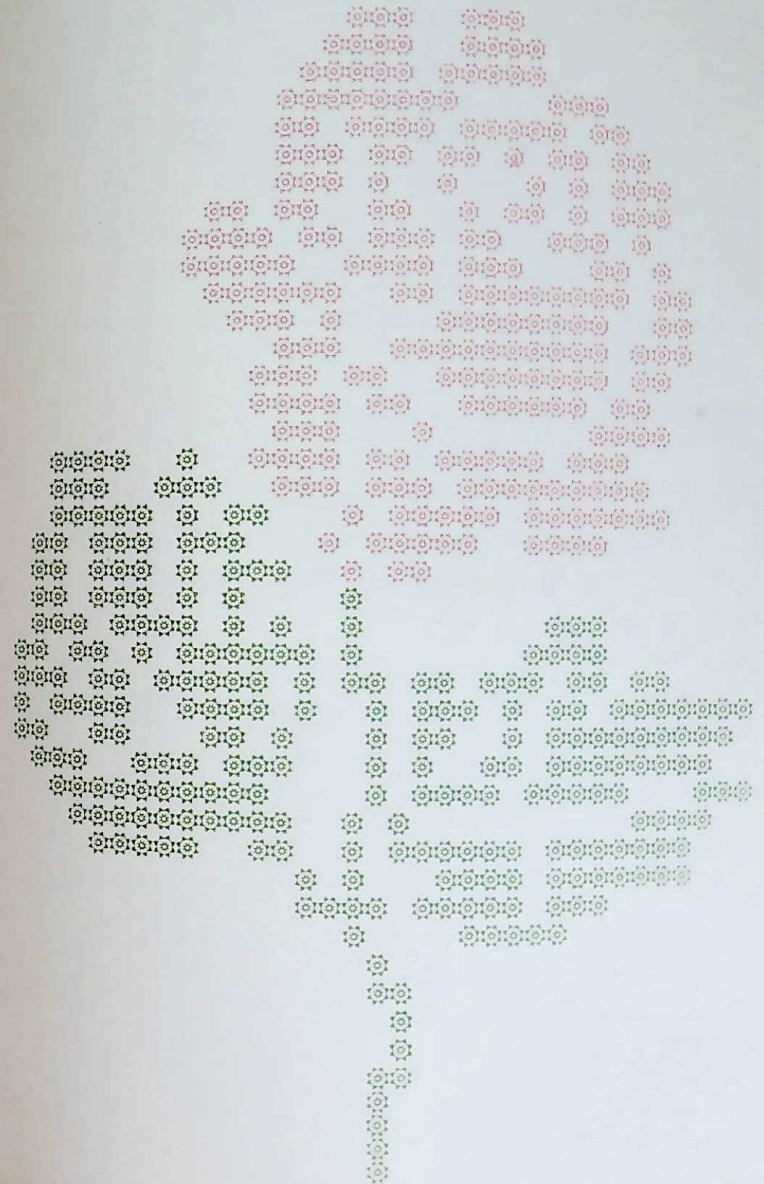
भावानचेतनानि चेतनवचेतनानप्यचेतनवन् ।
व्यवहारयति यथेष्टं कविः काव्ये स्वतन्त्रतया ॥

हर आदमी की कुछ न कुछ अभिलाषा होती है। बात यह है कि क्या यह अभिलाषा पूरी होती है कि नहीं। जब हमारी अभिलाषा पूरी हो जाती है तो मन खुश हो जाता है। हमारा मन दुगना उत्साहित होकर उस क्षेत्र में और भी आगे बढ़ना चाहती है।

जब मैं दसवीं कक्षा में पढती थी तब मेरी यह एक छोटी सी अभिलाषा थी। वह यह कि मैं अवश्य एक चूहे का आपरेशन कर सकूँ। आप अवश्य चकित होंगे कि ऐसी अभिलाषा भला लड़कियाँ सोच सकती है। भगवान की भला से मेरी आशा भी पूरी होने ही वाली थी। हम सब विद्यार्थियों ने मिलकर चूहों को 'डिसेक्ट' करने का दिन तय किया। उस दिन मैं स्कूल जरा जल्दी पहुँची। और आपरेशन की तैयारियाँ करने लगी। जब स्कूल की दूसरी घण्टी बजी हम सब 'लाइन' से प्रयोगशाला पहुँची। हम सब अपनी अपनी जगह पर बैठ लाईं। इसके पश्चात् एक एक कर हम सबको उस स्थान पर बुलाया गया जहाँ चूहे दिये जा रहे थे। मेरी बारी आई। मैं बड़ी उत्सुकता से ट्रे में एक बड़े मोटे से चूहे को ले आई। उस चूहे को ले जाते वक्त मुझे ऐसा लगता था जैसे कि कैदियों को खाना परोसा गया हो। फर्क इतना था कि उनके थालियों में भोजन और हमारे में चूहे। अपने स्थान में पहुँच कर मैंने ज्यों ही आपरेशन शुरू करने की तैयारियाँ की ज्यों ही मेरे मन में न जाने कहाँ से दया की भावना आई। मुझे लगा कि इस निदुरता पर मुझे चाकू नहीं चलानी चाहिए। परन्तु मेरी अभिलाषा इसका क्या होगा? जो मैं बरसों से

सोचती रहती थी। मैं कुछ इस तरह कम्पन हो गयी थी लेकिन अध्यापिका को आती देख मैंने जल्दी-जल्दी चूहे के पैरों पर बुझियाँ लगायीं। इतने में मुझे लगा कि चूहा हिल रहा है। पर क्लोरोकाम की कभी के कारण थी। अध्यापिका से कहने के लिए मैं ज्यों ही गई, तब तब अध्यापिका कान्टीन चली गई थी। मैंने तुरंत सोचा फिर आपरेशन शुरू कर दिया। ज्यों ही मैंने चूहे पर चाकू ले गई, चूहा शायद बने ड्रीमलैण्ड से जाग गया था। सीधा मेरे ऊपर लपका, कह रहा हो कि मुझे डिस्टर्ब क्यों किया। मैं डर के मारे पीछे की ओर लपकी। वह तुरंत अब तक एक मोटी के ऊपर लपका। वह मोटी जोर से चिल्लाई और 'घडाम' से नीचे गिरा। यह तो हमें बाद में पता चला कि उसके गिरने से नीचे रख गया चीजों चूर हो गए। इतने में चूहा जाकर अध्यापिका के हमाल के नीचे चला गया। हमें यह पता न था। हम उसे नीचे ऊपर खोज रही थी। इतने में अध्यापिका आती और जाकर अपना हमाल उठाया। लेकिन चूहा भी उनके हाथ में फस गया था। अध्यापिका डर से चिल्ला उठी। उन्होंने अपना हमाल एक ओर फेंका और जल्दी ही एक मोटी भागी। वर्ग का वातावरण कुछ इस तरह का कि सत सभी विद्यार्थिनियाँ डर के साथ-साथ मुस्करा रही थी। लेकिन इतने में घण्टी बजी और हम सब को अपने कक्षा में वापस जाने कहा गया। आप सोचते होंगे चूहा का क्या हुआ, वह चूहा अपने आप ही क्लोरोकाम में जा गिरा।

यही मेरी आपरेशन की कहानी है।

THE INDIA I DREAM OF

A land of joy, Eternal joy!
Not set back by petty sorrows
Rich in 'rich'; Poor in 'Poor'
That is the INDIA I dream of!

When the sun rises, I should see
No beggar spreading out his hands;
Budding faces; bubbling enthusiasm
That is the INDIA I dream of;

Let not politics be a gutter,
But a sweet smelling flower
Forget caste, creed and religion
That is the INDIA I dream of!

Talented people in all 'fields'
Doctors, Engineers and Scientists
Let them rise as the rising sun
That is the INDIA I dream of!

Let not trouble pull you back
From making India a land of success
Forget 'failure' - let 'success' be your code
That is the India I dream of!

HUMOUROUSLY YOURS

A sense of humour is necessary to get along in this world. It is difficult to imagine what the world will be without humour. It is the silver lining that relieves the clouds of sorrow, despair and dulness of frayed tempers and cobwebs of misunderstanding.

Dr. WILLIAM E. MOUNTFORD says: "Humour is the diabetes of credulous minds. It makes sugar out of human defects. It distils laughter and induces recovery. No potions, no pills possess greater therapeutic value than humour".

A customer who had begun to grow grey rushed to his druggist and enquired. "Do you have anything for grey hair?" Unwilling to give him a blunt answer the druggist replied, "Nothing sir, but the greatest respect".

The boy who had eaten many apples at a time and got unwell adopted the dodge of using humour to inform his mother about it, "Mummy" he lovingly asked, "Is it true that an apple a day keeps the doctor away?" without realising the guile behind the question, she replied, "That's what they say, why?" Then he broke the news, "Mummy," said he, "I kept ten doctors away today, but now I'm afraid I am going to need one".

Explained one to his friend, "We found a coupon in a packet of Washing powder which won us a car in which we sleep now".
"Sleeping in the car you mean?" Yes,
because the house is filled with packets.

Student humour is always spontaneous but sparkling in effect. While revising a lesson in science, the teacher asked a student, "Why are days longer in summer? The sun is hot and the days get hot and expand. In the winter, the days get cold so they contract". Science was met by science and the effect was telling.

The English teacher was testing the Grammar of his student. He asked "What kind of noun is trousers?". The teacher expected the student's to be flowers. But the reply took the teacher off his feet for a few seconds, "Sir", said he, "a most uncommon noun; singular at the top but plural at the bottom".

Humour comes in handy in times of need. Many use it to escape from their difficulties.

"What an ornament and safeguard is

*Humour
Far better than wit for a poet and
It is a genius itself and so defends from
insanities*

—SIR WALTER SCOT

So, humour as you see, is the greatest lubricant of trouble. If everyone cultivated a sense of humour the world will be a happier than it is now.

K LATHA, III B.C

AS ON OUR WAY WE GO

There isn't much that I can do
But I can share my bread with you;
And I can share my joy with you;
And some times share a sorrow
too—
As on our way we go.

There isn't much that I can do,
But I can sit an hour with you;
And I can share a joke with you,
And sometimes share a reversal
too—
As on our way we go

There isn't much that I can do,
But I can share my flowers with you,
And sometimes share your burdens
too—
As on our way we go.

There isn't much that I can do,
But I can share my songs with you,
And sometimes come and laugh with you.—
As on our way we go.

There isn't much that I can do,
But I can share my fears with you;
And I can share my hope with you;
And sometimes shed some tears with you
As on our way we go.

There isn't much that I can do,
But I can share my friends with you,
And I can share my life with you
what more can I share with you?
As on our way we go.

R. AMUTHA, II-Physics

If winter comes can spring be far behind

It was a beautiful Sunday morning. But not for Anupama. Anupama, a pretty girl of twenty, unaware of what the fate had in store for her that day was humming, a melodious tone — "Sunday morning up with the lark—" Anupama was the only daughter of her parents. She was the apple of their eyes. She also had a younger brother Nitin. She always used to get all that she wanted. Their parents would never turn down even her slightest wish and treated her like a treasured possession. And thus Anu grew up to be an innocent girl, pure and serene, quite unaware of the harsh realities of life. She never realised in all her 20 years that life was not merely a bed of roses. But it was not to be.

Alas fate was so cruel and it unveiled itself on the 15th of that month. A Sunday which she had considered to be a beautiful one. The telephone was ringing wildly. She rushed to pick. But in a moment, one pretty face was transformed to a pitiable picture. Her face became pale. She was trembling, with tears streaming down. Anu was stunned beyond means and wickered it was all a dream. But Nay. It was true. Her parents had met with a serious accident. The brakes in the car had failed. They were in a very critical condition. But when Anu reached the hospital it was all over. She gave a shrill cry and swooned. When she got back her memory she felt like a blindfolded child left to itself in the brink of frustration. She cursed the creator for being so heartless to her. Her brother was too young to understand the great loss. Anu, wanted to put an end to all her sufferings and agony of a girl with no one to turn to. She reached out for the TOXIC PILLS, but, wait . ? what did she hear from the next room ? Her favourite piece of western music wafted in the air from the next room. Bob Jackson was singing in his crystal voice ". IF WINTER COMES CAN SPRING BE

FAR BEHIND... "Life, so sweet... divine" The magic in the voice stirred suddenly. She seemed to realise a truth. She felt, her favourites singer Jackson was trying to give her a secret message only for her. The song echoed her mind and she felt she was being strengthened by an unknown confidence. Yes she would live. It was the winter of her life. A period of sufferings, pain and hardships. But she would face it, overcome it. She would live in the anticipation of spring. A period of joy, of eternal bliss. Yes she would fight and wait for it.

A new ray of hope encircled. She took a decent job (thanks to her BA degree) to forget her worries. She inspired her younger brother to study well, and achieve distinctions in life. By her sincere efforts, she influenced everyone in her office. A problem, everyone seemed to approach her. She was a symbol of confidence, sincerity and poise. By and by she rose in her career. Meanwhile, her hard work, and unparelled determination and ambition, saw that she passed her MBA exams.

Six years had passed like hours. Today at 26, she is a Junior Executive in a prestigious concern getting a handsome salary and attractive perks. But the Almighty presented her with a precious gift which she considered more valuable than all the material and financial comforts that had been showered on her. It was again on a Sunday, 6 years later that he had proposed and they were to be happily married in a few weeks. This was the SPRING of her life. As she glanced outside the window she saw the glossy leaves with dew drops, on them, the colourful flowers in the pretty garden. She felt the entire world was reflecting her happiness. Time had helped her to heal her wounds. Yes this was the spring of her life.

The Calcutta Airport was busy as ever with the hustle bustle of the passengers and the anxious faces who had come to send Mr. Prashant and Mrs. Anupama Prashant to Singapore was ready. She heard the names being called out by the announcer. Anupama in her blue bordered chignon saree was look-

ing very pretty. With their cup of happiness full Anu boarded the plane. As the Aircraft took off, as Anu was thinking of the prestigious career that awaited them in Singapore, a melodious tune lingered in her heart and it would, she was sure, linger on forever—"If winter comes can spring be far behind".....

R LAKSHMI, III B. Com.

SECRET OF SUCCESS

"What is the secret of success?" asked the sphinx

"Push," said the Button.

"Never be led", said the pencil

"Take pains", said the window

"Always keep cool," said the Ice

"Be up to date", said the calendar

"Never lose your head", said the Barrel

"Make light of everything" said the fire

"Do a driving business" said the Hammer.

"Be sharp in all your dealings, said the knife

"Find a good thing and stick to it" said the Glue

K LATHA, III B Com.

THE LIFELESS LIFE OF POOR

A Summer Morning
In a Far Country Side
Manhood,
Risen from their bed,
Rushing, Rushing,
Once again,
For a Monotonous Mechanical Day,
Struggling, Fatigued,
They Strive,
To look upon for some meaning in LIFE
Do they achieve their non-stop goal?
Do they acquire their burning desire?

PEACE, PEACE, PEACE,
Voices of the Religious People -
PRAY, PRAY, PRAY,
Voices of the Religious People -
Poor People's howl: Food, Shelter;
Where they can meditate on peace, prayer?
From Morn to Eve,
They work till their hands become rough.
No Appreciation; No Ambition;
They LIVE!
They are bound to be a machine.
Can people think upon any remedy?
Can people try for a better life?

TROT, TROT, TROT,
The Children walk bare-footed on mud,
PAIN, PAIN, PAIN,
To see them dragged to child-labour;
Their secret wish: Freedom, Recreation;
Where can they think of this in midst of clutches
Their Daily Task:
Is to work with their parents;
No Enjoyment; No Education;
They GROW!

Their innocence vanishes in their tender age
Should they be brought up in this way?
Should they live in these ill surroundings?

FAST, FAST, FAST,
The Movements of this twentieth century;
SLOW, SLOW, SLOW,
The achievements of this Democratic Country;
Rich men's aim: Money, Pleasure;
Where are they moved of poor's tears?
Power and Wealth
Become the prominent rulers of the WORLD
No Philanthropy, No Unity,
Among Human beings.
Is this the Life we ought to live?
Is this the gratitude we owe to God?

R. Rema II Litt.
I Prize - Poetry Writing Comp

DEFT DEFINITIONS

- Income-tax—Fine for your intelligence in earning.
Poise—The ability to continue talking while the other person picks up the bill.
Popular—To be gifted with the virtue of knowing a whole lot of uninteresting people.
Dignity—One thing that cannot be preserved in alcohol.
Bank—An institution where you can borrow money if you present sufficient evidence to show you don't need it.
Joke—Enjoyed by some and mis understood by most.
Wastepaper basket: something to throw which is near

ADVERTISEMENTS AND CONFUSION

For over a decade advertisements have played a key role in boosting up the business of a concern. The chief aim is to make the product's name ring in the minds of the consumers. The consumers, on the other hand are also chiefly guided by the slogans in the advertisements whenever a question of selection comes. The concern's efficiency today is measured purely only on the basis of how effectively and colourfully they advertise. With the simultaneous developments in the mass media interesting programmes being telecast everyday, one cannot deny the fact that advertisements have started exploiting and confusing the consumers.

With large number of advertisements thrown open to the public and new products cropping up in the market the people are thrown into a state of confusion and cannot distinguish one brand from the other. It is also a sad plight to see that some of the slogans which are very familiar to the people are repeated again and again, as often that the people get confused whether they relate to the same product or a different one. We have the 'Cibaca' advertisement shown even thrice a day, that people sometimes get fed up with them.

Advertisements relating to the same product but different brands also confuse the consumers. Regarding the detergent bars we have Rin, Regal, Total, Wheel and many more to follow. A mere look at all these advertisements is enough to create confusion. A consumer is in a perplexed state not knowing which one to buy and starts buying a different brand every month to test their effectiveness.

The advertisements about televisions are ever worse. Today's buyers have started going by the slogans given in these advertisements. A buyer who is enthralled by 'Neighbours' envy, Owner's pride, goes in for Onida and one who is fascinated by

'Solidaire for Sunday movies and CAT 1000 goes in for Solidaire. The quality or the durability of a product are not at all taken into account and the guides to action are only the slogans.

Regarding advertisements for suitings and shirtings we have invariably dozens of men walking in well-tailored suits in all the textile - ads. I wonder whether one could distinguish at all between Digjani, S. Kumar's, Raymonds and Gwalior.

The result of all these things are that instead of helping the consumer to make a better choice they really bring down their sense of judgement and help them make a bad choice. It is also to be noted that instead of really boosting up the business of a firm they in fact make it static and even pull it down, at times. This is because the consumers keep on testing all the products all the way and they never remain loyal to a single brand. The increase in the number of advertisements is the logical reason behind this.

With innovative ideas developing in the marketing field it is but natural that the firms adopt newer techniques to attract people. For example we had the fruity coolsip to come out first with tetra-packs and now we have the Great Shake too. A day will come when the markets are flooded with such tetra-packs of drinks. The introduction would have perhaps helped the consumers, but if the trend continues the consumers may be utterly confused.

With the institution of awards for best television - ads problems seem to be more acute. The buyers may attach more importance to the products which win a prize. They forget to remember that the awards are given not for the quality of the products as such but for the eye-catching advertisements

they telecast. Several concerns have now started sponsoring certain popular TV channels to win the good will of the people. Though the initial investment may be heavy they often prefer people to go in for the programmes offered by the firms which telecast the best. Such tendencies would be avoided at any cost.

Too many advertisements regarding the investment opportunities also seem to confuse the consumers. The result is that they make bad business investments and regret it later. We have advertisements of Shakti Safe Vaults, MCC Bank, TNSC Bank etc. Whenever they see a bird flying

on the screen they remember the advertisement of the TNSC bank. They never try to know more of it but only get confused.

But this does not mean that advertisements are bad. As the maxim goes 'Too many cooks spoil the broth, too many advertisements have also confused our people. There also seems to be a marked similarity between some of the brands. In the end they destroy the buyers' sense of discrimination and they buy products swayed by its advertisement rather than its quality.

—S. RATHNA, III B.Com.,

What is in a name?

DO we ever stop to think about our names or the qualities and associations they may imply? Very few do. As far as I am concerned, names have always fascinated me.

To begin with, we have the most popular dramatist, 'SHAKE' SPEARE, the most nervous man. I see him quiver at the very mention of his name, so let us leave him alone. JONATHAN "SWIFT", the quickest author, who seems rather impatient as I call to him. TOLS "TOY", the most childish who is in the company of MIL "TON", the heaviest poet.

The holiest author is none better than ALEXANDER "POPE" and the tallest is "LONG" FELLOW. The most fashionable author is JAMES "JEANS" and the colourful poets and authors are ROBERT "BROWN" and GRAHAM "GREENE" but if given the choice we'd rather keep the company of the world's richest novelist "GOLD" SMITH.

The watery poet is RUPERT "BROOKE". The most romantic is "LOVE" LACE; the prose writer forever in debt is GEORGE "BORROW". And so ends our tale, an END we must all inevitably face sometime - a thought which ROBERT "GRAVES" does not allow us to forget so easily.

LEENA VARGHESE, II Litt.

'Departed Plants'

There were three plants
Once planted in a 'Garden'
Of FRIENDSHIP:
Three plants
Of different species.
They grew together:
They danced together:
They enjoyed together:
Life was pleasure to them
Yes, Of course,
Until a sudden, strong, change
One plant, the elegant one
Was uprooted from its original position
By the 'Gardener';
He joined it with other plants
In a different row.
It had its fun in the midst of
New Company.
Forgetting, the old one.
The other two mourned in agony
Their tears;
Wet the mud
Oh!
The cruelty of fate.
Did their friend realise this?
The Creator alone knows!
Readers of this poem,
Can you bring them TOGETHER?

R. REMA, ILL

THE ILLOGICAL ENGLISH LANGUAGE

We'll begin with a box,
and the plural is boxes;
But the plural of ox
should be oxen and not oxes,

Then, one fowl is goose
but two are called geese,
Yet the plural of Moose,
is just moose and not meese,

You may find a lone mouse
or a number of house
But the plural of house
is houses and not hices.

I speak of a foot,
and you show me your feet;
But I give you a boot
could a pair be called beet;

If one is a tooth,
and the whole set are teeth;
Why should not the plural
of booth be called beeth?

The masculine pronouns
are he, his and him;
But imagine the feminine
she, shis and shim;

So that's English,
I think you'll agree;
Is the trickiest language,
that you ever did see.

R. KOUSALYA, II Litt.

A PRAYER

ALMIGHTY! TO THEE, I
BOW MY HEAD
CRAVING FOR YOUR
DIVINE GRACE AND
EVERLASTING
FORGIVENESS. OH
GOD! LET ME
HOPE THAT MY
INTELLECT AND
JOY ARE MADE
KNOWN TO ALL MY
LOVING BRETHREN,
MERELY
NOT BY MY
OWN
PROPAGANDA, I'M SURE IT
QUICKLY DISAPPEARS LIKE
RAIN DROPS ON LEAVES; BUT BY
SINCERELY
TREADING THE RIGHT PATH
UNTIL
VANITY, IF IN ME, SHOULD FIND A
WAY OUT, SO THAT I SET AN
EXAMPLE OF HOW
YOU CARE FOR
ZERO DEFECT IN EVERYBODY.

K, SUBASRI, II B.A. Lit.

HOROSCOPE - TALLY

From
Mr. Trigonometry,
S/o. Mr. Algebra,
Door No. X2,
Linear Equation Street,
Cos - 40.

To
Mr. Astronomy,
S/o. Mr. Statistics,
Plot No. 4, Median Lane,
Sin - 60.

Dear Pythagoras,

With correct graph, I have verified your daughter, Miss. Polynomial's horoscope with my Son's horoscope, i.e. Mr. Logarithm Q.E.D. It suits simultaneously with all Zero's in nine squares. By Euclid's grace if it gets hundred percent success, we will have the Function at Venu Diagram with Relations.

Thanks from Trigonometry to astronomy.

Yours associative,
friend - Mr. Trigonometry.

--x:o O o:x--

MAGIC OF NUMBERS

$$\begin{aligned}1 \times 9 + 2 &= 11 \\12 \times 9 + 3 &= 111 \\123 \times 9 + 4 &= 1111 \\1234 \times 9 + 5 &= 11111 \\12345 \times 9 + 6 &= 111111 \\123456 \times 9 + 7 &= 1111111 \\1234567 \times 9 + 8 &= 11111111 \\12345678 \times 9 + 9 &= 111111111 \quad (\$ = +)\end{aligned}$$

R. KOUSALYA II Litt.

THE DECISION

"Surely nothing is impossible". These words were ringing in her ears.

"You are not an illiterate to understand the gravity of my affectionate advice. It is wrong to keep you anymore with me. You should not reject him for such a simple reason. You should try to turn him in to new man. By this, you would prove yourself to be a fitting wife. Surely nothing is impossible. Ponder over and convey your acceptance at the earliest" said Meena's father.

Raja was the Managing Director of a big estate at Tambaram. He had all the comforts of life at his beck and call. His residence was at Guduvancheri. Car and servants were always at his disposal. With his influence, he managed to get a good post in a Bank for his daughter, Meena, at Kanchipuram, which is a little way off. So, Meena was left with her aunt at Kanchipuram. Meena used to visit her father's place every month. The aunt had a son, working at Delhi and a daughter studying in school. Aunt wished Meena to be her daughter-in-law but this was not discussed with either Raja or Meena. By virtue of his wide contacts Raja was able to get a horoscope of a boy. He was a reputed Chartered Accountant, doing independent business earning a lot of money. Since the horoscope of both matched well Raja made enquiries of that boy and also arranged a day for the boy to see his daughter. The boy was smart and well-built. Although, Raja was fully satisfied there was a snag in it. The boy, owing to his pressure of work, used to drink a little to off set his mental strain. This was divulged to Meena. Lack of motherly affection was not at all felt by Meena as she was taken care of so well by her father, Raja. Raja was also doubly sure of getting the acceptance of Meena for the proposal of

marriage, with the said Accountant, as she used to agree with decisions — without all her exception. But Meena the boy could not swallow the idea of "occasionally drinking a little". Actually, she had painted a picture about her future with this husband. So, she emphatically but politely suggested that she wanted time to think it over. Raja could not digest Meena's words, though he expected it. However, he accompanied Meena to the station to so that she could attend to her official duties the next day. It was during this walk to the station Raja told her "You are wise enough to make a right decision. Yet, as a parent, particularly when you are motherless, it is my responsibility to see you wedded soon to a right person and so, I have made this choice. Except that he drinks occasionally, nothing is wrong with him. When you become his wife, he may not be lonely and the strain of his official duties ought to be lessened by your company and he may stop drinking. Surely nothing is impossible. You can make him turn over a new leaf. I've told you my views. You may think it over and I wish you convey your acceptance as early as you can, so that I can take further steps to arrange your marriage".

The Kanchipuram train had arrived at Guduvancheri by that time and Meena parted from her father. She took the seat in a vacant corner, near window. She was brooding over her father's words. "Surely nothing is impossible..." Simultaneously, she could not totally reject the idea that such "occasional drinkers" have turned out to be "very great drunkards" and the consequences of that to the family.

After the train had passed many intermediary stations, it stopped at Pazhia Searam, with a jerk. Here, an aged-couple and

young couple with a boy six of years entered. They were only illiterate labourers. The old lady and her daughter sat by Meena and the old man and his son-in-law seated opposite them. Seeing that Meena was alone, the old lady enquired about her. The talk continued and the aged woman also gave an account of her life.

Appreciating her open-mindedness, Meena, enquired whether her husband was sick as he appeared to be so. The old woman said that he was a habitual drunkard and so he seemed to be sick. But for that small deficiency in his life, she found it a pleasure to live with him. The old man never failed to exhibit his affection towards others in the family. So, saying the old lady opened her basket, took out some tiffin and handed it over to her husband. The old man, with

great strain, walked in the moving-train and handed over the tiffin he was having in his hand to his grand-son. Meena was very happy over this incident. Continuing her narration, the aged-woman said that she could not find any other deficiency in him throughout her life with him so far. She confirmed, "It is all due to the determined efforts of ladies, it is possible to mend any person and achieve the best out of the husband".

By then they had reached Kanchipuram. Meena thanked the family and got down. Now she had come to a firm decision on her future. As soon as she reached her office, the first thing she did was write to her father of the Chartered Accountant husband. She considered that though the labourers are illiterates, their attitude in life are far more practical.

K. SUBASHRI II Litt

Teacher : (to bring out the idea of size)
Mention the difference between an elephant and a flea.

Tommy : "Well, an elephant can have fleas, but a flea cannot have elephants."

Father : "How are you getting on at school, my dear boy?"

Son : "Be a sport, dad, I never ask you how you are getting on at the office."

Garam Masala

-What fruit is found in a calendar

- A Date*

-What are the three words which are used often?

- I Don't know*

-Where does Thursday come before Wednesday?

- In a Dictionary*

-What is that which goes with a train,
comes with a train,
is no use to the train,
yet the train cannot go without it?

- Noise*

--What are the largest ants in the world?

- Giants*

-What is that from which the whole
may be taken, and yet some will remain?

- Wholesome*

-OICURMT - Oh! I see you are empty !!

-J. T. S. - Jagdish Thakordas Shah.

What would you like to do?

- Just to sleep.

What would you like to eat?

- Jalebi tenderly sweetened.

Where would you like to go?

- Journey to stars.

When would you like to go?

- January the sixth.

The Heart of a friend

Oh! The heart of a friend is a wonderful place,
where one finds contentment and peace
where the grasp of the hand
shows the understanding;

As the blessings of closeness increase

Oh! The heart of friend is
a place so sweet and so rare,

To love, to enrich, to enjoy,
Respond to its needs

And thrill while forgetting the cares that annoy.

Yes, the heart of a friend is
the one great gift

As life lengthens and twilight descends

The last thing I ask as I
finish my task

Is to live in the heart of a friend

REPENTANCE

I poisoned him. I killed my uncle. In two hours I would be free. And I would be rich. I left the house at 8 p.m. I must confess that I felt nothing but relief-joyous relief. I did not feel guilty at all. But of course, I did feel nervous. I was scared of getting caught. When I walked out of the house I could feel my cheeks burning, my lips were parched. As I started walking I forced myself to calm down. Very soon I was strolling down the road in a leisurely fashion towards my friend's hostel. I would spend the evening at her place chatting and watching TV, after all I needed an alibi.

I hated my uncle. He was an ogre, a tyrant. He enjoyed bullying me without rhyme or reason. I hated him from the day my widowed, long-suffering, mother died leaving me at the mercy of this cruel brother of hers. She too had hated him all her life. He was dishonest and greedy. I remember her telling me how she loathed him because of his ill-gotten wealth. Since her marriage she had broken off all relations with him. Even when we were in utter penury after father's death, mother did not go to her rich brother for help. She had too much self-respect to grovel at the feet of a smuggler. Besides, mother knew how her brother loved hurting others-how he exulted in humiliating people. Instead she eked out a living by working as a door-to-door sales woman rather than turn to her brother for help even though he was filthy rich.

How ironical that when she died leaving me destitute at the age of ten, I had to seek refuge in the house of this very man. He came to take me away from the house where I had lived for so long with my mother and he dumped me in his huge house. From the moment I entered that house, life became a hell for me. I became a prisoner in that

loveless house. Outsiders probably thought that I lived in the lap of luxury, but nothing could be further from the truth. Uncle was incredibly stingy with his money. He might have been one of the richest men in town but he was also one of the most miserly. Uncle also never tired of telling me how he expected me to pay him back-every paisa he had spent on me as soon as I started earning. But I had other plans! I would have his money-not he mine.

Over the years uncle became more and more tyrannical. However, until I could become economically independent, there was no escape for me. I longed for the day when I would be able to get out of his clutches. Therefore, I decided to pursue the medical profession. Once I became a doctor I would at last be free and prosperous too! Of course, I would be prosperous because I intended to get the old man's riches too!

Occasionally he used to force me to play cards with him. Old age was catching up with him. Being a chronic heart patient he could not stir out of the house. His only entertainment was watching television and playing cards. Because of his sour nature he had very few friends. Instead of enjoying the evenings with my friends, I was wasting my time playing cards with the old man. He knew I hated it and this gave him some sort of sadistic pleasure, of that I am sure.

I was biding my time, waiting for the opportune moment to strike. First I would subject him to slow torture-just mental torture-no physical pain yet. Let him know what anguish and anxiety is. This would be my revenge for all the insults he had heaped on me. After he had suffered

enough, I would then strike the fatal blow and have time to plan it out. It would be the perfect murder. And then I would inherit all his wealth.

One day the old man had slight fever. Naturally, he asked me to examine him and give him some medicine to relieve his discomfort. This was a God-send. I could now execute phase one of my scheme. Nothing but a cold and a simple decongestant like coldarin would have given him relief. But I put the fear of death into him. After all uncle was a heart patient. I played on that fear. He readily believed me what I said him was tantamount to a death sentence. I still remember every word of our conversation.

"So that's it" said uncle thoughtfully. His words came slowly. He raised his eyes and looked at me. I stared back at him through my glasses. I wondered if my eyes betrayed anything.

"That's it" I replied and lowered my gaze. Uncle fumbled with the cards and spoke again. Still looking at me blankly. "How long do you give me?" My voice sounded hoarse.

"I don't know? I'm not sure. One cannot be sure".

"Come on Suma. You know the truth out with it" I't looked as though his lips were trembling. I felt triumphant. I had at last, succeeded in tormenting him. This was just the beginning of my revenge.

"A month... may be two..." I whispered trying my best not to sound gleeful.

"You know Suma, I'm grateful to you. Yes, I'm very grateful. Now I know everything it's better that way"

I kept quiet.

"Suma" said uncle "I want to tell you something, I've got lots of money... more money than you can guess"

"But uncle... I don't know why you are telling me all this!

"You are my only relation" said the old man, gazing at me in a strange way. "I've always been very fond of you. Things aren't always what they seem, you know".

I felt like laughing out loud or was he having the last laugh at my cost! But I held my peace. Instead, all I said was.

"Please, uncle... Let's not talk about it. Besides it could be wrong. It's easy to make a mistake. You never know...?"

What was happening to me? Why was I becoming soft?

Uncle sat up abruptly. Once again in his old dictatorial manner he said,

"I won't allow the normal routine to be disturbed. After dinner we shall play cards as usual".

Then, very softly he added in a flattering voice "you like playing cards with me, don't you, my child?"

Never before had he spoken so gently. I felt perplexed. But I could not afford to waste time on such sentiments. I had to start planning as to how I would take my ultimate revenge. That night after uncle had gone to sleep, I crept up to the terrace and sat there till the early hours of the morning thinking of my plans. The result was that the next morning I felt feverish and by the evening I had high temperature. I cannot recollect clearly what happened after that.

Anyway I recovered on the fourth day. I remember sitting up in bed and uncle coaxing me to drink medicine. It was at that moment that suddenly like a flash an idea occurred to me. Poison! Why had, I not thought of it before? That bitter medicine had triggered off my thought process. Uncle was saying something very strange.

"The time for us to repent has come, both for you and for me". It made no sense

As soon as I felt strong enough to get up, I dashed off to the hospital laboratory, where I used to work and being an intern, I had no difficulty in taking what I needed.

That night I gave money to the servant so that he could go and see a film. After an early dinner, we settled down to a game of cards and finally we had coffee. I insisted on preparing it and that was my only chance to do the needful.

Uncle took his cup and went to his bedroom mumbling something about having to write letters. I walked out of the house, pretending to go for an evening walk. On my way out, I met the servant returning from the film show. Good That would reinforce my alibi. I instructed him to give uncle his regular glass of milk after an hour or so.

I had wanted the servant to discover the dead body. It should appear that uncle had taken too many sleeping pills. And indeed it was the servant who found uncle lying dead in his bed. The boy raised an alarm and called the neighbours to inform the police.

When they eventually came to pick me up from my friend's place, I was tired of

waiting I was on the point of breaking down and confessing everything. But I did not.

They took me home to uncle's bedroom. He was lying dead on his bed but why was there such a lot of blood all around and on the bed? I could not understand anything. They thrust a letter into my hands It read :

My Dear Suma,

I have decided to kill myself. That will save me the indignity of dying at your hands. I don't want to die like a trapped rat... I'm glad it will be over soon. I'm not afraid to die, but I must go with dignity. Do you think I would be stupid enough to have that coffee which you probably would have poisoned. You tried to bluff me by saying that I was fatally ill. You wanted to torment me. After you examined me, I went to a heart specialist. Well, even if I survived you would kill me. Just when I was growing fond of you and thinking of leaving all my property to you, you betrayed my trust in you.

However, I can't deny that my money is tainted. Now I feel repentant I want to atone for my sins, so that God won't hold it against me. In spite of my sins I'm a believer. I'm leaving my money an orphanage".

Your Uncle

—o: O :o—

S. RATHNA, III B, COM

"OH TO BE A GENIUS!"

Listening to a beautiful song, or reading a gripping novel, watching a prodigy it is but natural to sigh with envy and wish that one had some talent or another to qualify to be a genius. How often has one longed to have something faintly resembling genius?

But here is some balm to the legions of ordinary people who have no spark of genius in them. In fact they should be happy to be so very ordinary. We can rightly echo with Shakespeare that Genius has something akin to Madness.

Johnson, known for his strange habits and prejudices was also a genius. Along with his well known prejudice for the Scots, as noted by Boswell, his biographer, he also had the strange habit of touching lamp posts whenever he walked along them. If he happened to miss touching one he would go back and touch it before proceeding further.

Byron, the Romantic poet, won the hearts of many, especially ladies, with his verse. Byron, thoroughly individualistic, even as a student displayed eccentric qualities. Much to the alarm and indignation of the authorities of Trinity College, Cambridge, Byron kept bulldogs in his rooms and a bear cub that he said was "in training for a fellowship".

His contemporary, Shelley, too did not lag behind in eccentricities. Besides learning

Greek and Latin he also experimented in Chemistry and electricity that culminated in many boyish pranks-'from an electric shock to a tutor to the setting on fire of a haystack' because he wanted to have a hell of his own! Besides this it was his delight to dress his sisters and himself in strange costumes to personate spirits or fiends, to take a firestove and fill it with some inflammable liquid and to carry it, flaming to the kitchen and 'it seemed too probable', says his sister "that some day the house would be burned down", Of course that such a calamity did not occur is our good fortune. There are many such instances in the lives of great men-writers, scientists or genius in any other field. It is impossible to list all their eccentricities here. These examples should serve to illustrate that genius is not always a state to be desired. Perhaps those who are unhappy that they lack some extraordinary gifts should get cheered by the fact that they are also free from some eccentric trait. May be it is like the fox consoling itself that the "Grapes were sour". But be that as it may, there is some consolation, as Professor Higgins of "Pygmalion" fame says, in being just an 'ordinary person'.

So next time you come across a genius you need not envy him but rather take heart that you are spared of some eccentricity-along with genius of course!

Miss A. SUDHA
Asst. Prof of English

The mind is a wonderful thing. It starts working the minute you're born and never stops till you stand up to speak in public.

One way to live longer is to cut out all the things that make you want to live.

If you are waiting for a bus you never see one if you are driving there's always one right in front of you.

MATHEMATICALLY YOURS

REPORT ON THE BIRTH CENTENARY CELEBRATIONS OF THE MATHEMATICAL GENIUS SRI SRINIVASA RAMANUJAN

A week long celebration was organised under the auspices of the Department of Mathematics to commemorate the birth centenary of the Mathematical wizard of this century 'Sri Srinivasa Ramanujan'. The week long celebrations include a number of special events. There was an impressive participation of 70 students in all the events. The celebration started on the 12th of October and ended on 16th of October.

On the first day, there was a quiz competition for the senior students belonging to IInd and IIIrd B Sc. (Maths and Statistics) classes. The participants were divided into seven groups and Mrs. Chandra Madhavan, Professor in charge of the Department of Mathematics also the vice president of the Association, was the quiz master. Both first and second prizes were bagged by III Maths Students. Ms. V.R. Janaki and Ms R. Kalyani were the lecturers incharge of organising the Quiz and P. Anuradha and J. Geetha of III Maths were the student secretaries assisting them.

On the second day, a seminar was held highlighting the work of Sri Srinivasa Ramanujan. Ms. Chandro Madhavan was the organiser and Miss B. Jothi was the student secretary. Six students of B.Sc. final year Mathematics took part in the seminar. Each of them explained one typical aspect of Ramanujan's career as a great mathematician. The extempore speech of these participants evoked applause from the audience. It showed the enthusiasm of the budding mathematicians of B.Sc. III Maths and the amount of hardwork they had put in to collect memorable examples from Rama-

nujan's works. J. Geetha and P. Anuradha of III Maths secured the 1st and IInd prizes respectively. While Geetha explained how the expansion $\sqrt{1+2} \sqrt{1+3} \sqrt{1+4} \dots$ was simplified by Ramanujan to get a result of three, Anuradha highlighted Ramanujan's career and his life as a genius in Mathematics.

The third day was a day of puzzles in which the participants took part with great enthusiasm. Ms. Kanakavalli was the organiser and K. Rajalakshmi of III B.Sc. Maths was the student secretary. There were six participants, all from final year B Sc. They puzzled the audience with their intelligent puzzles. K. Rajalakshmi of III Maths and K. Maithreyi of III Physics bagged the first and second prizes respectively. The day was also marked by some interesting puzzles and riddles explained by Mr. Shahul Hameed a special invitee on that day.

There was a separate Quiz for the students of arts and commerce on the fourth day. This quiz was conducted by P. Anuradha of III Maths. The students from the above groups took active interest in this event. The 1st and IInd prizes were secured by II B.Com. and III B.Com. Students.

On the last day, there was a quiz for the girls of the first year classes in which Mathematics, Statistics and Chemistry students took part. Miss J. Geetha of III Maths was the Quiz master. As expected the Mathematics group came out with flying colours and secured both the prizes.

The week long celebration came to a ceremonious end, leaving only a formal closing function that was arranged on 28th October. The Mathematics Association

Secretary Miss P.R. Geetha of III Maths did a good job in organising the week long celebrations.

On 26th of October our Principal unveiled the portrait of 'Sri Srinivasa Ramanujan' in the Library. The portrait was donated by "The College Book Centre", T. Nagar. Dr. Geetha S. Rao, an active member of the Ramanujan Institute was the chief guest. She gave a lecture on "Magic in Mathematics", which was really thought

provoking. Her speech laid a magic spell on the audience.

A formal vote of thanks was presented thus bringing the entire programme to a close. This celebration would certainly have inspired some of our budding mathematicians to work hard and rise to the level of the great Ramanujan, the pride of the entire world.

We are proud to state that our college was the first to celebrate a week long Ramanujan Centenary.

P. ANURADHA,
III B.Sc. Maths.

Wonder of Trisectible Numbers

12345678987654321	X	207	=	255555550444444447
123456787554321	X	207	=	25555555044444447
1234567654321	X	207	=	255555504444447
12345654321	X	207	=	25555044447
123454321	X	207	=	255504447
1234321	X	207	=	2550447
12321	X	207	=	25047
121	X	207	=	25047
12345678987654351	X	108	=	133333330666666668
12345678987654321	X	225	=	277777772222222225
12345678987654321	X	243	=	2999999994000000003
12345678987654321	X	162	=	1999999996000000002
12345678987654321	X	406	=	4999999990000000005
12345678987654321	X	207	=	255555555044444447

Compiled By K. Rajalakshmi III B.Sc. Maths

A Tribute to Srinivasa Ramanujan

India, has, from time to time possessed mathematicians of great power, they may be traced through the ages back to the later Greek period. But judged by absolute standards of greatness, among all mathematicians of the East, the genius of Ramanujan appears to be supreme.

One hundred years have passed since Ramanujan was born in Erode in Tamil Nadu. When he died at the young age of 32 he had left a strange, new legacy, of 4000 formulas, written on the pages of three notebooks and scrap papers.

Bruce Berndt, a mathematician from the University of Illinois, has spent years editing these notebooks, tracking down sources and relationships and above all, proving as many of his unproved theorems as possible. A mathematician at Pennsylvania State University, Dr. George Andrews has been performing the same task with the so called Lost Note-Book, 130 pages of a scrap paper from the last years of Ramanujan's life.

The late G.H. Hardy, a leading mathematician of his time, was professionally and personally closest to Ramanujan during his fruitful 5 years in England. Hardy understood and appreciated Ramanujan more than any of his contemporaries. But even, he could not see beyond the blinkers of his time and place.

Of his work Hardy said "I had never seen anything in the least like them before. A single look at them is enough to show that they could only be written by a mathematician of highest class. They must be true, no one would have had the imagination to invent them".

It is marvellous that he should have even dreamt of problems such as these, which it

had taken the finest mathematicians in Europe a hundred years to solve.

Srinivasa Ramanujan was fortunate enough to have a fairly good high school education in Kumbakonam and he began his creative elaboration of mathematics, after discovering the few out-dated and second-rank text books in the library there. In spite of all the disadvantages of his mathematical upbringing, with its scanty supply of materials, he attained a command of certain branches in Analysis and the theory of numbers, that placed him in the very front rank even before he was discovered by the West. Numbers, as will appear, were his friends. In the simplest array of digits, he detected wonderful properties; congruences, symmetries and relationships, which escaped the notice of even the outstanding, gifted theoreticians.

The two men, Ramanujan and Hardy collaborated often. They shared a fascination for numbers. They thought about round numbers defined as numbers with only small factors, like $300 = 2^2 \times 3 \times 5^2$. They worked on the question of how common such numbers are, in strict mathematical terms, and on many problems more difficult to put into words.

Perhaps his greatest monument is a theorem that he discovered jointly with Hardy, dealing with the partitions of a number. The theorem determines the number of ways in which an can be expressed as a sum of smaller whole numbers, the simplicity of the enunciation completely disguises the profound difficulty of the quest.

Out of necessity, Ramanujan worked in a style that awes and frustrates mathematicians. He used a slate, jotting down formulas, erasing them with his elbow, jotting

down more and then recording a result in his precious note book, only when it had reached final form. The intermediate results, the links of the chain are lost. Unlike mainstream mathematicians, Ramanujan felt no need to prove that a result was true. His legacy is simply a set of discoveries. "He seems to have functioned in a way unlike anybody else we know of", Borwein said, "He had such a feel for things that they just flowed out of his brain. Perhaps he did not see them in any way that's translatable".

"The work of his last year, while he was unwell, was the equivalent of a lifetime of work for a very great mathematician", said Mr. Richard Askey of the University of Wisconsin.

Some of the power and originality of Ramanujan's mathematics was understood a few years before his death. Reviewing the work of Ramanujan, the London Times truly observed, "There is something peculiarly sad in the spectacle of a genius dying young, dying with the first sweets of recognition of the powers that lie latent within". As Hardy puts it: "He would probably have been a greater mathematician, if he had been caught and tamed a little in his youth; he would have discovered more that was new and that no doubt, of greater importance. On the other hand, he would have been less of Ramanujan and more of a European professor and the loss might have been greater than the gain".

Miss. R. KANAKAVALLI
AND
Mrs. S. KANNAMMA
Dept. of Mathematics.

Conductor : Children, under 12 may ride half - fare.
How old are you little girl ?

Girl : Eleven.

Conductor : And when will you be twelve ?

Girl : As soon as I get off the bus.

Advantages of baldness :

1. When somebody arrives unexpectedly, all you have to do is straighten your tie.
2. You can do your hair with a kerchief ?
3. No one tell you hair-raising stories !

The only place where success comes before work is the dictionary.

SEMINAR PAPER

Srinivasa Ramanujan was the first Indian to win a place for India in the map of the modern mathematical thought. Ramanujan never considered elementary mathematics and advanced mathematics as two poles apart. But he approached them with the same ease. This fact can be illustrated by a simple example.

Let us have a look at the arithmetic expression $\sqrt{1+2} \sqrt{1+3} \sqrt{1+4} \sqrt{1+5} \dots$ evaluated by Ramanujan. We may consider this expression as a complicated one. But Ramanujan does not consider it so. He was able to arrive at the value of the expression in a few steps. Let us now see the procedure adopted by Ramanujan to evaluate this expression. Consider $n(n+2)$

$$= n \sqrt{1+(n+1)(n+3)}$$

The equality of the expression can be proved by squaring on both sides.

$$\begin{aligned} \text{Consider } f(n) &= n(n+2) \\ f(n+1) &= (n+1)(n+3) \\ f(n+2) &= (n+2)(n+4) \end{aligned}$$

and so on. Since $n(n+2) = \sqrt{1+(n+1)(n+3)}$

$$\begin{aligned} f(n) &= \sqrt{1+(n+1)(n+3)} \\ f(n+1) &= \sqrt{1+(n+2)(n+4)} \\ f(n+2) &= \sqrt{1+(n+3)(n+5)} \end{aligned}$$

and so on. Therefore, $n(n+2) = \sqrt{1+(n+1)(n+3)}$

$$\begin{aligned} \sqrt{1+(n+1)(n+3)} &= \sqrt{1+(n+2)(n+4)} \\ \sqrt{1+(n+2)(n+4)} &= \sqrt{1+(n+3)(n+5)} \\ \sqrt{1+(n+3)(n+5)} &= \sqrt{1+(n+4)(n+6)} \end{aligned}$$

This was proposed by Ramanujan as a problem in the journal of the Indian Mathematical Society.

It is indeed remarkable that Ramanujan with his limited weapons attacked problems which mathematicians would have given up as not solvable by elementary methods.

$$\text{The integral } \int_0^{\pi} \frac{\cos 2Mx \, dx}{\left(1 + \frac{x^2}{1^2}\right) \left(1 + \frac{x^2}{2^2}\right) \dots}$$

was evaluated by the mathematicians using applications of Cauchy's theorem. On the other hand, Ramanujan had arrived at the same result using only elementary methods. Hardy himself says "The greatest testimony to his formal genius is that he never seemed to have felt its need". History has seen a single Ramanujan now but it will see a number of Ramanujans in future.

J. GEETHA,
III B.Sc. Maths.

Ramanujan - The Man and the Mathematician

It is said that great men come and go like meteors. They shine and consume themselves prematurely. They blaze a new trail. We can cite a number of examples to illustrate this point. Adi Sankara in the field of philosophy, Jesus in Religion, and Abel in Mathematics. But these belonged to the earlier periods. Srinivasa Ramanujan is one such in our own times in the field of mathematics. His birth, his super-activity demonstrated during his stay at Madras University in India as well as at the Cambridge University in UK and his death all seemed to have happened in a flash. Here are some of the salient features of Ramanujan's life and his career as a genius in field of mathematics.

Srinivasa Ramanujan was born at Erode in Madras Presidency on the 22nd December 1887. In a short span of about 33 years of his life, he came to be recognised as a wizard in mathematics. His genius in mathematics was noted by his friends and teachers at school itself. At the age of 23, he was recognised as a prodigy by mathematicians all over the world. He died in 1920 when he was 33. A publication of his "Collected Papers" appeared in 1927 at the initiative of the University of Madras.

Even at the young age of 12, when Ramanujan was in the third form, one of his teachers in Arithmetic was explaining how unity is obtained when a number is divided by itself. She said, 'If three fruits are divided among three persons each would get one. Even if 1000 fruits are divided among 1000 people, each would get one'. This made Ramanujan jump up and ask 'Is zero divided by zero also a unity?' That is to say, if no fruits are divided among nobody, will then too, each get one? This was perhaps the first indication of his great genius and insight into the behaviour of numbers. It is believed that he worked out all the properties of

Arithmetic, Geometric, and Harmonic progressions at the age of 13 itself. In the very next year, Ramanujan derived Euler's expansion of the Circular functions in infinite series all by himself.

Ramanujan began his work with magic squares. The major problems engaging his thoughts in these years related to integers including prime numbers and highly composite numbers, partition of integers and so on.

Ramanujan could remember fallacies of numbers in an almost uncanny way. To illustrate this point:

One day there was a discussion about a taxi number 1729 by which he and his friend Hardy travelled. When Ramanujan said that it is the smallest number that can be expressed as the sum of two cubes in two ways, that is, $1729 = 1^3 + 12^3 = 9^3 + 10^3$.

This number came to be subsequently known as Ramanujan number.

Ramanujan's main work in algebra was concerned with hyper geometric series and continued fractions. According to him, the product of zero and infinity would supply the whole set of finite numbers. He used to give occult explanations on planets and stars and he was deeply interested in occult subjects like life after death, psychic phenomena and astrology.

Ramanujan had a somewhat shy and quiet disposition, a distinguished bearing and pleasant manners. While speaking to a close friend or in a very small group, he would, however, expound his own ideas with great enthusiasm.

In the year 1919, Ramanujan was laid up with tuberculosis which gradually worsened his health condition and led to his death in 1920. In his death our country lost one of its most illustrious sons of mathematics.

P. ANURADHA, III B.Sc. Maths.

MAGIC SQUARES

Can you form magic squares in which the numbers when totalled horizontally, vertically and diagonally will be the same?

47	58	69	80	1	12	23	34	45
57	68	79	9	11	22	33	44	46
67	78	8	10	21	32	43	54	56
77	7	18	20	31	42	53	55	66
6	17	19	30	41	52	63	65	76
16	27	29	40	51	62	64	75	5
26	28	39	50	61	72	74	4	15
36	38	49	60	71	73	3	14	25
37	48	59	70	81	2	13	24	35

9 X 9 MAGIC SQUARE
NATURAL NUMBERS FROM 1 to 81
TOTAL: 369

53	67	21	35	49
65	29	33	47	51
27	31	45	59	63
39	43	57	61	25
41	55	69	23	37

5 X 5 SQUARE
ODD NUMBERS FROM
21 to 69
TOTAL: 225

3 X 3 SQUARE
MULTIPLES OF 11
FROM 1 to 100
TOTAL: 165

88	11	66
33	55	77
44	99	22

32	4	6	26
10	22	20	16
18	14	12	24
8	28	30	2

4 X 4 SQUARE
EVEN NUMBERS
FROM 2 to 32
TOTAL: 68

MATHEMATICS }
IN SOCIETY } = + JOY - SORROW X FRIENDS ÷ ENEMIES

ADD : Joy
SUBTRACT : Sorrow
MULTIPLY : Friends
DIVIDE : Enemies.

P. M. VIDYAVATHI, II M

Mathematical Genius

Where Mathematics Fails

A big square which comprises 64 small squares, is cut into four parts as shown in the diagram, and when it is arranged to form a rectangle the number of the squares increase to 65. Is it possible? Yes.

1) Draw vertical and horizontal lines at a distance of 2.5 cm. on a board to make 64 small squares. Now cut it into 4 parts as shown in figure 1.

2) Then place the four pieces to form a rectangle as shown in fig. 2. This rectangle will have 65 squares.

Which implies $64 = 65$ where mathematics fails

Figure - 1

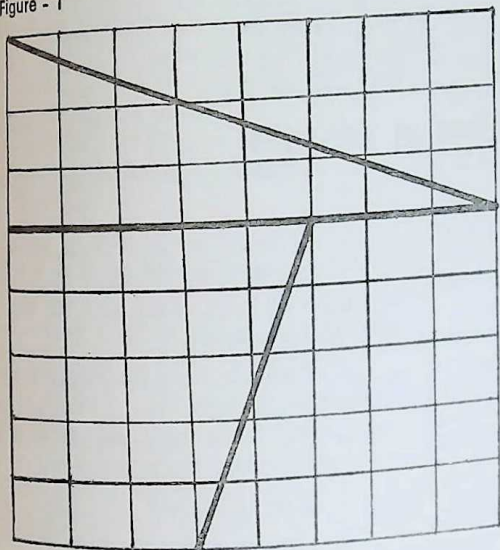
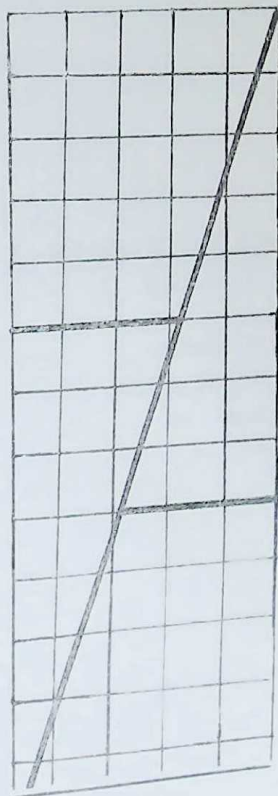

Figure - 2

GOURMET'S DELIGHT

Do you go to the streets to eat beh-puri, or the nearest fast food stall? Don't. Here's an easy way to make it at home and it is yummy as well.

BUY :

Bombay ompudi (it's very fine) 200 gms. Potato chips 200 gms. Puffed rice (Pori) 1500 gms.

SLICE AND MINCE :

Onions 2 medium-sized Coriander leaves 1 bundle; Green mango (if available) 1.

CARROT PULP (A delicious dessert)

INGREDIENTS

- 2½ cups of grated carrot
- 4 cups milk
- 3 cups sugar
- 10 Cashewnuts
- ½ tbs. baking powder
- 2 tbs. Gelatin or American flour (Maida)
- Any essence
- 6 tbs. Ghee

METHOD :

1. Cashewnuts are flaked & roasted in ghee.
2. Grated carrot is fried in ghee.

GRIND

Red chillies or powder (according to taste)

Seedless dates or a lime-sized ball of aggerly.

Tamarind Lime-sized ball.

This is a three-in-one chutney—made easy for all those lazy-bones who love to eat but hate to make.

MAKE

(if you have the patience; or else forget it) Stiff papad-like puris, wheat flour. Mix all the ingredients and have a yummy time. Mouthwatering, isn't it? Happy eating!

From the LAZY-BONES CLUB

3. Fried carrot is added to the milk & baking powder & cooked till it is mashed.
4. Add Sugar mix well & keep on simmer for a while.
5. Remove from fire slightly before semisolid condition.
6. Gelatin or American Flour paste with milk is mixed with the above.
7. Add flavouring.
8. Garnish with flaked cashewnuts.
9. Allow to set in deep freeze for 20-30 mts.
10. Could be served either after dinner or for tea.

K. SUKANYA, II B.Sc.

SURVIVAL OF THE FITTEST

Man's capacity to survive various ordeals caused by nature like flood, famine etc., has proved that man as a species has emerged successful as a survivor in the struggle for existence among the varied species of this world.

This principle can be discussed even in connection with the psychological processes and mental growth in a man as he grows and sets out his purposes. The psychological process is set in motion even as a baby; the child gains strength and sustenance from the love and affection showered on it and security.

His reaction to the outside world and his perceptions of it are influenced to some extent by the atmosphere at home. Competition in the form of the boys vying with each other is evident. While some push themselves forward by an instinct some stay back, either because they are too shy and withdrawn by nature or because they lack the competitive spirit or maybe are too young to recognise it in themselves.

The very same group of boys on growing older can be classified thus. One group is the pushy, forward and popular one and the other the shy, retiring type. It is in the intervening period, of their entering school and leaving it that to a certain extent determines their personality. It is in this intervening period that complexes of various sorts are born. The child develops either a superiority or inferiority complex depending on his family, the mutual relation, his perception of life, his individual capacity to face certain kinds of pressures, competitions etc.

As the child grows older and perceives the world, and recognises his position, his

awareness grows, we see him shake off the complexes as being very silly. We see him change into a new individual who has confidence in himself, his capacity, his aims and aspirations. With the birth of confidence, we see the death of complexes. We see the birth of a new, confident person.

I think that almost all of us begin our development on the same lines. As a young child, we are introduced to a harsh, rude world. I think the pushy ones are to suffer more as they are apt to get knocked around a lot after the process of awareness has begun. As we begin to understand ourselves and discover our hidden resources, we are no longer in awe of the other type. As we look for redeeming features in our ourselves, we understand man and various facts about man and we realize that nobody is perfect.

This idea has got to be understood and felt by all. "Thinking" is what will lead us on. Thinking or thought process, will help a person to assimilate, analyse and find answers to various problems. And there is absolutely no need to sit around moping. And also no need to find fault with the school, the friend the teacher, the home, parents, and finally with oneself. Thinking of ourselves, in relation, to our place at home, school, among friends, in society, will provide the answers or at least set one on the right path. Thinking leads to the various processes of analysis and elimination and we reach what is known as understanding or awareness, at least a semblance of it. Aware of ourselves as individuals we develop confidence in ourselves; confidence to defy friends, parents, society etc. (in the right things). With confidence - as an inbuilt defense mechanism, one can be sure of succeeding in the world at all costs.

S. SUBHA, III Litt.

On the Indian Trait

In India, the sour-faced Mr. Lethargy greets you at every corner. He is most often accompanied or followed by his rather cheerful cousin Mr. Procrastination. I am not sure whether they are found elsewhere (I wouldn't know since I've never gone beyond my beloved country), but we do need to banish them. They are responsible and I am sure you'll all agree, for India's continued backwardness.

See how we prepare ourselves for the day, for instance. There's never an urgency. A leisurely sleep (I can always excuse) myself on grounds of heavy work both at home & office), a leisurely breakfast meal (surely no Indian is denied his fundamental right), a lethargic walk and we are in office with indifference and disgust writ large on our faces. We may just beat the register or we may not (that's no matter, for we Indians are generally quite understanding and forgive petty human weaknesses). Once comfortably seated, the ledger file is uninterestedly tugged at (woe to the man who is in a hurry to get his file moving). No matter what he does, it takes its own time to travel from clerk to officer, to despatch and then onward on its postal journey. There's always time to

discuss sports, politics or films or even make our personal 'who's who' and 'who's what' up-do-date but sadly we cannot look into the files. There's always the morrow to open a file. We cannot do with computers, we need robots!

The slowness is seen even in buses and trains. Passengers are in no hurry to get on or get off. In a city like ours, even trains wait till we have collected our brooms and directed it towards the door and then slowly lowered it on the platform. In a bus, it's easier for you can always appeal to the crew to wait. No crew would like to have an accident in its report or be condemned by others on the lack of humanity. We walk listlessly on the streets, stand in the middle of the already broken pavement (if one may see something of it), and stare into the shop and admire the wares. The daring go in, go around and then decide to do the actual shopping the next day or perhaps after another reconnaissance mission. How much energy gone & what precious time wasted! Why can't we be more zealous, more spirited and more punctual. Let us not think of the morrow for there's only the today. Is there enough for a New Year resolution?

Ms. MAYA K. M'BHATKAR
Dept. of English

JUNK : something you keep fifteen years and throw away one week before you need it.

அஞ்சலி

கடமை உணர்வோடு பணியாற்றி தனது இளம் வயதில் 21-6-87 அன்று உடல்நலக் குறைவினால் மறைந்த ஆசிரியரல்லாத பணியாளர் திரு. ராயப்பன் அவர்களுக்கு எமது அஞ்சலி.

A MENACE

By Vance
11 B. Com.

